IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/870

z dne 24. junija 2020

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne izravnalne dajatve, uvedene na uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta, ter uvedbi dokončne izravnalne dajatve na registrirani uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), ter zlasti člena 15 in člena 16(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 7. junija 2019 na podlagi člena 10 osnovne uredbe začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija).

(2) Komisija je v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]) objavila obvestilo o začetku (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku).

(3) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 24. aprila 2019 vložilo Evropsko združenje proizvajalcev steklenih vlaken (v nadaljnjem besedilu: pritožnik ali združenje APFE) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo 71 % celotne proizvodnje v Uniji.

(4) Komisija je med preiskavo našla dodatne dokaze o zadevnih subvencijah, ki niso bili v celoti vključeni v obvestilo o začetku. Zato se je v skladu s členom 10(7) osnovne uredbe odločila, da te subvencije vključi v obseg sedanje preiskave in ustrezno spremeni obvestilo o začetku.

(5) Komisija je 12. februarja 2020 v *Uradnem listu Evropske unije* ([3]) objavila obvestilo o spremembi obvestila o začetku. V zvezi s tem je bila k spisu dodana opomba, egiptovska vlada pa je bila povabljena k posvetovanju o navedenih dodatnih subvencijah.

1.2 Začasni ukrepi

(6) Komisija je 7. marca 2020 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/379 ([4]) (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasne izravnalne dajatve na uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta v Unijo.

(7) Kot je navedeno v uvodni izjavi 27 začasne uredbe, je preiskava subvencioniranja in škode zajemala obdobje od 1. aprila 2018 do 31. marca 2019 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave), preiskava gibanj, pomembnih za oceno škode, pa obdobje od 1. januarja 2016 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 55.
([2]) UL C 192, 7.6.2019, str. 30.
([3]) UL C 48, 12.2.2020, str. 18.
([4]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/379 z dne 5. marca 2020 o uvedbi začasne izravnalne dajatve na uvoz izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta (UL L 69, 6.3.2020, str. 14).

1.3 **Nadaljnji postopek**

(8) Komisija je na podlagi objave obvestila o spremembi obvestila o začetku v *Uradnem listu Evropske unije* (glej uvodno izjavo 4 zgoraj) egiptovski vladi, proizvajalcu izvozniku in vladi Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: kitajska vlada) poslala zahtevo za pojasnila.

(9) Zahteva za pojasnila je bila egiptovski vladi poslana, da bi se v celoti proučilo sodelovanje med egiptovsko in kitajsko vlado v korist proizvajalca izvoznika. Komisija je glede na vključenost kitajske vlade in njeno tesno sodelovanje z egiptovsko vlado v zvezi s subvencioniranjem, dodeljenim izdelkom iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta (v nadaljnjem besedilu: izdelek v preiskavi), kitajsko vlado opredelila kot zainteresirano stran v preiskavi in ji skupaj s pozivom k sodelovanju v preiskavi posredovala zahtevo za pojasnila, ki jo je poslala egiptovski vladi. Vendar kitajska vlada na poziv Komisije ni odgovorila in se ni registrirala kot zainteresirana stran v preiskavi.

(10) Egiptovska vlada je po objavi obvestila o spremembi obvestila o začetku in prejemu zahteve za pojasnila najprej opozorila, da od nje ni mogoče zahtevati, naj zagotovi informacije ali uskladi odziv vladnih ali zasebnih subjektov, ki so zunaj njene pristojnosti.

(11) Drugič, egiptovska vlada je opozorila, da so informacije, ki jih je zahtevala Komisija, zunaj njene pristojnosti. Po njenem mnenju ji je Komisija z zahtevo, naj zagotovi informacije, ki niso nujne za preiskavo, naložila nerazumno breme.

(12) Tretjič, egiptovska vlada je trdila, da je Komisija v obseg te preiskave dejansko vključila Ljudsko republiko Kitajsko (v nadaljnjem besedilu: LRK ali Kitajska), ne da bi jo pred začetkom povabila na posvetovanje.

(13) Četrtič, egiptovska vlada je opozorila, da v skladu z osnovno protisubvencijsko uredbo subvencija obstaja le, „če gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza“. Opozorila je, da se obvestilo o spremembi obvestila o začetku nanaša na subvencije, ki naj bi jih dodelila vlada LRK. Posledično je Komisija z obvestilom o spremembi obvestila o začetku kršila osnovno protisubvencijsko uredbo, saj je v preiskavo vključila finančne prispevke, ki se na podlagi prava EU ne morejo šteti za subvencije.

(14) Nazadnje je egiptovska vlada trdila, da je zahteva za pojasnila v resnici prvotni vprašalnik, ki bi ga bilo treba poslati kitajski vladi. Zato je Komisija s tem, ko je kot rok za odgovor določila 15 dni namesto 30, kršila člen 12.1.1 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum SMC) in člen 11(2) osnovne uredbe.

(15) Komisija se ni strinjala z mnenji egiptovske vlade. Glede nepristojnosti egiptovske vlade in dejanske vključitve kitajske vlade v preiskavo kot države izvoza je Komisija menila, da se subvencije, ki jih preiskuje Komisija, dodelijo v okviru sodelovanja med egiptovsko in kitajsko vlado. Zato bi bilo mogoče subvencije pripisati Egiptu, ker je ukrepe kitajske vlade priznal in sprejel za svoje. Ugotovitve v zvezi s tem so podrobno predstavljene v oddelku 3.2.2 v nadaljevanju.

(16) Poleg tega je Komisija opozorila, da je egiptovsko vlado zaprosila za informacije o splošnem pravnem okviru bančnega sektorja na Kitajskem, pa tudi o finančnih institucijah na Kitajskem, ker je egiptovska vlada tista vlada, na katero se ta preiskava nanaša, te subvencije pa so ji bile morda pripisane, kot je pojasnjeno v oddelku 3.2.2 v nadaljevanju. Zahtevane informacije je Komisija potrebovala, da bi lahko ugotovila obstoj subvencioniranja.

(17) Poleg tega je Komisija kitajski vladi neposredno omogočila, da se registrira kot zainteresirana stran in neposredno zagotovi zahtevane informacije o teh vprašanjih. Dejansko je egiptovska vlada, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 96 in 97, skupaj s kitajsko vlado vzpostavila mehanizem upravljanja s tremi upravnimi ravnmi iz člena 8 sporazuma o območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu, sklenjenega leta 2016 med ministrstvom za trgovino LRK in splošnim organom ekonomske cone Sueškega prekopa. Ta mehanizem je med drugim vzpostavljen za obravnavanje vprašanj, ki lahko vplivajo na delovanje območja sodelovanja (zato vključuje tudi uvedbo izravnalnih dajatev za izvoz z navedenega območja).

(18) Zato je imela egiptovska vlada, četudi ni imela nekaterih zahtevanih informacij, po mnenju Komisije vsa potrebna sredstva za pridobitev zahtevanih informacij od kitajske vlade.

(19) Poleg tega se Komisija ni strinjala s tem, kako je egiptovska vlada opredelila zahtevo za pojasnila. Taka zahteva je bila poslana več mesecev po tem, ko je bil poslan prvotni vprašalnik, namenjen egiptovski vladi. Z zahtevo za pojasnila se je upoštevala potreba Komisije po zbiranju dodatnih podatkov, ki so postali nujni zaradi dodatnih dokazov, ki jih je Komisija zbrala med preiskavo. V zvezi s tem je Komisija opozorila, da je egiptovska vlada že prejela prvotni vprašalnik in je imela za odgovor na voljo 37 dni.

(20) Poleg tega je Komisija opozorila, da je bila dejanska vsebina zahteve za pojasnila omejena na druge ustrezne subvencije, ugotovljene med preiskavo, ter da raven in obseg zahteve za pojasnila nikakor nista primerljivi z ravnjo in obsegom prvotnega vprašalnika. Nazadnje je opozorila, da je skupni čas, odobren egiptovski vladi za odgovor na to dodatno zahtevo za pojasnila, po zahtevku za podaljšanje roka kljub zelo pozni fazi postopka znašal 22 dni.

(21) Zato je Komisija pri primerjavi obdobja, v katerem je morala egiptovska vlada odgovoriti na najobsežnejšo zahtevo za pojasnila v prvotnem vprašalniku, z obdobjem, odobrenim za odgovor na dodatno zahtevo za pojasnila, menila, da je imela egiptovska vlada na voljo dovolj časa.

(22) Ob upoštevanju navedenih premislekov so bile te trditve egiptovske vlade zavrnjene.

(23) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih so bile uvedene začasne izravnalne dajatve (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), sta egiptovska vlada in egiptovski proizvajalec izvoznik v pisnih izjavah sporočila svoja stališča glede začasnih ugotovitev.

(24) Egiptovski vladi in egiptovskemu proizvajalcu izvozniku je bilo odobreno zaslišanje.

(25) Egiptovska vlada je opravila tudi zaslišanje pred pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

(26) Komisija je proučila pripombe, ki sta jih predložili zainteresirani strani, in jih obravnavala, kakor je podrobno opisano v tej uredbi.

(27) Komisija zaradi nevarnosti prenosa COVID-19 in posledičnih ukrepov, sprejetih za obvladovanje izbruha ([5]), ni mogla v celoti preveriti podatkov, ki sta jih predložila proizvajalec izvoznik in egiptovska vlada. Ker je do teh nepredvidenih razmer prišlo v zelo pozni fazi postopka in ni bilo druge možne rešitve (na primer organiziranje seje za navzkrižno preverjanje predloženih informacij na daljavo z drugimi preverljivimi viri v skladu z obvestilom o COVID-19, ki ga je izdala Komisija), je Komisija za izračun subvencije izjemoma uporabila informacije, ki sta jih predložili ti strani, izračun pa preverila na podlagi vseh razpoložljivih informacij.

([5]) Glej obvestilo k spisu o posledicah izbruha bolezni COVID-19 za protidampinške in protisubvencijske preiskave, referenčna številka t20.001226, in Obvestilo Komisije o posledicah, ki jih ima izbruh COVID-19 na protidampinške in protisubvencijske preiskave (UL C 86, 16.3.2020, str. 6).

1.4 **Končno razkritje**

(28) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno izravnalno dajatev na uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta v Unijo (v nadaljnjem besedilu: končno razkritje).

(29) Po končnem razkritju so egiptovska vlada, skupina Jushi Group, pritožniki ter skupina evropskih uporabnikov in distributerjev izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken predložili pisne pripombe glede dokončnih ugotovitev.

(30) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Po končnem razkritju so službe Komisije opravile zaslišanja z egiptovsko vlado in skupino Jushi Group.

(31) Komisija je preučila pripombe, ki so jih zainteresirane strani predložile po končnem razkritju, in jih obravnavala v tej uredbi.

1.5 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(32) Ker glede obdobja preiskave in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 27 začasne uredbe potrjena.

2. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**

2.1 **Trditve v zvezi z obsegom izdelka**

(33) Ker ni bilo pripomb glede obsega izdelka, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 44 in 48 začasne uredbe.

3. **SUBVENCIONIRANJE**

3.1 **Subvencije in programi subvencij, ki spadajo v obseg sedanje preiskave**

(34) Na podlagi informacij iz pritožbe, obvestila o začetku, obvestila o spremembi obvestila o začetku ter odgovorov na vprašalnik Komisije in na zahtevo po dodatnih informacijah se je preiskalo domnevno subvencioniranje egiptovske vlade prek naslednjih subvencij:

(a) politika preferenčnih posojil, kreditne linije, drugo financiranje, zavarovanje in jamstva;

(b) blago in storitve, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega:

— električna energija, ki jo vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega,

— zemljišča, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega;

(c) prihodki, opuščeni prek programov neposrednih oprostitev davka in znižanja davka:

— ugodnosti pri davku od dohodkov podjetij v posebni ekonomski coni;

(d) prihodki, opuščeni prek programov posrednih oprostitev davkov in uvoznih tarif:

— oprostitve plačila davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) in znižanja uvoznih tarif za uporabo uvožene opreme,

— oprostitve plačila DDV in oprostitve uvoznih tarif za uvožene surovine, ki se uporabljajo za izvožene končne izdelke.

3.2 **Območje gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu**

(35) Domnevno subvencioniranje v Egiptu se nanaša na družbo na območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu (v nadaljnjem besedilu: območje SETC). Območje zajema 7,34 km^2, razdeljeno pa je na začetno območje 1,34 km^2 in območje raztezanja 6 km^2.

(36) To posebno ekonomsko cono sta skupaj vzpostavila Kitajska in Egipt, njena zgodovina pa sega v devetdeseta leta 20. stoletja. Takrat je tedanji egiptovski predsednik obiskal kitajske posebne ekonomske cone in izrazil željo, da bi na podlagi izkušenj Kitajske v zvezi z njimi vzpostavil podobno ureditev v Egiptu. Na podlagi tega sta predsednika vlad Kitajske in Egipta leta 1997 podpisala memorandum o soglasju, v katerem se državi „strinjata, da bosta sodelovali pri razvoju proste ekonomske cone na severu Sueškega zaliva, pri čemer bo Kitajska prispevala izkušnje v zvezi z vzpostavitvijo posebnih ekonomskih con, obe državi pa bosta sodelovali pri posodabljanju študij, povezanih s cono, in spodbujali zadevni poslovni sektor na Kitajskem, da bi se zagotovili prispevki za projekte, ki se bodo izvajali v coni“ ([6]).

(37) Po sklenitvi tega sporazuma je Kitajska za izvajanje naloge na strani Kitajske imenovala družbo Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba Tianjin TEDA), tj. podjetje v državni lasti v okviru tianjinške občinske uprave. Nato se je družba Tianjin TEDA z egiptovsko upravo za sueški prekop, nacionalno banko Egipta in še štirimi egiptovskimi podjetji v državni lasti združila v skupno družbo Egipta in Kitajske (v nadaljnjem besedilu: družba ECJV), namenjeno razvoju in oblikovanju ekonomske cone. Kitajska je imela v lasti 10 % delnic družbe ECJV, Egipt pa 90 %. Ustrezno zemljišče na severozahodnem območju Sueškega zaliva je bilo leta 1998 preneseno z upravne enote Suez na družbo ECJV. Vendar projekt po tem več let ni veliko napredoval ([7]).

(38) Egiptovska vlada je leta 2002 širše območje v velikosti 20 km^2, na katerem je bilo območje SETC, tj. severozahodno ekonomsko cono Sueškega zaliva, uradno opredelila kot posebno ekonomsko cono ([8]). Tako so se določbe egiptovskega zakona št. 83/2002 o ekonomskih območjih posebnega značaja (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002) zdaj uporabljale tudi za območje SETC.

(39) Kitajska je leta 2006 zagotovila nov zagon, ko se je odločila za nadaljnje spodbujanje politike „prodora na svetovni trg“, v okviru katere kitajske družbe vlagajo v tujini. V povezavi s tem je kitajsko ministrstvo za trgovino predlagalo vzpostavitev tako imenovanih „območij čezmorske trgovine in sodelovanja“, območje SETC pa je bilo med prvimi od 18 uradno odobrenih ([9]). Na vrhu foruma o sodelovanju med Kitajsko in Afriko leta 2006 v Pekingu je kitajski predsednik Hu Jintao napovedal, da „bo v naslednjih treh letih v afriških državah vzpostavljenih tri do pet območij čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja“ ([10]).

(40) Kitajsko ministrstvo za trgovino je leta 2007 organiziralo razpis za imenovanje razvijalcev druge serije uradno odobrenih območij čezmorske trgovine in sodelovanja. Za območje SETC je bila izbrana družba Tianjin TEDA. Oktobra 2008 je s kitajsko-afriškim razvojnim skladom ustanovila skupno družbo China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba China-Africa TEDA), kot glavno kitajsko naložbeno podjetje na območju sodelovanja. Družba China-Africa TEDA se je združila z družbo ECJV in tako ustvarila novo družbo, imenovano Egypt TEDA Investment Co. (v nadaljnjem besedilu: družba Egypt TEDA), za spodbujanje razvoja območja SETC v Egiptu. Tokrat je imela Kitajska v lasti 80 % delnic, Egipt (ki ga je zastopala družba ECJV) pa 20 %. Po uradni ustanovitvi družbe leta 2008 je delo na območju hitro napredovalo. Tedanja predsednika vlad zadevnih držav sta 7. novembra 2009 slovesno odprla začetno območje ter območje SETC označila kot pomemben projekt gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med državama ([11]). Do konca leta 2011 je bila dokončana vsa infrastruktura na začetnem območju ([12]).

([6]) Memorandum o soglasju med Arabsko republiko Egipt in Ljudsko republiko Kitajsko z dne 18. aprila 1997.

([7]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja na območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu), 6. avgust 2019 (v nadaljnjem besedilu: poročilo državnega sveta).

([8]) Predsedniški odlok št. 35 Arabske republike Egipt z dne 15. februarja 2003.

([9]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 4.

([10]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja na območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu), 6. avgust 2019.

([11]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 11.

([12]) Poročilo državnega sveta.

(41) Predsednik Morsi je bil leta 2012 po državljanskih nemirih v Egiptu na državnem obisku na Kitajskem, med katerim je območje označil kot ključni projekt dvostranskega sodelovanja med državama ter izrazil upanje, da bo vse več kitajskih podjetij prek območja in naknadnih projektov vlagalo v Egipt ter tako sodelovalo v programu za obnovo Egipta ([13]).

(42) Leta 2013 so družba Egypt TEDA in egiptovski organi podpisali pogodbo za zemljišče razširjenega območja v velikosti 6 km^2. Od leta 2013 so bila v okviru pobude „En pas, ena pot“ nadalje razvita tudi območja čezmorske trgovine in sodelovanja, kot je območje SETC. Čezmorski parki so tako postali pomemben nosilec za naložbe kitajskih družb po svetu. Na podlagi tega je bilo območje SETC vključeno v skoraj vsa pomembna besedila o sodelovanju med vladama, zlasti od leta 2013 ([14]).

(43) Egipt je leta 2014 začel izvajati „razvojni načrt za koridor Sueškega prekopa“. V okviru tega načrta je bila posebna ekonomska cona leta 2015 uradno vključena v širše gospodarsko območje Sueškega prekopa (v nadaljnjem besedilu: območje Sueškega prekopa), ki zajema celotno območje okrog Sueškega prekopa v velikosti 461 km^2. Celotno območje se zdaj obravnava kot „posebno gospodarsko območje“ v skladu z zakonom št. 83/2002 in njegovimi spremembami ([15]).

(44) Decembra 2015 je predsednik Sisi obiskal Kitajsko, kjer je razglasil, da Egipt sprejema ponudbo predsednika Xi Jinpinga za sodelovanje pri pobudi „En pas, ena pot“ in nadaljnji razvoj projektov v Egiptu. Predsednika sta 21. januarja 2016 uradno slovesno začela projekt za razširitev območja SETC na razširjenem območju v velikosti 6 km^2. Med državnim obiskom Xi Jinpinga v Egiptu sta vladi tudi podpisali „sporazum med ministrstvom za trgovino Ljudske republike Kitajske in splošnim organom ekonomske cone Sueškega prekopa Arabske republike Egipt o območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu“ z dne 21. januarja 2016 (v nadaljnjem besedilu: sporazum o sodelovanju). V sporazumu o sodelovanju sta bila podrobneje pojasnjena pomen in pravni status območja SETC ([16]).

(45) Glavni namen sporazuma o sodelovanju je bil zagotoviti jasen pisni okvir za to sodelovanje in ta okvir formalizirati v okviru pobude „En pas, ena pot“, vključno s podporo kitajske vlade družbam v tujini. Vendar kljub izrecnim zahtevam Komisije niso bile predložene podrobnejše informacije o pripravljalnem delu v zvezi s sporazumom o sodelovanju.

(46) V skladu s sporazumom o sodelovanju vladi skupaj razvijata območje SETC. Pri tem medsebojno upoštevata zadevni nacionalni strategiji (na eni strani kitajsko pobudo „En pas, ena pot“, na drugi strani pa egiptovski razvojni načrt za koridor Sueškega prekopa). Egiptovska vlada v ta namen zagotovi zemljišče, delovno silo in nekatere davčne olajšave, kitajske družbe, ki poslujejo na območju, pa s svojim premoženjem in vodstvenimi delavci vodijo proizvodnjo. Da bi kitajska vlada nadomestila pomanjkanje egiptovskih sredstev, podporo temu projektu zagotavlja tudi tako, da daje potrebna finančna sredstva na voljo družbi Egypt TEDA in kitajskim družbam, ki poslujejo na območju SETC.

(47) Proizvajalec izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, ki posluje na območju SETC, tj. Jushi Egypt, je ustanovljen po egiptovskem pravu, ustanovila pa ga je kitajska matična družba Jushi Group. Matična družba proizvajalca izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken je v lasti komisije za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti (v nadaljnjem besedilu: komisija SASAC). Zadevni kitajski vladni organi ([17]) so ji odobrili ustanovitev odvisne družbe v Egiptu. Odvisna družba se financira z denarjem iz Kitajske, uporablja vhodne materiale in opremo, uvožene iz Kitajske, upravljajo jo vodstveni delavci iz Kitajske ter uporablja kitajsko znanje in izkušnje. V Egiptu proizvaja izdelke iz neskončnih steklenih vlaken, ki se z območja SETC izvažajo v EU.

(48) Za zagotovitev nemotenega izvajanja navedenega sporazuma o sodelovanju sta vladi vzpostavili tudi tristopenjski mehanizem posvetovanja. V zvezi s tem sta splošni organ ekonomske cone Sueškega prekopa Arabske republike Egipt in tianjinška občinska komisija za trgovino Ljudske republike Kitajske v zvezi z medvladnimi posvetovanji na prvi stopnji podpisala „sporazum o sodelovanju za ustanovitev upravne komisije za območje gospodarskega in

([13]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 53.
([14]) Poročilo državnega sveta.
([15]) Odlok predsednika Arabske republike Egipt št. 330 iz leta 2015 o vzpostavitvi ekonomske cone Sueškega prekopa, 19. avgust 2015.
([16]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja na območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu), 6. avgust 2019.
([17]) Komisija za nacionalni razvoj in reforme ter kitajsko ministrstvo za trgovino.

trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu“. Na drugi stopnji je bil ustanovljen upravni odbor območja gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu, da bi zagotovil razprave na tehnični ravni med pristojnimi upravnimi uradi tianjinške občinske uprave in zadevnimi pristojnimi oddelki egiptovskega organa za ekonomsko cono Sueškega prekopa. Ti komisiji se redno sestajata od leta 2017. Na tretji stopnji družba Egypt TEDA in zadevne egiptovske družbe navedenim vladnim ravnem poročajo o težavah in nevšečnostih, ki se pojavljajo.

3.2.1 *Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev v zvezi z območjem SETC*

3.2.1.1 Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z egiptovsko vlado

(49) Komisija je egiptovsko vlado v vprašalniku, zahtevi za pojasnila in med preveritvenim obiskom pozvala, naj zagotovi nekatere informacije o območju SETC v Egiptu. Navedene zahteve za pojasnila so med drugim vključevale vprašanja o pravnem in institucionalnem okviru ter obstoju medvladnih sporazumov med Kitajsko in Egiptom.

(50) Natančneje, Komisija je po spremembi obvestila o začetku egiptovsko vlado pozvala k predložitvi informacij o delovanju območja SETC in pravni podlagi, na kateri temelji, posebej pa se je sklicevala na sodelovanje med egiptovsko in kitajsko vlado pri vzpostavitvi in oblikovanju območja SETC kot poslovnega okolja, ki lahko pritegne vlagatelje iz Kitajske. Poleg tega jo je pozvala k predložitvi informacij o tem, kako družba Egypt-TEDA Investment Company, holding TEDA in egiptovsko-kitajska skupna delovna skupina nadzorujejo in upravljajo območje SETC, pa tudi o vlogi kitajsko-afriškega razvojnega sklada v okviru kitajskih naložb v tujini. Egiptovsko vlado je pozvala še k predložitvi informacij o statusu območja SETC kot območja čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja, ki ga je odobrilo kitajsko ministrstvo za trgovino.

(51) Egiptovska vlada je v odgovoru na zahtevo za pojasnila predložila le nekatere od zahtevanih informacij, medtem ko na velik del zahteve ni odgovorila.

(52) Egiptovska vlada je zagotovila informacije o pravni podlagi območja SETC s predložitvijo mednarodnih sporazumov, ki sta jih sklenili egiptovska in kitajska vlada ter ki so pravna podlaga njunega sodelovanja v korist družb s sedežem na območju SETC, kot je na primer proizvajalec izvoznik.

(53) Vendar Komisija še vedno ni prejela informacij o kakršnih koli sporazumih, memorandumih o soglasju ali drugih dokumentih, ki sta jih kitajska in egiptovska vlada podpisali v zvezi z območjem SETC. Komisija je na primer našla javno dostopna sklicevanja na izvedbene smernice za okrepitev celovitega strateškega partnerstva med LRK in Arabsko republiko Egipt za petletno obdobje iz leta 2016.

(54) Poleg tega je bil aprila 2017 uradno ustanovljen skupni upravljalni odbor družbe China-Egypt TEDA za območje gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu. Julija 2017 je bil ustanovljen medvladni usklajevalni odbor, ki je istega leta organiziral prvi skupni sestanek. Komisija ni prejela pisne dokumentacije o sestankih, organiziranih v okviru različnih mehanizmov posvetovanja, razen o enem sestanku upravne komisije.

(55) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(56) Zato je Komisija egiptovsko vlado obvestila, da bo pri proučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja družb na območju SETC morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe. Egiptovska vlada je ugovarjala in poudarila, da je v celoti sodelovala s Komisijo. Vendar je Komisija menila, da so informacije o natančnem sodelovanju med vladama pri vzpostavljanju in upravljanju območja SETC ključne za pravno oceno zadeve, kakor je pojasnjeno v naslednjem oddelku 3.2.2. Žal je po zadevnem preverjanju prejela le nekaj ustreznih dokumentov, zato njihove verodostojnosti ni mogla preveriti. Poleg tega niso bile mogoče nadaljnje razprave z egiptovsko vlado o pomembnih podrobnostih, ki bi lahko pojasnile obseg in stopnjo sodelovanja med vladama na območju.

(57) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov uporabila člen 28 osnovne uredbe in v zvezi s temi točkami upoštevala razpoložljiva dejstva.

3.2.2 *Pravna presoja*

(58) Delovanje območja SETC pomeni tesno sodelovanje med egiptovsko in kitajsko vlado, ki se izraža zlasti v skupnem podjetju Egipta in Kitajske na ozemlju države izvoznice. Egiptovska in kitajska vlada sta združili svoja sredstva, da bi za proizvajalca izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju SETC ustvarili ugodne razmere, od katerih ima korist. Ta združitev sredstev prek takega tesnega sodelovanja služi skupnemu namenu in koristi skupnemu upravičencu, tj. družbi Jushi Egypt.

3.2.3 *Finančni prispevek vlade ali javnega organa*

(59) V skladu s členom 3(1)(a) osnovne uredbe subvencija obstaja, če gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza. Podobno člen 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih določa, da velja za subvencijo „finančni prispevek vlade ali katerega koli javnega organa“.

(60) Egiptovska vlada je družbi Jushi Egypt zagotovila zemljišče in ponudila več davčnih olajšav. Te subvencije torej neposredno izvaja in dodeljuje egiptovska vlada.

(61) Vendar si egiptovska vlada vse od sprejetja memoranduma o soglasju leta 1997 dejavno prizadeva podpirati območje, in sicer ne le neposredno z zagotavljanjem zemljišča in davčnih olajšav, ampak tudi posredno na podlagi dogovorjene podpore kitajske vlade za razvoj območja SETC na ozemlju Egipta. V okviru memoranduma o soglasju je „zadevne poslovne sektorje na Kitajskem dejansko izrecno spodbudila, naj prispevajo k projektom, ki bodo ustanovljeni na območju“. Po obisku predsednika Morsija na Kitajskem avgusta 2012 je bilo območje SETC deležno „rekordne pozornosti in podpore egiptovske vlade“ ([18]). V členu 1 sporazuma o sodelovanju iz leta 2016 se obe pogodbenici strinjata, da bosta območje razvijali „v skladu z […] veljavnimi zakoni in drugimi predpisi obeh držav“.

(62) V členu 1 zakonodaje za izvajanje sporazuma o sodelovanju je nadalje določeno, da „je upravni odbor [odgovoren za usklajevanje in vodenje vsakodnevnega dela na območju sodelovanja] ustanovljen v skladu z večstranskimi in dvostranskimi sporazumi ter veljavnimi zakoni in drugimi predpisi, ki sta jih podpisali ali pri katerih sodelujeta Ljudska republika Kitajska in Arabska republika Egipt“. V členu 4 sporazuma o sodelovanju obe pogodbenici obljubljata, da bosta „podpirali ter pospeševali gradnjo, podjetništvo in delovanje območja sodelovanja“. V ta namen se je Egipt strinjal, da ga Kitajska označi kot „območje čezmorske trgovine in sodelovanja“.

(63) Kitajska je v členu 4(1) sporazuma o sodelovanju potrdila, da je zadevno območje „upravičeno do ustrezne politične podpore in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja območjem čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja“. Kitajska vlada se je poleg tega v členu 5 sporazuma o sodelovanju izrecno zavezala, da „bo podpirala“ območje, med drugim tako, da bo „zadevne finančne institucije spodbujala k zagotavljanju finančne pomoči“ družbam in naložbam na območju.

(64) Poleg tega si mora na podlagi člena 2(IV) sporazuma o sodelovanju za ustanovitev upravljalnega odbora območja gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu upravljalni odbor „po najboljših močeh prizadevati za nemoteno izvajanje vseh politik spodbud v okviru kitajskih in egiptovskih zakonov in drugih predpisov,“ na podlagi člena 2(V) pa „usklajevati in spodbujati zadevne finančne institucije, med drugim vključno z bančnimi ustanovami, zavarovalnicami in različnimi skladi, ki zagotavljajo kreditno podporo območju sodelovanja in rezidenčnim družbam, ter območju sodelovanja in rezidenčnim družbam pomagati raziskati več kanalov financiranja“. Nazadnje sta se egiptovska in kitajska vlada v členu 7 navedenega sporazuma zavezali, da bodo vsi obstoječi ali prihodnji zakoni, ki bodo zagotavljali ugodnejšo obravnavo kot sporazum o sodelovanju, prevladali nad tem sporazumom. Preferenčno financiranje kitajske vlade za proizvajalca izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju je rezultat tega sodelovanja in ga je treba obravnavati v navedenem okviru.

([18]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 41.

(65) Egiptovska in kitajska vlada sta združili moči v mnoge namene.

(66) Cilj egiptovskega dela skupne družbe, kot je bil izražen na najvišji politični ravni ([19]), je bil pritegniti kitajske naložbe, znanje in izkušnje ter kapital, da bi se spodbudil gospodarski razvoj ekonomske cone Suškega prekopa in ustvarila delovna mesta. V skladu z egiptovsko perspektivo o dolgoročnem načrtovanju do leta 2022 (2022 Egyptian Perspective Long-Term Planning), ki jo je novembra 2013 objavil egiptovski oddelek za načrtovanje, bo imelo območje SETC pomembno vlogo v industrijski posodobitvi Egipta, saj bo z izvozom ustvarilo prihodke v tuji valuti, prispevalo k plačevanju davkov in rešilo vprašanje brezposelnosti ([20]).

(67) Motivacija na kitajski strani je bila drugačna. Z vidika samih družb ima Egipt nekatere prednosti v smislu nižjih stroškov dela in krajših dobavnih rokov na glavne trge, kot je EU. Poleg tega, kot je navedeno v pregledu obveznic, ki ga je družba Jushi Group objavila leta 2014: „so se zaradi prikritih zaščitnih ovir za trgovino zvišale tržne cene izvoza steklenih vlaken iz Kitajske, kar negativno vpliva na izvoz steklenih vlaken skupine Jushi Group. […] po začetku poslovanja družbe Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd., leta 2013 bo povpraševanje navedenih treh regij po izdelku ([21]) izpolnjevala družba Jushi Egypt. Navedene tri regije ne bodo uvedle protidampinških dajatev za egiptovske izdelke družbe Jushi, vpliv protidampinških politik na skupino Jushi Group pa se bo močno zmanjšal. Namen načela predhodnega oblikovanja cen egiptovskih izdelkov iz steklenih vlaken družbe Jushi za stranke v navedenih treh regijah je deliti tarifne prihranke s strankami ter izdajatelju v celoti zagotoviti prihranke od protidampinških dajatev in stroškov pošiljanja.“ Od leta 2011 ([22]) do konca leta 2014 ([23]) so se za uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Kitajske dejansko uporabljale protidampinške in izravnalne dajatve v EU, pri čemer je EU ena od „treh regij“, navedenih v pregledu obveznic.

(68) Glede na 13. petletni načrt kitajskega ministrstva za trgovino za razvoj zunanje trgovine je z vidika kitajske vlade ena od glavnih nalog v okviru tega načrta okrepiti trgovinsko sodelovanje z državami, vključenimi v pobudo „En pas, ena pot“, da bi se spodbudil in razširil izvoz – med drugim – visokotehnoloških izdelkov, kot so izdelki iz neskončnih steklenih vlaken. V načrtu je navedeno: „Stabilizirati izvoz ugodnih izdelkov, kot so delovno intenzivni izdelki, v navedene države, izkoristiti priložnosti za izgradnjo infrastrukture v takih državah ter spodbujati izvoz velike celostne opreme, tehnologij, standardov in storitev. Prilagoditi se gibanju industrijske preobrazbe in posodobitve v teh državah ter pospešiti izvoz elektromehanskih in visokotehnoloških izdelkov. […] Okrepiti širjenje nastajajočih trgov, po celoviti obravnavi gospodarske lestvice, hitrosti rasti, bogastva virov, stopnje tveganja in drugih dejavnikov pa izbrati več nastajajočih trgov za primarno širitev. Povečati izvoz napredne tehnološke opreme ter spodbujati izvoz visokokakovostnih in primerljivo ugodnih industrij in izdelkov visoke vrednosti.“ Predvideni ukrepi za uresničitev teh nalog vključujejo „razvoj gospodarskih in tehnoloških razvojnih con ter različnih parkov na državni ravni“.

(69) V enem členu je navedeno: „Na podlagi smernic vladnih oddelkov v okviru pobude ‚En pas, ena pot‘ in v povezavi s strategijo države gostiteljice na najvišji ravni so območja čezmorskega sodelovanja postala instrument za izvajanje pobude ‚En pas, ena pot‘ in sodelovanje na področju mednarodne proizvodne zmogljivosti“ ([24]).

(70) Kitajska torej čezmorska območja uporablja za več strateških ciljev. Prvič, ta območja bi lahko prispevala k povečanju povpraševanja po strojih in opremi, izdelanih na Kitajskem. Drugič, kitajske družbe bi se lahko s čezmorsko proizvodnjo in izvažanjem v Evropo ali Severno Ameriko izognile trgovinskim trenjem in oviram, uvedenim na izvoz iz Kitajske. Tretjič, lahko bi prispevala k prizadevanjem Kitajske za pospešitev domačega prestrukturiranja in napredovanje v vrednostni verigi doma ([25]).

([19]) Pripombe predsednika Morsija z obiska na Kitajskem avgusta 2012, zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 47 in 53; pripombe predsednika Sisija z obiska na Kitajskem decembra 2016, zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 94.

([20]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 59.

([21]) Tri regije, navedene v besedilu, so EU, Indija in Turčija.

([22]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 248/2011 z dne 9. marca 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 67, 15.3.2011, str. 1).

([23]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1379/2014 z dne 16. decembra 2014 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o spremembi Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 248/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 367, 23.12.2014, str. 22).

([24]) Letno poročilo o razvoju v Afriki, št. 19 (2016–2017, Yellow Books of Africa, str. 13).

([25]) D. Brautigam in Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas“ (Globalizacija v skupinah: strukturna preobrazba in posebne čezmorske ekonomske cone Kitajske), World Development (Razvoj po svetu), zvezek 63, 2014, str. 78–91.

(71) Iz navedenega sledi, da je egiptovska vlada pričakovala in pozdravljala kitajska finančna sredstva za tesno sodelovanje na območju SETC, s katerimi bi se spodbudil razvoj ene najrevnejših regij v Egiptu. Kitajska vlada je upala, da bodo kitajske družbe lahko poslovale zunaj ozemlja Kitajske in povečale svoj izvoz v okviru pobude „En pas, ena pot“ (da bi se po možnosti izognile ukrepom trgovinske zaščite).

(72) V teh okoliščinah je Komisija menila, da bi moral izraz „vlade“ iz člena 3(1)(a) osnovne uredbe vključevati ne le ukrepe, ki izhajajo neposredno od egiptovske vlade, ampak tudi ukrepe kitajske vlade, ki jih je mogoče na podlagi razpoložljivih dokazov pripisati egiptovski vladi.

(73) V skladu z navedbo pritožbenega organa v zadevi US – Gasoline ([26]) prava STO ni mogoče razlagati strogo ločeno od splošnega mednarodnega prava. Načela splošnega mednarodnega prava so torej del pravnega reda STO, ki ni samostojen sistem ([27]). V skladu s členom 3.2 dogovora o reševanju sporov in členom 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb je treba pri oceni okvira določb pogodbe upoštevati „[v]sa zadevna pravila mednarodnega prava, ki se uporabljajo v odnosih med pogodbenicami“.

(74) Ta „pravila“ vključujejo običajno mednarodno pravo ([28]), ki je po definiciji zavezujoče za vse države članice STO, vključno z Egiptom, Kitajsko in Evropsko unijo. Pomembna veja običajnega mednarodnega prava so pravila o odgovornosti države, ki jih je kodificirala komisija za mednarodno pravo (statut komisije o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje) ([29]) v skladu s svojim mandatom na podlagi člena 13(1)(a) Ustanovne listine Združenih narodov.

(75) Pravila iz statuta komisije za mednarodno pravo so „pomembna“ v smislu člena 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb, saj zagotavljajo smernice za razlago pojma pripisa, tj. ko se lahko nekatera dejanja ali opustitve dejanj pripišejo eni državi, tudi če navedena dejanja ali opustitve dejanj ne izhajajo neposredno od zadevne države. S tega vidika postane pripis pomemben pojem za razlago izraza „vlade“ v uvodu člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter zlasti za določitev pravilnega pripisa ravnanja v primeru sodelovanja med dvema državama v zvezi s subvencijami, kot je v obravnavani zadevi ([30]).

(76) Zato se lahko izraz „vlade“ v uvodu člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih na podlagi statuta komisije za mednarodno pravo razlaga tako, da se ravnanje (dodelitev subvencije) pripiše egiptovski vladi, tudi kadar ta vlada ni neposredno zagotovila finančnega prispevka.

(77) Komisija je v zvezi s tem navedla, da člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo določa zlasti, da „se ravnanje, ki ga na podlagi predhodnih členov ni mogoče pripisati državi, kljub temu obravnava kot ravnanje zadevne države v okviru mednarodnega prava, če in kolikor država zadevno ravnanje prizna in sprejme za svoje“. Komisija za mednarodno pravo v komentarju k členu 11 pojasnjuje, da „je primere uporabe načela [pripisljivosti državi na podlagi priznanja in sprejetja ravnanja] mogoče najti v sodnih odločbah in državni praksi“ ([31]). V uvodni izjavi 6 istega komentarja opozarja, da mora država „opredeliti zadevno ravnanje in ga sprejeti za svoje“.

(78) Od začetka projekta leta 1997 je egiptovska vlada finančne prispevke Kitajske družbi Jushi Egypt vključila v svojo politiko v zvezi z območjem. Predsednik Morsi je med obiskom na Kitajskem avgusta 2012 javno pozdravil kitajske naložbe in kapital, egiptovski oddelek za načrtovanje pa je novembra 2013 priznal, da bodo kitajska finančna sredstva na območju SETC imela pomembno vlogo v industrijski posodobitvi Egipta. Med drugim obiskom na Kitajskem decembra 2014 je predsednik Sisi „navedel, da predlog predsednika Xi Jinpinga o skupni vzpostavitvi pobude ‚En pas, ena pot‘ zagotavlja veliko priložnost za obnovo Egipta ter da je egiptovska stran pripravljena

([26]) WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, poročilo pritožbenega organa, sprejeto 20. maja 1996, str. 17.

([27]) Za podrobnosti glej Pauwelyn, J., „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?“ (Vloga mednarodnega javnega prava v STO – Kako daleč lahko gremo?), *American Journal of International Law* (2001), str. 535 in naslednje; Cook, G., *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (Pregled sodne prakse STO o konceptih in načelih mednarodnega javnega prava) (CUP 2015).

([28]) WT/DS379 – ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske, poročilo pritožbenega organa z dne 11. marca 2011, točka 308; Villiger, M. E., „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties“ (Pripombe k Dunajski konvenciji o pravu mednarodnih pogodb iz leta 1969) (Martinus Nijhoff, 2009), str. 433.

([29]) Komisija za mednarodno pravo, „Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts“ (Osnutek statuta o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje), november 2001, dodatek št. 10 (A/56/10), poglavje IV.E.1.

([30]) WT/DS379/AB/R, točke 304 do 322.

([31]) Komisija za mednarodno pravo, „Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts“ (Osnutek statuta o odgovornosti držav za mednarodno nedopustno ravnanje), s komentarji, november 2001, dodatek št. 10 (A/56/10), str. 52, uvodna določba 3 člena 11.

dejavno sodelovati in zagotavljati podporo. Egiptovska stran si želi sodelovati s Kitajsko pri razvoju projektov za koridor Sueškega prekopa, območja gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu itd. ter pritegniti kitajska podjetja k naložbam v Egiptu ([32])."

(79) Značilnosti kitajske pobude „En pas, ena pot" so splošno znane. V členih 30 do 36 usmerjevalnih mnenj državnega sveta o spodbujanju mednarodne proizvodne zmogljivosti in sodelovanja na področju proizvodnje opreme z dne 13. maja 2015 je navedena vsa politična podpora, ki jo lahko prejmejo družbe, ki prodirajo na tuje trge. Členi vključujejo politiki fiskalne in davčne podpore, ugodna posojila, finančno podporo s sindiciranimi posojili, izvozne kredite ter projektno financiranje, kapitalske naložbe in zavarovanje izvoznih kreditov. Člen 31 teh usmerjevalnih mnenj se nanaša na „ugodna posojila", ki „podpirajo podjetja pri sodelovanju pri izvozu velike celostne opreme, sklepanju pogodb o projektih in velikih naložbenih projektih". V praksi je ta politika pripeljala do številnih primerov, v katerih so banke zagotovile preferenčno financiranje, ali do ustanovitve posebnega sklada Silk Road Fund na podlagi člena 35 usmerjevalnih mnenj, kot je Komisija pred kratkim ugotovila v drugi zadevi ([33]).

(80) Predsednika Egipta sta se nedvomno zavedala, da kitajska pobuda „En pas, ena pot" vključuje obsežno državno financiranje v obliki preferenčnega financiranja in drugih finančnih instrumentov, zato sta na najvišji politični ravni jasno izrazila priznanje in sprejela to finančno podporo kitajske vlade, tako da je Egipt skupaj s Kitajsko ustanovil območje SETC.

(81) Dejstvo, da je Egipt priznal in sprejel kitajsko preferenčno financiranje, dodatno potrjuje besedilo sporazuma o sodelovanju iz leta 2016. Kot je navedeno v členu 1 sporazuma o sodelovanju, se je Egipt izrecno strinjal, da lahko Kitajska uporablja svoje zakone za gospodarske subjekte na območju SETC ali v zvezi z dejavnostmi na območju SETC. V ta namen se je egiptovska vlada strinjala tudi, da Kitajska v skladu s svojimi zakoni območje SETC opredeli kot „čezmorsko območje za naložbe ". Ker je „čezmorsko območje za naložbe" instrument pobude „En pas, ena pot", kot je navedeno v uvodni izjavi 66, in ker se v tej pobudi kot orodje uporablja preferenčno financiranje, taka določitev v členu 4 sporazuma o sodelovanju, v katerem je Kitajska potrdila tudi, da je zadevno območje „upravičeno do ustrezne politične podpore in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja območjem čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja," pomeni, da je družba Jushi Egypt pridobila pravico, da pri kitajskih bankah, ki izvajajo politike države, zaprosi za preferenčna posojila in preferenčne pogoje glede zavarovanja izvoza. Egipt se je strinjal tudi s členom 5, v skladu s katerim kitajska vlada območje sodelovanja podpira tudi tako, da „spodbuja zadevne finančne institucije k zagotavljanju financiranja za […] naložbene projekte na območju sodelovanja, če so pogoji dodeljevanja posojil in zahteve glede uporabe posojil izpolnjeni". Kot je bilo ugotovljeno že pri prejšnji preiskavi, Kitajska preferenčnega financiranja ne izvaja na podlagi jasno predpisanih programov financiranja s strogimi merili upravičenosti, ampak so na najvišji politični ravni opredeljene številne spodbujane industrije ([34]). Uradna označba območja SETC v Egiptu kot čezmorskega območja za naložbe za kitajske družbe po tem, ko sta predsednika sklenila skupni sporazum, in po „spodbudi" v členu 5 je povsem v skladu z običajnim kitajskim vzorcem aktiviranja preferenčnega financiranja pri bankah, ki izvajajo politike države.

(82) Zato je Egipt „opredelil" kitajske preferencialne ukrepe v korist kitajskih subjektov s sedežem v Egiptu in jih „priznal za svoje".

(83) Poleg tega so bili egiptovski uradniki stalno udeleženi v tristopenjskem mehanizmu izvajanja iz uvodne izjave 45. Naloga mehanizma izvajanja v skladu s členom 2(V) izvedbenega sporazuma je „usklajevati in spodbujati zadevne finančne institucije, med drugim vključno z bančnimi ustanovami, zavarovalnicami in različnimi skladi, ki zagotavljajo kreditno podporo območju sodelovanja in rezidenčnim družbam, ter območju sodelovanja in rezidenčnim družbam pomagati raziskati več kanalov financiranja". Člen 2(4) istega dokumenta določa, da si morajo uradniki „po najboljših močeh prizadevati za nemoteno izvajanje vseh politik spodbud v okviru kitajskih in

([32]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 94.

([33]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 z dne 9. novembra 2018 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1579 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2018/163 (UL L 283, 12.11.2018, str. 1), uvodne izjave 409 do 412).

([34]) Izvedbena uredba (EU) 2018/1690, uvodna izjava 377.

egiptovskih zakonov in drugih predpisov". To dokazuje skupno razumevanje Egipta in Kitajske, da kitajska stran ne zagotavlja denarja po tržnih obrestnih merah, ki bi jih družbi Jushi Egypt lahko zagotovili mednarodni tržni vlagatelji, ampak proaktivno izvaja državne spodbude, kar je drugo poimenovanje za ugodnosti ali preferenčno obravnavanje.

(84) Egipt je z izvajanjem te določbe tudi v celoti podprl kitajsko preferenčno financiranje v korist proizvajalca izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju. Zaradi delnega nesodelovanja egiptovske vlade pri tem ključnem vidiku preiskave Komisija ni mogla oblikovati podrobnejših ugotovitev v zvezi s tem; vendar razpoložljivi dokazi kažejo, da sta vladi sodelovali, kot je opisano zgoraj, v korist proizvajalca izvoznika izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju.

(85) Glede na dokaze se lahko finančni prispevki kitajskih javnih organov v obliki preferenčnega financiranja družbe Jushi Egypt v skladu s členom 3.1(a) osnovne uredbe pripišejo egiptovski vladi kot vladi države porekla ali izvoza. Dokazi so pokazali, da je egiptovska vlada preferenčno finančno podporo, ki jo je proizvajalcu izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju zagotovila kitajska vlada, odobrila v skladu z dogovorjenimi zavezami o razvoju gospodarskih dejavnosti na območju in podpori zanje.

(86) Komisija je v zvezi s tem navedla tudi, da možnost vlad, da finančni prispevek zagotovijo posredno prek zasebnih organov, ne odstopa niti od osnovne uredbe niti od Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ([35]). Kadar vlade dajo zasebnim organom pooblastilo ali navodilo za določeno ravnanje, je ključno to, da mora biti med vladnim aktom in ravnanjem zasebnega organa „dokazljiva povezava" ([36]). Podobno obstaja v tej zadevi jasna in izrecna povezava med pozitivnimi ukrepi, ki jih je Kitajska sprejela za zagotovitev dogovorjene finančne podpore proizvajalcu izvozniku izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, in ukrepi egiptovske vlade.

(87) Zato je Komisija menila, da preferenčno financiranje, ki ga je kitajska vlada dodelila proizvajalcu izvozniku izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken na območju, pomeni finančne prispevke egiptovske vlade v smislu člena 3(1)(i) osnovne uredbe ([37]).

3.2.4 *Ugodnost*

(88) Komisija je nato proučila, ali bi lahko ti finančni prispevki, ki jih je mogoče pripisati egiptovski vladi, pomenili ugodnost za družbo Jushi Egypt v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe. Opozorila je, da ta družba posluje v Egiptu in je ustanovljena po egiptovskem pravu. Zato je bilo načeloma primerno preiskati, ali so bili prejemniku financiranja zagotovljeni boljši pogoji, kot bi mu bili zagotovljeni na egiptovskem finančnem trgu. Komisija je to preverila in ugotovila visoko stopnjo ugodnosti.

(89) Vendar je Komisija upoštevala tudi izjemne okoliščine te zadeve. Kot je navedeno v uvodni izjavi 44, je proizvajalec izvoznik v lasti komisije SASAC. Kitajski javni organi so po pogajanjih in podpisu zadevnih dokumentov na Kitajskem dodelili preferenčno financiranje, prejemniki pa so ga prejeli neposredno ali posredno prek svoje matične družbe na Kitajskem (posojila med povezanimi družbami). Kot je določeno v členu 1 sporazuma o sodelovanju, se je egiptovska vlada tudi strinjala, da zadevni subjekti prejemajo preferenčno podporo, torej tudi poceni posojila v skladu s kitajsko zakonodajo, tj. pod kitajskimi pogoji. Kitajski javni organi so to financiranje zagotovili na podlagi člena 5 sporazuma o sodelovanju v skladu s politikami preferenčnega financiranja, ki so se izvajale na Kitajskem. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 42, je s temi določbami sporazuma o sodelovanju kodificirana predhodna ustaljena praksa.

(90) Komisija je zato sklenila, da je egiptovska vlada s sprejetjem in priznanjem finančnih prispevkov kitajskih javnih organov za družbo Jushi Egypt sprejela ter priznala tudi s tem povezano ugodnost. Zato je določila tržne obrestne mere za preferenčno financiranje in v skladu z njimi izračunala ugodnost. Navedla je, da so bili na podlagi tega smiselnega pristopa določeni zneski subvencij, ki so bili manjši od zneskov, določenih ob uporabi hipotetične egiptovske referenčne vrednosti.

([35]) Glej člen 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe in člen 1.1(a)(1)(iv) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

([36]) Poročilo pritožbenega organa, ZDA – DRAMs (WT/DS296/AB/R), točka 112.

([37]) Mimogrede, zadevna dejstva se lahko obravnavajo tudi z vidika člena 16 statuta komisije za mednarodno pravo. Egiptovska vlada je zaradi tesnega sodelovanja s kitajsko vlado priznala in sprejela njene akte, to sodelovanje pa je omogočilo tudi izogibanje dejanskim in morebitnim dajatvam, ki jih je EU uvedla za kitajske izvoznike zadevnega izdelka iz Egipta.

3.2.5 *Specifičnost*

(91) Kar zadeva tretjo točko o specifičnosti, je Komisija proučila, ali so bile zadevne subvencije specifične, kot določa člen 4(2) do (4) osnovne uredbe.

(92) Ker je egiptovska vlada priznala in sprejela finančne prispevke, je bila v zvezi s preferenčnim financiranjem organ, ki dodeljuje subvencije. Egiptovska vlada je zlasti priznala in sprejela odločitev Kitajske, da območje SETC opredeli kot območje za naložbe v tujini v skladu s členom 4 sporazuma o sodelovanju, ter potrdila celovito izvajanje te odločitve, med drugim z zagotovitvijo preferenčnega financiranja kitajske vlade.

(93) Te subvencije so na voljo le družbi Jushi Egypt, ker zadevna družba posluje na območju Sueškega prekopa (katerega del je območje SETC). Na tej podlagi je Komisija sklenila, da so bile to regionalne subvencije v smislu člena 4(3) osnovne uredbe in da so v skladu s členom 4(2) do (4) osnovne uredbe v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije.

3.2.6 *Sklep*

(94) Komisija je ugotovila, da se proti subvencijam, ki jih je družbam, ki poslujejo na območju SETC, neposredno dodelil Egipt (zagotovitev zemljišča, davčne olajšave), pa tudi subvencijam, ki jih je kitajska vlada dodelila posredno prek preferenčnega financiranja, lahko uvedejo izravnalni ukrepi v skladu s členi 2 do 4 osnovne uredbe. Zadnjenavedene subvencije je mogoče pripisati Egiptu zato, ker je ukrepe kitajske vlade priznal in sprejel za svoje, na primer na podlagi sporazuma o sodelovanju, tesnega sodelovanja in različnih ravni mehanizmov sodelovanja. Poleg tega so bili finančni prispevki specifični, z njimi pa so bile zagotovljene ugodnosti. Komisija je vse zadevne subvencije podrobneje proučila v nadaljevanju.

(95) Po dokončnem razkritju ([38]) sta egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik izpodbijala te ugotovitve, pri čemer sta navedla pet utemeljitev. Prvič, neodvisnih dejanj kitajske vlade v okviru mednarodnega prava ni mogoče pripisati egiptovski vladi. Drugič, Komisija ni upoštevala svoje osnovne uredbe, v skladu s katero mora biti organ, ki dodeljuje subvencije, subjekt na ozemlju države porekla ali izvoza in ne zunaj tega ozemlja. Tretjič, s pripisom dejanj Kitajske Egiptu je bilo kršeno tudi pravo STO, česar ni mogoče razlagati ob upoštevanju člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države. Četrtič, člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo za obravnavana dejstva sploh ni bilo mogoče uporabiti. Petič, finančni prispevki družbi Jushi niso izpolnjevali zahtev glede specifičnosti iz člena 3 osnovne uredbe.

(96) Egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik sta najprej poudarila načelo suverenosti v mednarodnem pravu. Z njunega vidika je neko dejanje mogoče pripisati državi le, če je izvedeno s pooblastilom zadevne države. Zato se lahko dejanja subjektov, ki jih je pooblastila Kitajska, pripišejo le kitajski državi.

(97) Komisija je to trditev zavrnila. Glede na načelo suverene enakosti v mednarodnem pravu, kakor je določeno v členu 2(1) Ustanovne listine Združenih narodov, neka država ne sme izvajati svojih pooblastil na ozemlju druge države, če teritorialna država temu nasprotuje. Lahko pa države odobrijo ukrepanje druge države na svojem ozemlju. V tem primeru se ukrepanje povabljene države na ozemlju države gostiteljice lahko pripiše državi gostiteljici. To pravilo na primer izhaja neposredno iz resolucije št. 3314 (XXIX) Generalne skupščine Združenih narodov o opredelitvi agresije iz leta 1974, ki je splošno priznana kot kodifikacija običajnega mednarodnega prava. V skladu s členom 3(f) navedene resolucije je agresija ene države zoper drugo državo opredeljena kot neposredni napadi prek samih državnih organov, vendar tudi kot „dejanje države, ki je dala svoje ozemlje na voljo drugi državi, da bi ga ta uporabila za dejanje agresije zoper tretjo državo“. Če bi Kuba dovolila Sovjetski zvezi, da leta 1962 z ruskimi izstrelki napade Združene države Amerike z ozemlja Kube, bi to povzročilo mednarodno odgovornost Kube za dejanja agresije zoper Združene države Amerike. V skladu s tem je v mednarodnem pravu priznana možnost, da se dejanje povabljene države pripiše državi gostiteljici in da je država gostiteljica celo kaznovana, če dejanje povabljene države škodi tretji državi.

([38]) „Dokončno razkritje“ pomeni enako kot „končno razkritje“ iz oddelka 1.4.

(98) Drugič, egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik sta trdila, da v skladu z osnovno uredbo EU ravnanja kitajske vlade ni mogoče pripisati Egiptu. Opredelitev „vlade“ iz člena 2(b) osnovne uredbe je bila izrecno povezana z ozemljem organa, ki dodeljuje subvencije. Cilj izraza „na ozemlju“ v navedeni določbi je bil zagotoviti pravno varnost in ga ni mogoče razlagati z odmikom od prava STO ali mednarodnega prava.

(99) Komisija je v zvezi s tem navedla, da člen 2(b) osnovne uredbe določa: „‚[V]lada‘ pomeni vlado ali kateri koli javni organ na ozemlju države porekla ali izvoza“. Komisija se je strinjala, da se ta določba nanaša na dejanje vlade, z ozemlja katere se subvencionirani izdelki izvažajo v Evropsko unijo. To velja za obravnavani primer. Obravnavani izdelek se proizvaja v Egiptu in izvaža iz Egipta v Evropsko unijo. Egiptovska vlada v smislu organa, ki dodeljuje subvencije, ima sedež na ozemlju Egipta.

(100) Vendar v členu 2(b) osnovne uredbe ni obravnavano ločeno vprašanje, katero dejanje vlada lahko odobri na svojem ozemlju in ga prizna kot svoje. Enako kot pojem „javni organ“ je tudi pojem „vlada“ mogoče razlagati različno ob upoštevanju ozadja ter cilja in namena. Zato dejanja, ki jih je mogoče pripisati vladi države porekla ali izvoza, ne morejo biti samo dejanja, ki neposredno izhajajo iz te vlade, ampak so lahko tudi dejanja, ki se tej vladi lahko pripišejo. To je dodatno potrjeno v členu 3(1)(a) osnovne uredbe, ki se nanaša na „finančni prispevek vlade“. Iz istih razlogov trditve egiptovske vlade, v katerih se ta sklicuje na več določb Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih (npr. na člen 1.1(a)(1), člen 13 in člen 18.1(a) ter opombo 63), niso smiselne. Čeprav je res, da je treba osnovno uredbo „razlagati, kolikor je mogoče, glede na ustrezne določbe sporazuma SIU,“ ([39]) te določbe niso v nasprotju s stališčem, da lahko finančni prispevek, ki ga zagotovi druga država, teritorialna vlada prizna in sprejme kot svoj prispevek.

(101) Na podlagi tega je bila zavrnjena druga trditev, ki izhaja iz domnevnega ozkega pojmovanja teritorialnosti na podlagi člena 2(b) osnovne uredbe ter člena 1.1(a)(1) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(102) Tretji ugovor se je nanašal na pomen statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države v zvezi s tem. Po mnenju egiptovske vlade in proizvajalca izvoznika sklicevanje na člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo ni utemeljeno, saj se je pritožbeni organ v zadevi ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska) ([40]) skliceval le na člene 4, 5 in 8 statuta.

(103) Komisija je to trditev zavrnila. Trditev, da so za razlago pravil STO upoštevna le nekatera načela običajnega mednarodnega prava, kot so določena v členih 4, 5 ali 8 statuta komisije za mednarodno pravo o odgovornosti države, druga pa ne, ni utemeljena. Pritožbeni organ STO je vedno uporabljal pojme splošnega običajnega prava, ki so bili pomembni za oceno obravnavanih dejstev. Poleg pravil o pripisovanju sta del pravnega reda STO na primer tudi načelo „estoppel“ ali načelo dobre vere. V tem primeru egiptovska vlada ni izpodbijala dejanskih okoliščin, in sicer da je povabila Kitajsko, naj družbam, ki poslujejo v Egiptu, zagotovi preferenčno financiranje, priznala to financiranje in ga spodbujala. Za ta sklop okoliščin se lahko upoštevajo razlagalne smernice iz člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo, na katerega se sklicuje tudi mednarodna sodna praksa na področju naložb ([41]). Člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo je torej pomembno pravilo mednarodnega prava v smislu člena 31(3)(c) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb za razlago pojma „[s strani] vlade“ iz Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(104) Glede na četrti ugovor se člen 11 statuta komisije za mednarodno pravo za obravnavana dejstva ne uporablja. V skladu s tem členom lahko država prevzame odgovornost za ravnanje kot država naslednica po pridobitvi zemljišča. Vlada lahko kot svoje prizna tudi zasebno ravnanje svojih državljanov. Vendar člen ne predvideva, da država sprejme dejanja tuje suverene države kot svoja.

([39]) Sodba Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) v zadevi T-300/16 z dne 10. aprila 2019, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia SpA proti Evropski komisiji, EU:T:2019:235, točka 101, in tudi sodba Splošnega sodišča (sedmi senat) v zadevi T-67/14 z dne 11. julija 2017, Viraj Profiles Ltd proti Svetu Evropske unije, neobjavljena, EU:T:2017:481, točka 88.

([40]) WT/DS379/AB/R, poročilo pritožbenega organa, ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska), točka 309.

([41]) Mondev International Ltd. proti Združenim državam Amerike (zadeva št. ARB(AF)/99/2 o dodatnem instrumentu ICSID), odločba z dne 11. oktobra 2002, točka 115 in opomba 47.

(105) Komisija je izpodbijala tudi ta ugovor. Naslov člena 11 statuta komisije za mednarodno pravo je „ravnanje, ki ga država prizna in sprejme kot svoje“, ne da bi bil kakor koli določen izvajalec prvotnega dejanja. To pravilo izhaja neposredno iz resolucije št. 3314 (XXIX) Generalne skupščine Združenih narodov iz leta 1974 o opredelitvi agresije, ki je splošno priznana kot kodifikacija običajnega mednarodnega prava. V skladu s členom 3(f) navedene resolucije je agresija ene države zoper drugo državo opredeljena kot neposredni napadi prek samih državnih organov, vendar tudi kot „dejanje države, ki je dala svoje ozemlje na voljo drugi državi, da bi ga ta uporabila za dejanje agresije zoper tretjo državo“.

(106) Poleg navedbe Generalne skupščine Združenih narodov v resoluciji št. 3314 (XXIX) iz leta 1974 (glej uvodno izjavo 97 zgoraj) je tudi Meddržavno sodišče potrdilo svoboščino držav, da tuja dejanja sprejmejo kot svoja ([42]). Mednarodna praksa torej ne podpira stališča Egipta, da je pripisljivost v skladu s členom 11 statuta komisije za mednarodno pravo omejena na primere teritorialnega nasledstva ali primere, v katerih vlada prizna in sprejme zasebno nedopustno ravnanje, storjeno na ozemlju same države.

(107) Egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik sta v petem ugovoru trdila, da finančni prispevki kitajske vlade subjektom v Egiptu niso bili specifični. Navedla sta člen 4(2) osnovne uredbe, v skladu s katerim mora biti prejemnik finančnega prispevka „v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije“. Po njunem mnenju izraz „organ, ki dodeljuje subvencije“, ne pomeni „organa, ki priznava in sprejema“. Poleg tega je bil organ, ki dodeljuje subvencije kitajskim subjektom, v preteklih preiskavah vedno kitajska vlada. Egiptovska vlada je sklenila, da finančni prispevek kitajske vlade ne more biti specifičen, „saj družbe s sedežem v Egiptu niso v pristojnosti Kitajske“.

(108) Komisija je znova poudarila, da je egiptovsko vlado obravnavala kot organ, ki dodeljuje subvencije, ker je sprejela in priznala preferenčna posojila Kitajske. Ker družba Jushi Egypt posluje v posebni ekonomski coni, je tudi v pristojnosti egiptovske vlade. Poleg tega je bilo prejetje te finančne podpore izrecno omejeno na družbe, ki poslujejo v navedeni coni, zato je bilo specifično.

(109) Tudi če bi bilo nujno treba dokazati, da so bile te družbe v pristojnosti kitajske vlade, preden bi lahko egiptovska vlada sprejela ravnanje Kitajske kot svoje, kar pa ni, se rezultat ne bi spremenil. Egiptovska vlada se je s podpisom člena 1 in člena 4(1) sporazuma o sodelovanju strinjala, da bodo družbe, ki poslujejo v navedeni coni, deležne „ustrezne podpore politike in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja območjem čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja,“ ter da se bo ta cona razvijala v skladu z zakoni „obeh držav“. Egiptovska vlada je torej Kitajski dovolila, da poleg izvajanja svoje krajevne pristojnosti zagotovi specifično pomoč le družbam s sedežem na „območjih čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja“. Ta trditev se zato zavrne.

(110) Skratka, Komisija je znova potrdila svojo ugotovitev, da je egiptovska vlada kot svoje priznala in sprejela podporo kapitalskim naložbam, posojila družbi Jushi Egypt in zagotovitev zemljišča družbe TEDA Egypt ter tako dodelila specifične subvencije v smislu členov 2 do 4 osnovne uredbe.

3.3 **Preferenčno financiranje**

3.3.1 *Posojila bank, ki izvajajo politike države, družbi Jushi Egypt*

3.3.1.1 Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev

Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z egiptovsko vlado

(111) Kot je navedeno v uvodni izjavi 8, je Komisija zahtevo za pojasnila egiptovski vladi poslala, da bi se v celoti proučilo sodelovanje med egiptovsko in kitajsko vlado v korist proizvajalca izvoznika.

([42]) Meddržavno sodišče, *Izvajanje konvencije o preprečevanju in kaznovanju zločina genocida (Bosna in Hercegovina proti Srbiji in Črni gori*, sodba z dne 27. februarja 2007, točka 414). V navedeni zadevi je Meddržavno sodišče izhajalo iz predpostavke, da je bilo pravno mogoče, da Državna skupnost Srbije in Črne gore prizna in sprejme dejanja genocida, ki so jih organizirane vojaške enote „Republike Srpske“, tj. dejanske srbske države na ozemlju Bosne in Hercegovine, zagrešile med državljansko vojno v navedeni državi med letoma 1991 in 1995. Ugotovilo pa je, da takega priznanja in sprejetja v praksi ni bilo.

(112) Zlasti je bilo v delu zahteve za pojasnila obravnavano delovanje kitajskih finančnih institucij v državni lasti in predvsem njihovo delovanje v vlogi javnih organov v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO pri odobritvi posojil proizvajalcu izvozniku v okviru sodelovanja med kitajsko in egiptovsko vlado.

(113) Komisija je v ta namen egiptovsko vlado pozvala k predložitvi informacij o pregledu finančnega sektorja Kitajske in vlogi bank, ki izvajajo politike države, kot sta Kitajska razvojna banka in Kitajska izvozno-uvozna banka, pri zagotavljanju posojil ali izvoznih kreditov skupini Jushi Group. Komisija je egiptovsko vlado neposredno ali prek kitajske vlade pozvala, naj Dodatek A k zahtevi za pojasnila posreduje navedenima bankama.

(114) Egiptovska vlada ni predložila zahtevanih informacij in je trdila, da nima nobenih informacij o subjektih s sedežem na Kitajskem in pravilih, ki se uporabljajo na Kitajskem, ter da ni pristojna za zahtevanje takih informacij. Po mnenju egiptovske vlade je Komisija s tem, ko je od nje zahtevala take informacije, kršila njeno pravico do obrambe in načelo suverenosti držav.

(115) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. Kot je bilo navedeno, sta se egiptovska in kitajska vlada odločili za sodelovanje pri vzpostavitvi območja STEC, da bi se lahko subvencije kitajske vlade pripisale egiptovski vladi. Komisija je nadalje opozorila, da je egiptovska vlada skupaj s kitajsko vlado vzpostavila mehanizem upravljanja s tremi upravnimi ravnmi iz člena 8 sporazuma o območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu, sklenjenega leta 2016 med ministrstvom za trgovino LRK in splošnim organom ekonomske cone Sueškega prekopa. Ta določba se nanaša na dolžnost sodelovanja pri vprašanjih, ki vplivajo na delovanje območja (kar lahko vključuje primere, ko tretje države na izvoz z navedenega območja uvedejo izravnalne dajatve). Zaradi tega mehanizma bi egiptovska vlada od kitajske vlade lahko pridobila zahtevane informacije. Komisija je menila tudi, da bi kitajska vlada v skladu z mednarodnim pravom (člen 27 Dunajske konvencije o pogodbenem pravu iz leta 1969) izpolnila svoje zaveze do egiptovske vlade v dobri veri in odgovorila na zahtevo za pojasnila, ki bi jo posredovala egiptovska vlada.

(116) Zato je Komisija menila, da bi egiptovska vlada od kitajske vlade lahko pridobila zahtevane informacije, vendar tega ni storila. Čeprav bi nekatere zahtevane informacije lahko zagotovila samo kitajska vlada, je Komisija menila, da nesodelovanje egiptovske in kitajske vlade v zvezi s tem pomeni, da lahko Komisija svoje sklepe v zvezi s tem vidikom preiskave sprejme le na podlagi razpoložljivih informacij. Niti egiptovska vlada niti nobena zainteresirana stran (vključno s kitajsko vlado) ni nasprotovala dejstvom, na podlagi katerih je Komisija oblikovala svojo oceno (ampak le pravni opredelitvi navedenih dejstev).

(117) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

3.3.1.2 Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka

(118) Komisija je zaradi nesodelovanja egiptovske in kitajske vlade, pojasnjenega v oddelku 3.2.1, pri oceni delovanja Kitajske izvozno-uvozne banke in Kitajske razvojne banke kot javnih organov uporabila določbe člena 28 osnovne uredbe.

(119) V zvezi s tem je preskusni postopek za preverjanje, ali je podjetje v državni lasti javni organ, naslednji ([43]): „Pomembno je, ali je subjektu zaupano pooblastilo za izvajanje vladnih funkcij, ne pa, kako je to doseženo. Obstaja veliko različnih načinov, na katere vlada v ožjem smislu pooblasti subjekte. Skladno s tem so lahko ustrezne različne vrste dokazov, ki kažejo, da je bil določen subjekt pooblaščen. Dokaz, da subjekt dejansko izvaja vladne funkcije, se lahko uporablja kot dokaz, da ima ali mu je bilo zaupano pooblastilo za izvajanje vladnih funkcij, zlasti kadar tak dokaz kaže na stalno in sistematično prakso. Po našem mnenju lahko zato dokaz, da vlada izvaja smiseln nadzor nad subjektom in njegovim ravnanjem, v določenih okoliščinah dokazuje tudi, da ima zadevni subjekt pooblastilo vlade, na podlagi katerega izvaja vladne funkcije. Vendar poudarjamo, da razen izrecnega prenosa

([43]) WT/DS379/AB/R (ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 11. marca 2011, DS 379, točka 318. Glej tudi WT/DS436/AB/R (ZDA – Ogljikovo jeklo (Indija)), poročilo pritožbenega organa z dne 8. decembra 2014, točke 4.9 in 4.10 ter 4.17 do 4.20, in WT/DS437/AB/R (ZDA – Ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 18. decembra 2014, točka 4.92.

pooblastila s pravnim instrumentom obstoj zgolj formalnih povezav med subjektom in vlado v ožjem smislu verjetno ne zadostuje za ugotovitev, da ima subjekt pooblastilo vlade. Tako na primer zgolj dejstvo, da je vlada večinski delničar subjekta, ne dokazuje, da izvaja smiseln nadzor nad ravnanjem tega subjekta, še manj pa, da ga je pooblastila za izvajanje vladnih funkcij. Vendar je v nekaterih primerih, kadar dokazi kažejo, da so formalni indici vladnega nadzora večplastni, in kadar obstajajo tudi dokazi, da se je tak nadzor smiselno izvajal, na podlagi teh dokazov mogoče sklepati, da zadevni subjekt izvaja pooblastilo vlade."

(120) Komisija je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v bankah v državni lasti. Analizirala je tudi, ali se je nadzor smiselno izvajal. V ta namen se je morala v celoti zanašati na razpoložljiva dejstva, saj egiptovska vlada in banke v državni lasti niso hotele predložiti nobenih dokazov.

Lastništvo in formalni znaki nadzora

(121) Kar zadeva lastništvo in formalne indice nadzora, ki ga izvaja kitajska vlada, je Komisija v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([44]) ugotovila, da je bila Kitajska izvozno-uvozna banka ustanovljena in deluje v skladu z „Obvestilom o ustanovitvi Kitajske izvozno-uvozne banke", ki ga je izdal državni svet, ter svojim statutom. V skladu s statutom te banke država neposredno imenuje njeno upravo. Nadzorni odbor imenuje državni svet v skladu z „začasnimi določbami o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" (odlok državnega sveta št. 282) ter drugimi zakoni in predpisi, poleg tega odbor odgovarja državnemu svetu.

(122) V statutu je tudi navedeno, da ima partijski odbor Kitajske izvozno-uvozne banke vodilno in osrednjo politično vlogo pri zagotavljanju, da ta banka izvaja politike in pomemben razvoj partije in države. Vodstvo partije je vključeno v vse vidike korporativnega upravljanja. Poleg tega je v statutu navedeno, da je Kitajska izvozno-uvozna banka namenjena zagotavljanju podpore za razvoj zunanje trgovine in gospodarskega sodelovanja, čezmejne naložbe, pobudo „En pas, ena pot", sodelovanje na področju mednarodne zmogljivosti in proizvodnjo opreme. Njeno področje delovanja vključuje kratkoročna, srednjeročna in dolgoročna posojila, kot so odobrena in usklajena z državno politiko za zunanjo trgovino in spodbujanje naložb po svetu, kot so izvozni krediti, uvozni krediti, tuja pogodbena posojila na področju inženirstva, posojila za čezmorske naložbe, posojila kitajske vlade za tujo pomoč in izvozna posojila za kupce.

(123) Poleg tega je na spletišču ([45]) Kitajske izvozno-uvozne banke navedeno, da je „banka s statusom neodvisnega pravnega subjekta, ki ga financira država, je v državni lasti in izvaja politike države. Je banka, ki je neposredno pod vodstvom državnega sveta in usmerjena v podpiranje kitajske zunanje trgovine, naložb in mednarodnega gospodarskega sodelovanja."

(124) Kar zadeva Kitajsko razvojno banko, je Komisija v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ugotovila, da je ta banka v celoti v lasti same države ([46]). Ker niso bile predložene informacije, ki bi v zvezi s Kitajsko razvojno banko dokazovale nasprotno, je Komisija v tej preiskavi ohranila isti sklep.

([44]) Glej uvodne izjave 183 do 185 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/72 z dne 17. januarja 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz električnih koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 16, 18.1.2019, str. 5) (električna kolesa iz Kitajske), uvodno izjavo 91 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/969 z dne 8. junija 2017 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 146, 9.6.2017, str. 17) (vroče valjani ploščati izdelki iz Kitajske) in uvodne izjave 175 do 177 Izvedbene uredbe (EU) 2018/1690 (pnevmatike iz Kitajske).

([45]) http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/ (obiskano 14. aprila 2020).

([46]) Glej uredbi o vroče valjanih ploščatih izdelkih iz Kitajske, uvodna izjava 132, in pnevmatikah iz Kitajske, uvodna izjava 210.

Izvajanje smiselnega nadzora

(125) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem banke v državni lasti v zvezi z njenimi posojilnimi politikami in oceno tveganja, kadar je ta dajala posojila industriji izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken. Komisija je zaradi nesodelovanja egiptovske vlade uporabila najboljša razpoložljiva dejstva ter zlasti javno dostopne informacije in ugotovitve iz prejšnjih protisubvencijskih preiskav ([47]).

(126) V zvezi s tem so se upoštevali naslednji regulativni dokumenti:

— člen 34 zakona LRK o poslovnih bankah (v nadaljnjem besedilu: zakon o bankah),

— člen 15 splošnih pravil o posojilih (ki jih izvaja Ljudska banka Kitajske),

— začasne določbe o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture (sklep državnega sveta št. 40 iz leta 2005, v nadaljnjem besedilu: sklep št. 40),

— izvedbeni ukrepi komisije bančnih in zavarovalniških regulatorjev Kitajske (v nadaljnjem besedilu: komisija CBIRC) za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1),

— izvedbeni ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj, povezana z bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4),

— upravni ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

(127) Komisija je pri pregledovanju teh regulativnih dokumentov ugotovila, da finančne institucije v LRK poslujejo v splošnem pravnem okolju, ki jim nalaga, da se pri sprejemanju finančnih odločitev iz naslednjih razlogov prilagodijo industrijski politiki kitajske vlade.

(128) Kar zadeva Kitajsko izvozno-uvozno banko, so njena pooblastila v okviru javne politike določena v obvestilu o njeni ustanovitvi in v njenem statutu.

(129) Člen 34 zakona o bankah se uporablja za vse finančne institucije, ki delujejo na Kitajskem, in na splošni ravni določa, da „poslovne banke svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarskega in družbenega razvoja ter smernicami industrijske politike države“. Čeprav člen 4 zakona o bankah določa, da „poslovne banke v skladu z zakonom opravljajo posle brez vmešavanja katere koli enote ali posameznika. Z vsem svojim premoženjem, ki ga imajo kot pravne osebe, so civilno odgovorne,“ je preiskava pokazala, da se člen 4 zakona o bankah uporablja v skladu s členom 34 zakona o bankah, tj. kadar država določi javno politiko, jo banke izvajajo in sledijo njenim navodilom.

(130) Poleg tega člen 15 splošnih pravil o posojilih določa: „V skladu z državno politiko lahko ustrezne službe subvencionirajo posojilne obresti, in sicer za spodbujanje rasti nekaterih industrij in gospodarskega razvoja na nekaterih območjih.“

(131) Podobno se s sklepom št. 40 vsem finančnim institucijam nalaga, naj kreditno podporo zagotavljajo zlasti „spodbujanim“ projektom. Poglavje III sklepa št. 40 se sklicuje na „Katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ki vsebuje tri vrste vsebin, in sicer vsebine spodbujanih projektov, vsebine omejenih projektov in vsebine izločenih projektov. Člen XVII sklepa določa, da če „naložbeni projekt spada v spodbujano kategorijo, se prouči, odobri in evidentira v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi o naložbah; vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli; uvožena oprema za lastno uporabo, katere vrednost je zajeta v skupnem znesku naložbe, razen blaga, navedenega v dokumentu ‚Uvoženo blago v okviru domačih naložbenih projektov, ki

([47]) Glej uredbe o električnih kolesih iz Kitajske, uvodne izjave 195 do 202, o vroče valjanih ploščatih izdelkih iz Kitajske, uvodni izjavi 100 in 101, in pnevmatikah iz Kitajske, uvodne izjave 188 do 192.

ni oproščeno' (spremenjen leta 2000), ki ga je izdalo ministrstvo za finance, je lahko oproščena uvoznih dajatev in davka na dodano vrednost v zvezi z uvozom, razen če so bili sprejeti novi predpisi o vsebini naložbenih projektov, ki ni oproščena. Druge priljubljene politike v zvezi s spodbujanimi industrijskimi projekti se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi."

(132) V katalogu smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) ([48]) so v okviru naslova „Kategorija I Spodbujanje" navedeni: „XII. Gradbeni materiali: […] 6. Razvoj tehnologije vlečenja žice iz steklenih vlaken brez alkalij z uporabo kadnih peči ter proizvodnja visokozmogljivih steklenih vlaken in izdelkov z letnim donosom 50 000 ton."

(133) Projekti, povezani s proizvodnjo izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, so zato del „spodbujane" kategorije.

(134) Sklep št. 40 torej potrjuje predhodno ugotovitev v zvezi z zakonom o bankah, in sicer da banke izvajajo pooblastila vlade v obliki preferenčnih kreditnih poslov. Komisija je ugotovila tudi, da ima komisija CBIRC obsežna pooblastila za odobritev vseh vidikov upravljanja vseh finančnih institucij s sedežem v LRK (vključno s finančnimi institucijami v zasebni in tuji lasti), kot so ([49]):

— odobritev imenovanja vseh vodstvenih delavcev finančnih institucij, tako na ravni sedežev kot na ravni lokalnih podružnic,

— odobritev komisije CBIRC se zahteva pri zaposlovanju vodstvenega osebja na vseh ravneh, od najvišjih funkcij do vodij podružnic, in vključuje celo vodstvene delavce, imenovane v čezmorskih podružnicah, pa tudi vodstvene delavce, pristojne za podporne funkcije (npr. upravljavce IT), in

— zelo dolg seznam upravnih odobritev, vključno z odobritvami za ustanovitev podružnic, uvedbo novih poslovnih področij ali prodajo novih produktov, spremembo statuta banke, prodajo več kot 5 % njihovih delnic, povečanje kapitala, spremembe sedeža, spremembe organizacijske oblike itd.

(135) Komisija je na navedeni podlagi ugotovila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej vladi tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti, kadar je ta zagotavljala posojila industriji izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, opirala na normativni okvir.

(136) Poleg splošnega pravnega okvira se je za posojila, ki sta jih Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka odobrili družbi Jushi Egypt, uporabljal pravni okvir v nadaljevanju.

(137) Družba China-Africa TEDA in Kitajska izvozno-uvozna banka sta 6. novembra 2009 podpisali memorandum o soglasju za strateško sodelovanje, pri čemer sta predložili sveženj načrtov s skupnim zneskom do 6 milijard CNY za izvajanje splošnega strateškega sodelovanja na območjih čezmorske trgovine in sodelovanja.

(138) Šest afriških območij gospodarskega in trgovinskega sodelovanja, vključno z območjem SETC, je 7. novembra 2009 podpisalo pakt o skupnem sestanku med kitajskimi čezmorskimi (afriškimi) območji gospodarskega in trgovinskega sodelovanja ter kitajsko-afriškim razvojnim skladom, ki je odvisna družba Kitajske razvojne banke.

(139) Poleg tega je kitajsko ministrstvo za trgovino leta 2013 objavilo „obvestilo o vidikih podpore Kitajske razvojne banke za vzpostavitev in razvoj območij čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja". V skladu s tem obvestilom bosta kitajsko ministrstvo za trgovino in Kitajska razvojna banka „zagotovila politično podporo vlaganju v družbe na upravičenih območjih sodelovanja in družbe, ki vstopajo vanje, ter financiranju teh družb". Kitajska razvojna banka bo „pojasnila osnovne pogoje za prednostno financiranje na območju sodelovanja v skladu z zahtevami ministrstev za trgovino in finance" ter bo „selektivno podpirala projekte v okviru projektov izgradnje in sodelovanja, ki jih je kitajsko ministrstvo za trgovino pozorno spremljalo skupaj z vladami gostiteljicami na območjih sodelovanja".

([48]) Katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) (izdan na podlagi odredbe št. 9 komisije za nacionalni razvoj in reforme z dne 27. marca 2011 ter spremenjen v skladu s sklepom komisije za nacionalni razvoj in reforme o spremembi ustreznih klavzul Kataloga smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011), izdanim 16. februarja 2013 na podlagi odredbe št. 21 komisije za nacionalni razvoj in reforme).

([49]) V skladu z izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1), izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj v zvezi z bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4), ter upravnimi ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

(140) Člen 4 sporazuma o sodelovanju med Kitajsko in Egiptom iz leta 2016 določa, da „kitajska vlada opredeli območje sodelovanja kot kitajsko območje čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja. Območje sodelovanja […] je upravičeno do ustrezne politične podpore in spodbujanja, ki ju kitajska vlada zagotavlja območjem čezmorskega gospodarskega in trgovinskega sodelovanja“. Poleg tega kitajska vlada v skladu s členom 5 podpira območje sodelovanja tudi tako, da „spodbuja zadevne finančne institucije k zagotavljanju financiranja za […] naložbene projekte na območju sodelovanja, če so pogoji dodeljevanja posojil in zahteve glede uporabe posojil izpolnjeni“.

(141) Člen 2(IV) sporazuma o sodelovanju za ustanovitev upravljalnega odbora za območje gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu, s katerim se izvaja zgoraj navedeni sporazum, nadalje določa, da si upravljalni odbor, ki so ga ustanovili zadevni funkcionalni oddelki tianjinške ljudske vlade in splošni organ ekonomske cone Sueškega prekopa, „po najboljših močeh prizadeva za nemoteno izvajanje vseh politik spodbud v okviru kitajskih in egiptovskih zakonov in drugih predpisov“, člen 2(V) pa dodaja, da „usklajuje in spodbuja zadevne finančne institucije, med drugim vključno z bančnimi ustanovami, zavarovalnicami in različnimi skladi, ki zagotavljajo kreditno podporo območju sodelovanja in rezidenčnim družbam, ter območju sodelovanja in rezidenčnim družbam pomaga raziskati več kanalov financiranja“.

(142) Komisija je ugotovila, da so vse kitajske finančne institucije v državni lasti, vključno s Kitajsko izvozno-uvozno banko in Kitajsko razvojno banko, pri opravljanju vladnih nalog, ki se nanašajo na sektor izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, izvajale navedeni pravni okvir. Zato so bile javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

3.3.1.3 Banke v državni lasti, ki delujejo kot javni organi

(143) Komisija je v skladu s sklepi iz zgornjih uvodnih izjav sklenila, da bo pri ugotavljanju, ali se navedeni banki v državni lasti štejeta za javne organe, uporabila razpoložljiva dejstva.

(144) Komisija je v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([50]) ugotovila, da so naslednje banke, ki so zagotavljale posojila vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov v teh preiskavah, delno ali v celoti v lasti države ali pravnih oseb v lasti države: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank. Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Ker niso bile predložene informacije, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija v tej preiskavi ohranila isti sklep.

(145) Ker zadevne finančne institucije niso predložile posebnih informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija poleg tega ugotovila lastništvo in nadzor kitajske vlade na podlagi formalnih indicev iz istih razlogov, kot so navedeni v oddelku 3.3.1.2. Zlasti se na podlagi razpoložljivih dejstev zdi, da kitajska vlada vodstvene delavce in nadzornike v bankah v državni lasti imenuje enako kot v Kitajski izvozno-uvozni banki in da ji ti delavci tudi odgovarjajo.

(146) Kar zadeva izvajanje smiselnega nadzora, je Komisija menila, da zanje enako velja normativni okvir, analiziran v oddelku 3.3.1.2. Ker ni dokazov o nasprotnem, je mogoče na podlagi razpoložljivih dejstev predvidevati, da tudi zanje ni konkretnih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti, zato zanje enako velja analiza konkretne uporabe normativnega okvira iz oddelka 3.3.1.2.

(147) Komisija je na navedeni podlagi sklenila, da se tudi ostale banke v državni lasti, ki vzorčenim družbam zagotavljajo posojila, štejejo za javne organe v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

3.3.1.4 Sklep o finančnih institucijah v državni lasti

(148) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov ugotovila, da so vse kitajske finančne institucije v državni lasti, ki so proizvajalcu izvozniku ali njegovi skupini zagotavljale posojila ali finančni zakup, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

([50]) Glej zadevi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in pnevmatikami, uvodna izjava 132 oziroma 211.

(149) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za finančne institucije v državni lasti ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe iz enakih razlogov, kot so navedeni v uvodnih izjavah 131 do 133, kljub temu štelo, da jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato v vsakem primeru pripisalo kitajski vladi.

3.3.1.5 Zaupanje ali ukazovanje zasebnim finančnim institucijam

(150) Komisija je nato obravnavala preostale finančne institucije. Na podlagi ugotovitev iz prejšnjih protisubvencijskih preiskav ([51]), dopolnjenih z javno dostopnimi informacijami, se je štelo, da so v zasebni lasti naslednje finančne institucije: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (Kitajska) Co., Ltd, Standard Chartered Bank in Ping An Bank. Komisija je analizirala, ali je tem finančnim institucijam kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj dodelijo subvencije sektorju izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(151) Po mnenju pritožbenega organa STO gre za „zaupanje“, kadar vlada zasebnemu organu naloži odgovornost, „ukazovanje“ pa se nanaša na primere, ko vlada nad zasebnim organom izvaja nadzor ([52]). Vlada v obeh zadevah uporablja zasebni organ kot posrednika za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer bi se „v večini primerov […] pričakovalo, da zaupanje ali ukazovanje zasebnemu organu vključuje neko obliko grožnje ali prisile“ ([53]). Hkrati članice v skladu z odstavkom (iv) ne smejo uvesti izravnalnih ukrepov za izdelke, „kadar vlada zgolj izvaja svoje splošne regulativne pristojnosti“ ([54]) ali kadar ima posredovanje vlade „lahko ali pa tudi ne določen učinek zgolj na podlagi navedenih dejanskih okoliščin in uveljavljanja proste izbire akterjev na zadevnem trgu“ ([55]). Zaupanje ali ukazovanje pomeni „aktivnejšo vlogo vlade in ne zgolj spodbude“ ([56]).

(152) Komisija je opozorila, da normativni okvir v zvezi z industrijo iz oddelka 3.3.1.2 velja za vse finančne institucije v LRK, vključno s finančnimi institucijami v zasebni lasti. Za ponazoritev, zakon o bankah in različni odloki komisije CBIRC zajemajo vse banke, ki jih financira Kitajska, in banke s tujimi naložbami v okviru upravljanja komisije CBIRC.

(153) Ker Komisija od zasebnih finančnih institucij ni prejela nasprotnih informacij, je sklenila, da je država, kar zadeva industrijo izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, vsem finančnim institucijam (vključno z zasebnimi finančnimi institucijami), ki na Kitajskem poslujejo pod nadzorom komisije CBIRC, v smislu prve alinee člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe zaupala ali ukazala izvajanje vladnih politik in zagotavljanje posojil industriji izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken po preferenčnih obrestnih merah.

(154) Poleg tega je normativni okvir, ki se uporablja za vse banke na Kitajskem, veliko širši od le dveh ureditev, ki se uporabljata za komisijo CBIRC, kot je navedeno v uvodni izjavi 106.

(155) Kar zadeva izvajanje smiselnega nadzora, je Komisija menila, da zanje enako velja normativni okvir, analiziran v oddelku 3.3.1.2. Ker ni dokazov o nasprotnem, je mogoče na podlagi razpoložljivih dejstev predvidevati, da tako kot pri sodelujoči banki v državni lasti ni konkretnih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti, zato zanje enako velja analiza konkretne uporabe normativnega okvira iz oddelka 3.3.1.2.

(156) Komisija je na navedeni podlagi sklenila, da so tudi ostale banke v državni lasti, ki družbi Jushi Egypt zagotavljajo posojila, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe.

([51]) Glej zadevi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in pnevmatikami.

([52]) WT/DS/296 (DS 296 ZDA – Preiskava o izravnalni dajatvi za dinamične bralno-pisalne pomnilnike (DRAMS) iz Koreje), poročilo pritožbenega organa z dne 21. februarja 2005, točka 116.

([53]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 116.

([54]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.

([55]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 114, o strinjanju s poročilom odbora, DS 194, točka 8.31, v zvezi s tem.

([56]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.

3.3.1.6 Bonitetne ocene

(157) Komisija je v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([57]) na podlagi študije, ki jo je objavil Mednarodni denarni sklad (MDS) ([58]) ter je pokazala neskladje med mednarodnimi in kitajskimi bonitetnimi ocenami, ter ugotovitev preiskave v zvezi z vzorčenimi družbami že ugotovila, da domače bonitetne ocene, dodeljene kitajskim družbam, niso zanesljive. Dejansko so po navedbah MDS lokalne bonitetne agencije več kot 90 % kitajskih obveznic ocenile z oceno AA do AAA. To ni primerljivo z drugimi trgi, kot so EU ali ZDA. Na trgu ZDA ima na primer tako visoko oceno manj kot 2 % družb. Kitajske bonitetne agencije so torej močno nagnjene k dodeljevanju najvišjih ocen na bonitetni lestvici. Imajo bonitetne lestvice z zelo širokim razponom in običajno združijo obveznice z zelo različnimi tveganji zaradi neplačila obveznosti v eno obsežno bonitetno kategorijo ([59]).

(158) Poleg tega tuje bonitetne agencije, kot sta bonitetni agenciji Standard and Poor's in Moody's, pri ocenjevanju kitajskih obveznic, izdanih v tujini, običajno zvišajo izhodiščno bonitetno oceno izdajatelja na podlagi ocene strateškega pomena družbe za kitajsko vlado in trdnosti morebitnega implicitnega jamstva ([60]). Bonitetna agencija Fitch na primer jasno navaja, da so, kadar je to ustrezno, taka jamstva ključni dejavnik, na katerem temeljijo njihove bonitetne ocene kitajskih družb ([61]).

(159) Komisija je na podlagi javno razpoložljivih informacij najprej ugotovila, da lahko država izvaja določen vpliv na trg bonitetnega ocenjevanja. Glede na dve študiji, objavljeni leta 2016, je bilo na kitajskem trgu dejavnih približno 12 bonitetnih agencij, od katerih jih je bila večina v državni lasti. Skupaj so bonitetne agencije v državni lasti ocenile 60 % vseh ocenjenih podjetniških obveznic na Kitajskem ([62]).

(160) Kitajska vlada je v prejšnjih preiskavah ([63]) potrdila, da je na kitajskem trgu obveznic dejavnih 12 bonitetnih agencij, med katerimi je bilo deset domačih bonitetnih agencij, vključno z Global Credit Rating Co., Ltd., Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd., Golden Credit Rating International Co., Ltd., China Chengxin Securities Rating Co., Ltd., Pengyuan Credit Rating Co., Ltd., Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd., China Bond Rating Co., Ltd., China Securities Index Co., Ltd. in Shanghai Credit Information Services Co., Ltd. Poleg tega sta obstajali dve bonitetni agenciji, ki sta bili skupni podjetji s kitajskimi in tujimi vlagatelji, in sicer China Lianhe Credit Rating Co., Ltd. in China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. Zaradi neobstoja informacij o nasprotnem je Komisija menila, da se to ni spremenilo.

(161) Drugič, na kitajski trg bonitetnega ocenjevanja ni mogoče prosto vstopiti. V bistvu gre za zaprt trg, saj mora bonitetne agencije pred začetkom njihovega delovanja odobriti kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje ali Ljudska banka Kitajske ([64]). Ljudska banka Kitajske je sredi leta 2017 naznanila, da bodo tuje bonitetne agencije pod nekaterimi pogoji lahko izvajale kreditno ocenjevanje na delu domačega trga obveznic. Vendar v obdobju preiskave na kitajski trg še ni bila sprejeta nobena tuja bonitetna agencija ([65]). Kljub temu so tuje agencije medtem ustanovile skupna podjetja z nekaterimi lokalnimi bonitetnimi agencijami, ki zagotavljajo bonitetne ocene za domače izdaje obveznic. Vendar te ocene temeljijo na kitajskih bonitetnih lestvicah, zato niso povsem primerljive z mednarodnimi bonitetnimi ocenami, kot je pojasnjeno zgoraj.

([57]) Zadevi v zvezi z električnimi kolesi, uvodne izjave 238 do 244, in pnevmatikami, uvodne izjave 237 do 242.

([58]) Delovni dokument MDS „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Reševanje težave z dolgom podjetij na Kitajskem), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([59]) Livingston, M., Poon, W. P. H., in Zhou, L., *Are Chinese Credit Ratings Relevant?* A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry (Ali so kitajske bonitetne ocene ustrezne? Študija o kitajskem trgu obveznic in panogi bonitetnega ocenjevanja), v: Journal of Banking & Finance, str. 24, 2017.

([60]) Price, A. H., Brightbill, T. C., DeFrancesco, R. E., Claeys, S. J., Teslik, A., in Neelakantan, U., *China's broken promises:* why it is not a market-economy (Prelomljene obljube Kitajske: zakaj njeno gospodarstvo ni tržno), Wiley Rein LLP, str. 68, 2017.

([61]) Glej na primer spletišče agencije Reuters, 2016. Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final ‚A-' (Bonitetna agencija Fitch dodelila nadrejenim dolarskim vrednostnim papirjem družbe Shougang končno bonitetno oceno („A–")), https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (obiskano 21. oktobra 2017).

([62]) Lin, L. W., in Milhaupt, C. J., *Bonded to the State:* A Network Perspective on China's Corporate Debt Market (Zavezani državi: kitajski trg podjetniških dolžniških instrumentov z vidika mreže), delovni dokument Columbia Law and Economics št. 543, str. 20, 2016; Livingstone, M., Poon, W. P. H., in Zhou, L., *Are Chinese Credit Ratings Relevant?* A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry (Ali so kitajske bonitetne ocene ustrezne? Študija o kitajskem trgu obveznic in panogi bonitetnega ocenjevanja), v: Journal of Banking & Finance, str. 9, 2017.

([63]) Zadevi v zvezi z električnimi kolesi, uvodna izjava 241, in pnevmatikami, uvodna izjava 240.

([64]) Glej okvirne ukrepe za upravljanje bonitetnega ocenjevanja v zvezi s trgom vrednostnih papirjev, ki jih je objavila kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje (2007) št. 50, 24. avgust 2007; obvestilo Ljudske banke Kitajske o kvalifikacijah družbe China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd., in drugih institucij, vključenih v bonitetno ocenjevanje obveznic, Yinfa (1997) št. 547, 16. december 1997, ter obvestilo št. 14 (2018) Ljudske banke Kitajske in kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje o težavah v zvezi z zagotavljanjem storitev bonitetnega ocenjevanja s strani bonitetnih agencij na medbančnem trgu obveznic in borznem trgu obveznic.

([65]) Glej „Obvestilo Ljudske banke Kitajske o težavah v zvezi z bonitetnim ocenjevanjem bonitetnih agencij na medbančnem trgu obveznic", ki je začelo veljati 1. julija 2017.

(162) Nazadnje, študija, ki jo je pred kratkim opravila sama Ljudska banka Kitajske, potrjuje ugotovitve Komisije, saj je bilo v njenih sklepih ugotovljeno, da „če je naložbeni razred tujih obveznic določen z mednarodno bonitetno oceno BBB– in več, bi se lahko naložbeni razred domačih obveznic ob upoštevanju dejstva, da se povprečna domača in mednarodna bonitetna ocena razlikujeta za 6 stopenj ali več, ocenil z oceno AA– in več“ ([66]).

(163) Glede na stanje, opisano v uvodnih izjavah 137 do 142, je Komisija sklenila, da kitajske bonitetne ocene ne zagotavljajo zanesljive ocene kreditnega tveganja temeljnega sredstva. Na tej podlagi je sklenila, da čeprav je kitajska bonitetna agencija proizvajalcu izvozniku ali njegovi skupini dodelila dobre bonitetne ocene, te ocene niso zanesljive. Poleg tega so izkrivljene zaradi političnih ciljev za spodbujanje ključnih strateških industrij, kot je industrija izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken.

3.3.1.7 Ugodnost in izračun zneska subvencije

(164) Kot je navedeno v uvodni izjavi 85, je Komisija menila, da bi bilo za upravičeno družbo s sedežem v Egiptu načeloma primerno preiskati, ali so bili tema prejemnicama posojil zagotovljeni boljši pogoji, kot bi jima bili na egiptovskem finančnem trgu. Komisija je to preverila in potrdila, da bi bil znesek subvencioniranja višji, če bi se uporabile primerljive obrestne mere v Egiptu (17,8 %) ([67]). Komisija pa je ob upoštevanju izjemnih okoliščin iz uvodne izjave 86 izračunala znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ob upoštevanju dejstva, da je bilo prejemnicama preferenčno financiranje zagotovljeno na Kitajskem. Pri tem izračunu je ocenila ugodnost za prejemnici v obdobju preiskave. V skladu s členom 6(b) osnovne uredbe je ugodnost za prejemnici razlika med zneskom obresti, ki ga družba plača za preferenčno posojilo, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga dobila na trgu.

(165) Komisija je sklenila določiti tržne obrestne mere za preferenčna posojila Kitajske izvozno-uvozne banke in Kitajske razvojne banke glede na hipotetične referenčne vrednosti za kitajske tržne vlagatelje v skladu s členom 6(b) osnovne uredbe. Ti banki zaradi nesodelovanja nista predložili dodatnih podrobnosti. Zato se je Komisija odločila, da bo uporabila enako metodologijo za izračun kot pri drugih posojilih, izraženih v tujih valutah, ki so jih odobrile kitajske finančne institucije v LRK, pri čemer je dodala premijo za tveganje, povezano z naložbami v Egiptu, kot je navedeno v nadaljevanju.

(166) Komisija je torej najprej določila bonitetno oceno družbe Jushi Egypt, ki izraža njen finančni položaj. Ugotovila je, da je kitajska bonitetna agencija različnim družbam v skupini CNBM Group dodelila bonitetne ocene med AA– in AA+. Ob upoštevanju splošnega izkrivljanja kitajskih bonitetnih ocen iz uvodnih izjav 137 do 143 je sklenila, da te bonitetne ocene niso zanesljive.

(167) Komisija je zato menila, da splošni finančni položaj skupine Jushi Group ustreza bonitetni oceni BB, tj. najvišji oceni, ki se ne šteje več za „naložbeni razred“. Komisija je ob upoštevanju obstoja posojil revolving sklenila, da bi bila uporaba podjetniških obveznic z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA primernejša za določitev referenčne vrednosti, ki temelji na trgu.

(168) V skladu z drugimi posojili, izraženimi v tujih valutah, ki so jih odobrile kitajske finančne institucije v LRK, so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno B, ki so bile izdane v ameriških dolarjih. Družba Jushi Egypt ima sedež v državi, kjer so v času odobritve posojil potekali državljanski in politični nemiri ter različni teroristični napadi, zato se njeno kreditno tveganje zaradi zunanjih razmer, ki prevladujejo v sami državi, razlikuje od kreditnega tveganja kitajskih družb. Zato je Komisija referenčni obrestni meri dodala pribitek, da bi v tržno obrestno mero vključila tveganje države.

(169) Premija, povezana s tveganjem države, je bila določena na podlagi klasifikacije OECD o tveganju države za izvozne kredite in ustrezne minimalne premijske stopnje, ki jo je določila OECD ([68]). Ugotovljeno je bilo, da tveganje države za posojila Kitajske izvozno-uvozne banke znaša 2,37 %, za posojila Kitajske razvojne banke pa 2,44 %.

([66]) Delovni dokument Ljudske banke Kitajske št. 2017/5, 25. maj 2017, str. 28.

([67]) Statistični podatki centralne banke Egipta: Povprečne obrestne mere za posojila v egiptovskih funtih za obdobje preiskave, ki temeljijo na tehtanih povprečnih obrestnih merah za vzorec bank, katerih vloge pomenijo približno 80 % vseh vlog bančnega sistema, in so izračunane na mesečni osnovi, glej https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

([68]) Za podrobnejše informacije glej Sporazum o uradno podprtih izvoznih kreditih iz januarja 2019, TAD/PG(2019)1, in razvrstitev udeleženk Sporazuma o uradno podprtih izvoznih kreditih glede na tveganje države.

(170) Po končnem razkritju je družba Jushi Egypt navedla, da bi morala Komisija kot referenčno vrednost za izračun ugodnosti od posojil uporabiti ponudbi, ki ju je egiptovska banka predložila družbi v letih 2013 in 2016. Komisija je ti ponudbi pregledala, vendar je sklenila, da nista reprezentativni za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga družba dejansko lahko pridobila na trgu.

(171) Komisija je ugotovila, da ponudbi ne vključujeta nobenega opisa dejanskega finančnega produkta, ponujenega družbam, ampak se sklicujeta na obrestno mero za zagotavljanje posojil na splošno. Komisija zato ne more ugotoviti, ali se ponudba dejansko nanaša na posojilo kot tako ali na druge finančne produkte, npr. odprtje kreditne linije ali financiranje trgovanja (akreditivi, menice, faktoring itd.). Tudi če bi se štelo, da se ponudba nanaša na posojilo, manjkajo druge pomembne informacije, kot sta trajanje domnevnega posojila, ki ga ponuja banka, in obseg ponujenih posojil (tj. največji znesek, ki bi ga bila banka pripravljena zagotoviti družbi). Komisija je v zvezi s tem navedla, da so bila posojila, ki sta jih zagotovili Kitajska razvojna banka in Kitajska izvozno-uvozna banka, dolgoročna posojila za velike projekte osnovnih sredstev v višini več sto milijonov ameriških dolarjev. Zato je Komisija menila, da ne more uporabiti približka, ki ga je zagotovila družba Jushi Egypt.

(172) Nazadnje je Komisija ugotovila, da tudi če bi upoštevala referenčno vrednost, ki jo je predložila družba, se izračun ugodnosti ne bi bistveno spremenil, saj je bila predlagana obrestna mera egiptovske banke v skladu z izhodiščno obrestno mero, ki jo je Komisija določila kot referenčno merilo, ki ustreza posojilu v ameriških dolarjih, ki ga je kitajska banka dodelila domači (kitajski) stranki z bonitetno oceno BB. Zato ta posojila pravzaprav potrjujejo, da je družba Jushi Egypt v primerjavi s tržnimi referenčnimi vrednostmi dejansko imela koristi od nižjih obrestnih mer. Trditev družbe je bila zato zavrnjena.

3.3.2 *Posojila bank, ki izvajajo politike države, družbi Jushi Egypt prek matične družbe Jushi na Kitajskem*

(173) V obdobju od leta 2014 do konca obdobja preiskave je družba Jushi (China) družbi Jushi Egypt zagotovila več posojil med povezanimi družbami v skupnem znesku približno 281,5 milijona USD.

(174) Vendar je Komisija ugotovila, da je družba Jushi (China) sama financirala ta posojila med povezanimi družbami prek zunanjih virov financiranja iz kitajskih finančnih institucij. Z drugimi besedami, družba Jushi Egypt ni prejela posojil neposredno od kitajskih bank, ampak je preferenčno financiranje od teh institucij prejela družba Jushi (China), ta pa je nato ugodnost teh posojil dodelila svojim proizvodnim dejavnostim v Egiptu (družbi Jushi Egypt). Posojila, ki jih neposredno dodelita Kitajska izvozno-uvozna banka in Kitajska razvojna banka, sama ne morejo zagotoviti skupnega zneska zunanjega financiranja, potrebnega za razvoj proizvodnih dejavnosti na območju SETC. Zato je bilo potrebno dodatno posredno financiranje na podlagi posojil med povezanimi družbami. Komisija ni mogla najti konkretnega bančnega posojila, neposredno povezanega s projektom v Egiptu. Leta 2014 pa je družba Jushi (China) izdala obveznico, da bi nadomestila različna bančna posojila in izboljšala svojo strukturo dolga. Ta obveznica, ki vključuje več sklicevanj na potrebe projekta v Egiptu po kapitalu, potrjuje, da je družba Jushi (China) potrebovala zunanjo finančno pomoč, da bi pomagala svojim proizvodnim dejavnostim v Egiptu. Komisija je zato sklenila, da se lahko tudi osnovna preferenčna posojila, prenesena prek družbe Jushi (China), pripišejo egiptovski vladi enako kot neposredna posojila, ki so jih družbi Jushi Egypt zagotovile kitajske finančne institucije.

(175) Ker se lahko vsa ta posojila v bistvu enačijo s posojili, ki jih kitajska vlada odobri kitajski družbi, ta pa nato ugodnosti dodeli svojim proizvodnim dejavnostim drugje, je Komisija sklenila, da jih bo obravnavala kot vsako drugo domače kitajsko posojilo kitajskemu proizvajalcu izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken. Kot je navedeno v uvodni izjavi 128, je Komisija v zvezi s tem ugotovila, da so bile vse kitajske finančne institucije v državni lasti, ki so odobrile posojila družbama Jushi (China) in Jushi Egypt, javni organi v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

(176) Komisija je nato izračunala znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. V zvezi s tem je ugotovila, da je družba Jushi (China) družbi Jushi Egypt zaračunala 7,5-odstotno nominalno obrestno mero. Vendar nobeno financiranje, zagotovljeno družbi Jushi (China), ni imelo tako visoke obrestne mere. Povprečna obrestna mera, ki je bila družbi Jushi (China) zaračunana v obdobju preiskave, je znašala približno 4 %. Komisija je zato primerjala povprečno obrestno mero, ki jo je družba Jushi (China) v obdobju preiskave plačala za neporavnan znesek posojila med povezanimi družbami, z zneskom, ki bi ga družba morala plačati za primerljivo komercialno posojilo, ki se lahko pridobi na trgu.

(177) Da bi Komisija upoštevala večjo izpostavljenost bank tveganju, ki se je še povečala z obstojem posojil revolving, je sklenila, da bo za eno stopnjo znižala oceno na lestvici ocenjevanja tveganja in uporabila podjetniške obveznice z bonitetno oceno B (namesto BB) v ZDA, da bi določila referenčno vrednost, ki temelji na trgu.

(178) Vsi elementi v zvezi s tem financiranjem, opisani v tem oddelku, jasno kažejo, da je družba Jushi (China) vse ugodnosti iz preferenčnega financiranja, ki so ji ga zagotovile kitajske finančne institucije, dodelila družbi Jushi Egypt. Iz vseh teh razlogov je bila tako izračunana ugodnost pripisana družbi Jushi Egypt.

(179) Družba Jushi Egypt je po končnem razkritju navedla, da Komisija njene bonitetne ocene ne bi smela znižati z AA na B na podlagi dejstva, da družba Jushi Egypt ni upoštevala rokov za odplačevanje matični družbi ali da je v nekaterih primerih njena matična družba odplačala posojila v njenem imenu. Dejstvo, da je skupina podjetij družbe Jushi Egypt sklenila, da je bolje, če stroške krije drug subjekt v skupini, da bi se ohranil denarni tok v drugem subjektu, ne pomeni, da ta prvi subjekt ne bi izpolnil svoje obveznosti, če bi bila to obveznost do bančne ustanove.

(180) Prvič, Komisija je navedla, da ni našla nobene bonitetne ocene, ki bi jo družbi Jushi Egypt dodelila zunanja stranka, in da ni niti družba Jushi Egypt predložila nobenih dokazov v zvezi s tem. Družba Jushi Egypt torej nikoli ni imela začetne bonitetne ocene „AA“. Zato je morala Komisija njeno bonitetno oceno določiti na podlagi dejstev, ki so bila v zadevi na voljo. Glede na znaten znesek posojil med povezanimi družbami, ki jih je zagotovila matična družba, ter glede na dejstvo, da je skupina Jushi Group nastopala v vlogi izdajatelja osebnega jamstva za posojila Kitajske razvojne banke in Kitajske izvozno-uvozne banke, je Komisija določila, da je bonitetna ocena družbe Jushi Egypt tesno povezana z bonitetno oceno njene matične družbe, ki je bila „BB“, kot je navedeno v uvodni izjavi 168. Komisija je zato kot izhodišče uporabila bonitetno oceno BB.

(181) Drugič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 178, se je Komisija odločila, da bo oceno na lestvici ocenjevanja tveganja zaradi večletnega neodplačevanja obveznosti znižala za eno stopnjo, tj. z BB na B. Komisija je dejansko ugotovila, da čeprav so bila posojila Kitajske razvojne banke in Kitajske izvozno-uvozne banke odplačana v skladu z roki, so se skupne obveznosti družbe z leti celo povečale. Tako je družba Jushi Egypt zunanji dolg zamenjala z dolgom znotraj skupine, dejansko pa ni poravnala svojih obveznosti do bančnih ustanov. V nasprotju z izjavami družbe Jushi Egypt obstajajo tudi znaki, da družba ne bi mogla poravnati svojih obveznosti, če bi bili vsi njeni dolžniki zunanje bančne ustanove. Čeprav je na primer družba v letih 2015 in 2016 poslovala z izgubo, leta 2016 pa imela negativni lastniški kapital, je Kitajski razvojni banki v navedenih letih še vedno zagotovila obsežna vračila kapitala v skupnem znesku 54 milijonov USD (približno 546 milijonov EGP). Družba torej brez finančne podpore matične družbe ne bi mogla poravnati svojih zunanjih obveznosti.

(182) Glede na navedene premisleke je Komisija te trditve zavrnila.

(183) Vse ugotovljene subvencije so bile določene za celotni promet družbe. Znesek subvencije je bil nato dodeljen prometu zadevnega izdelka, prodanega v Unijo.

(184) Zneski subvencij, ugotovljeni v zvezi s preferenčnim financiranjem na podlagi posojil kitajskih bank, ki izvajajo politike države, neposredno ali prek matične družbe Jushi (China), so za družbo Jushi Egypt znašali 6,46 %.

3.3.3 *Podpora kapitalskim naložbam*

(185) Družba Jushi Egypt je morala svoje finančne potrebe pokriti ne samo z neposrednimi posojili in posojili med povezanimi družbami, ampak tudi s povečanjem svojega kapitala,

(186) Prejšnje preiskave so pokazale, da so bile na ravni matičnih družb kitajskih skupin prejete znatne subvencije v obliki nepovratnih sredstev, preferenčnega financiranja in kapitalskih injekcij za podporo tujim naložbam v okviru pobude „En pas, ena pot“. To je veljalo zlasti v pred kratkim zaključeni protisubvencijski preiskavi v zvezi s pnevmatikami (zadeva v zvezi s pnevmatikami) ([69]).

([69]) Izvedbena uredba (EU) 2018/1690, oddelek 3.7.

3.3.3.1 Pravna podlaga

— 13. petletni načrt za razvoj zunanje trgovine, ki ga je 26. decembra 2016 izdalo kitajsko ministrstvo za trgovino,

— usmerjevalna mnenja državnega sveta o spodbujanju mednarodne proizvodne zmogljivosti in sodelovanja na področju proizvodnje opreme, izdana leta 2015 (v nadaljnjem besedilu: usmerjevalna mnenja),

— načrt za razvoj industrije gradbenega materiala za obdobje 2016–2020, ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo, GXBG (2016) št. 315,

— 13. petletni načrt za industrijo vlaken in kompozitnih materialov,

— časovni načrt „Made in China 2025“, državni svet, 7. julij 2015.

3.3.3.2 Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s skupino Jushi Group

(187) Komisija je v zahtevi za pojasnila iz uvodne izjave 8 od skupine Jushi Group zahtevala informacije, med drugim o morebitnih spremembah v kapitalski strukturi, vključno s povečanji kapitala in spremembami pravic delničarjev, družbe Jushi Egypt ter več neposrednih in posrednih matičnih družb, ki pripadajo skupini Jushi Group, ki je sama članica skupine China National Building Materials Group (v nadaljnjem besedilu: skupina CNBM Group).

(188) Preiskava je pokazala, da je China National Building Material Co. Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba CNBM) kitajsko podjetje v državni lasti, katerega 41,27-odstotni delež je v neposredni in posredni lasti skupine China National Building Material Group Co., Ltd., ki pa je v celoti v lasti komisije SASAC. Družba CNBM je največji delničar s 26,97-odstotnim deležem v družbi China Jushi Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba China Jushi), ki je edini delničar družbe Jushi Egypt ([70]).

(189) Družba Jushi Egypt je sprva zagotovila zelo omejene informacije o neposrednih in posrednih matičnih družbah.

(190) Komisija je zato 18. marca 2020 družbi Jushi Egypt poslala dopis, v katerem je opredelila pomanjkljivosti in družbo Jushi Egypt obvestila o možni uporabi določb člena 28 osnovne uredbe. Skupina Jushi Group med drugim ni predložila zahtevanih informacij v zvezi z utemeljitvijo sprememb v kapitalski strukturi in informacij o tem, kako so se financirala povečanja kapitala za družbo Jushi Egypt, skupino Jushi Group, družbo China Jushi Co. Ltd. in družbo CNBM.

(191) Družba Jushi Egypt je v odgovor na ta dopis predložila pripombe, v katerih je odpravila nekatere pomanjkljivosti, zlasti v zvezi s tem, kako so se spremembe v kapitalski strukturi pokazale v računovodskih izkazih različnih družb v skupini. Vendar so bile informacije, predložene v zvezi z vključenostjo vladnih in nevladnih subjektov (npr. poslovnih bank v državni lasti), zgolj izjave brez podpornih dokazov, informacije o osnovnih razlogih za spremembe in finančne podrobnosti pa so bile zelo omejene.

(192) Vendar ima, kot je navedeno zgoraj, država v družbi CNBM velik lastniški delež. Poleg tega v skladu z javno dostopnimi informacijami na spletišču družbe CNBM ([71]) celotna vodstvena ekipa družbe CNBM opravlja partijske funkcije, kot so sekretar partijskega odbora, namestnik sekretarja partijskega odbora ali stalni član partijskega odbora. Cao Jianglin, izvršni direktor družbe CNMB in stalni član partijskega odbora, je od leta 2002 tudi predsednik družbe China Jushi ([72]). Zato izjava, da je vse odločitve o povečanju kapitala zadevnih družb neodvisno sprejel ustrezni upravni odbor, ne da bi bili v postopek vključeni vladni ali drugi nevladni subjekti, ni verodostojna glede na lastništvo države in vključenost vodstva v partijo.

(193) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(194) Komisija je zato sklenila, da se mora pri svojih ugotovitvah v zvezi s skupino Jushi Group, družbo China Jushi Co. Ltd. in družbo CNBM delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

3.3.3.3 Ugotovitve preiskave

(195) Družba Jushi Egypt je v obdobju preiskave prejela nepovratna sredstva, ki jih je nanjo prenesla družba CNBM, tj. subjekt pod nadzorom države, v obliki kapitalskih injekcij, zlasti prek vplačanega kapitala.

([70]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (zadnjič obiskano 20. novembra 2019).
([71]) http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/ (obiskano 24. aprila 2020).
([72]) Letno poročilo družbe CNBM za leto 2019.

(196) Leta 2012 je bil znaten prispevek delničarjev v znesku 42,6 milijona USD namenjen financiranju družbe Jushi Egypt. Od takrat pa do obdobja preiskave se je kapital družbe Jushi Egypt močno povečal, tj. na 162 milijonov USD. Na koncu obdobja preiskave je bil kapital družbe Jushi Egypt približno štirikrat tolikšen kot leta 2012.

(197) Družba Jushi Egypt je v celoti v lasti skupine Jushi Group, ta pa je v celoti v lasti družbe China Jushi. Večinski delničar družbe China Jushi je holding CNBM, ki je imel od leta 2010 stalno v lasti več kot 25 % njenih delnic.

(198) Hkrati s povečanjem kapitala družbe Jushi Egypt se je v podobnem deležu povečala udeležba družbe CNBM v kapitalski strukturi družbe China Jushi. Natančneje, družba CNBM je od leta 2011 do konca leta 2018 za šestkrat povečala svoj prispevek družbi China Jushi v obliki vplačanega kapitala, in sicer s 190 milijonov CNY (30,2 milijona USD) leta 2011 na 944 milijonov CYN (140,9 milijona USD) leta 2018.

(199) To podobno gibanje in obseg povečanja kapitala v družbah Jushi Egypt in China Jushi jasno kažeta, da je družba CNBM zbirala sredstva, da bi prek družbe China Jushi povečala kapital družbe Jushi Egypt do obdobja preiskave.

(200) Družba CNBM ni samo povečala vplačanega kapitala, ampak je prek drugih vrst kapitalskih računov na družbo China Jushi in skupino Jushi Group prenesla tudi znatna finančna sredstva.

(201) Da bi določila naravo prenosov in okoliščine, v katerih se je razvijalo lastništvo kapitala v zadevnih družbah, je Komisija od družbe CNBM zahtevala informacije v zvezi s tem. Kot pa je pojasnjeno v oddelku 3.3.3.2, družba Jushi Egypt ni v celoti sodelovala v preiskavi in ni zagotovila potrebnih informacij. Zaradi pomanjkanja teh informacij in v skladu z določbami člena 28 osnovne uredbe se je morala Komisija pri svojih ugotovitvah delno zanašati na razpoložljiva dejstva. Na podlagi razpoložljivih dejstev je morala zlasti opredeliti vir financiranja kapitala, ki ga je družba CNBM zagotovila družbi Jushi Egypt, med drugim prek družbe China Jushi.

(202) Za tak sklep je Komisija opredelila obstoj jasne zaveze družbe CNBM, da vlaga v spodbujane industrije v tujini. V zvezi s tem se družba CNBM v svojem letnem poročilu, na svojem spletišču in v svojih obratih oglašuje kot „dejavni izvajalec pobude ‚En pas, ena pot'". Na primer, „izvedla je 312 projektov na področju cementa v 75 državah in regijah po vsem svetu, več kot 60 projektov na področju steklenih vlaken, 33 naložbenih projektov, zgradila pet čezmorskih skladišč, upravljala 14 čezmorskih verig supermarketov z gradbenim materialom in več kot 30 tovarn po vsem svetu" ([73]).

(203) Natančneje, kar zadeva izdelke iz neskončnih steklenih vlaken, je družba CNBM leta 2012 ustanovila družbo Jushi Egypt, ki je proizvajalec izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken v Egiptu in odvisna družba kitajskega proizvajalca izvoznika Jushi. V naslednjih letih je bilo izvedenih več pomembnih naložbenih projektov za širitev proizvodnih zmogljivosti družbe Jushi Egypt.

(204) Poleg tega je družba Jushi Group ustanovila veliko čezmorskih proizvodnih in trgovinskih odvisnih podjetij, in sicer v Južni Afriki, Južni Koreji, Italiji, Španiji, Franciji, Kanadi, Indiji, Singapurju, na Japonskem, v ZDA in Hongkongu. Skupina CNBM Group je leta 2016 zbrala več kot 5 milijard CYN (747,38 milijona USD) za svojo strategijo globalizacije v okviru 13. petletnega načrta (2016–2020), ki med drugim vključuje navedene egiptovske projekte, in 300 milijonov USD za naložbo v tovarno v ZDA, ki je začela obratovati leta 2018 ([74]). V Indiji se načrtuje, da bo do sredine leta 2020 vzpostavljen proizvodni obrat z zmogljivostjo 100 000 ton.

(205) Vsi ti čezmorski projekti spadajo v širši okvir kitajske politike spodbujanja naložb po svetu. V zvezi s tem je predsednik družbe CNBM Song Zhiping navedel na primer: „Podpis projekta družbe Jushi US je mejnik v strateškem razvoju globalizacije družbe China Jushi, medtem pa je bil narejen ključen korak naprej pri doseganju višjih ciljev. Referenčnega pomena je tudi za globalizacijo družbe CNBM in celo kitajske industrije gradbenih materialov kot celote."

([73]) Informativna tabla na vhodu v obrat družbe Jushi Egypt.

([74]) Spletno središče za novice družbe China Jushi in članek „Jushi plans to establish a factory in India" (Družba Jushi namerava odpreti tovarno v Indiji), JEC Composites News, 4. avgust 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (nazadnje obiskano 3. februarja 2020).

(206) Poleg tega se industrija izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken spodbuja tudi v okviru pobude „Made in China 2025“ ([75]), zato je upravičena do precejšnjega državnega financiranja. Ustanovljenih je bilo več skladov, namenjenih podpori pobudi „Made in China 2025“ in s tem posredni podpori industriji izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, kot so nacionalni sklad za industrijo integriranih vezij (National Integrated Circuit Industry Fund), sklad za napredno proizvodnjo (Advanced Manufacturing Fund) in investicijski sklad za nastajajoče industrije (Emerging Industries Investment Fund) ([76]).

(207) Izdelki iz neskončnih steklenih vlaken so pogosto navedeni v okviru krovnega izraza „novi materiali“. V časovnem načrtu pobude „Made in China 2025“ ([77]) je navedenih deset strateških sektorjev, ki jih kitajska vlada šteje za ključne industrije. V njem so v sektorju 9 opisani „novi materiali“ in njihove podkategorije, vključno z naprednimi temeljnimi materiali (točka 9.1), ključnimi strateškimi materiali (točka 9.2), ki vključujejo visokozmogljiva vlakna in kompozitne materiale ter nove energetske materiale ([78]). Novi materiali torej izkoriščajo prednosti, ki izhajajo iz podpornih mehanizmov, ki so navedeni v dokumentu in med drugim vključujejo politike finančne podpore, fiskalno in davčno politiko ter nadzor in podporo državnega sveta ([79]).

(208) V zvezi s temi ključnimi industrijami je v poglavju 3.9 načrta „Made in China 2025“ izrecno navedeno, da bo Kitajska:

— „podpirala podjetja pri čezmorskih združitvah, kapitalskih naložbah in naložbah tveganega kapitala;

— *se dejavno vključevala v mednarodno industrijsko sodelovanje in ga spodbujala ter izvajala pomembne strateške načrte, kot sta gospodarski pas svilne poti in pomorska svilna pot 21. stoletja, da bi pospešila gradnjo medsebojno povezane infrastrukture s sosednjimi državami in tesno industrijsko sodelovanje;*

— izkoristila ‚odpiranje‘ vzdolž mej in v upravičenih državah zgradila številne parke za čezmorsko proizvodno sodelovanje;

— spodbujala čezmorski prenos vrhunske opreme, napredne tehnologije in močne industrije“.

(209) V drugem intervjuju je Song Zhiping navedel, da družba CNBM z vidika družbe posebno pozornost namenja nacionalnim politikam, povezanim s pobudo „En pas, ena pot“, in da je ta pobuda „dejansko enkratna priložnost za kitajsko skupino za gradbene materiale“. Poudaril je tudi, da je spodbujanje naložb po svetu povezano s finančnim sodelovanjem ter deluje le, če „združimo finance, sodelovanje državnih skladov, kreditiranje kupcev, finančni zakup in druge načine, ki pri naložbah po svetu medsebojno sodelujejo“. Podobno je Song Zhiping navedel še, da „je treba mednarodno sodelovanje na področju zmogljivosti združiti z nacionalno politiko ‚En pas, ena pot‘, zlasti s finančno politiko države. Včasih smo izvajali preproste naložbe, si izposojali denar in zagotavljali posojilne naložbe (‚lending investments‘), kar pa ne bo obsežno. Rad bi sprejel model, ki je podoben modelu družbe China Guoxin Holdings, pri katerem družbe prispevajo 10 %, devizna sredstva držav pa 90 %. Spremeniti moramo svoje staro zanašanje na posojila ter poiskati nove poslovne modele financiranja in organizacijske modele. Menim, da bi morali v celoti izkoristiti trenutne velike finančne prednosti države, okrepiti vzpostavljanje investicijskih skladov za gradbene materiale in aktivirati več kapitala za sodelovanje v naložbah, da bi se družbe za gradbene materiale podprle pri naložbah po svetu.“

(210) Kitajska vlada podpira to vizijo, kot je razvidno iz govora direktorja komisije SASAC Xiao Yaqinga na konferenci, ki jo je organizirala družba CNBM: „Centralne družbe so temelj nacionalnega gospodarstva in bi morale biti tesno povezane z nacionalno strategijo ‚En pas, ena pot‘, pri tem pa izkoriščati ugodno proizvodno zmogljivost, opozarjati na ključna področja ter spodbujati mednarodno sodelovanje na področju proizvodne zmogljivosti in opreme. Imajo vodilno vlogo pri oblikovanju nove poslovne vizitke države za naložbe po svetu […] V zadnjih letih sta družba China Building Materials in skupina China Materials Group pospešili naložbe po svetu in dosegli izjemne rezultate, prestrukturiranje skupine, tako da bi vodila internacionalizacijo kitajske industrije gradbenih materialov, pa je zelo pomembno […] Po reorganizaciji bo znesek naložbe prvotno načrtovanih naložbenih projektov nove družbe v državah na območju pobude ‚En pas, ena pot‘ večji od 90 milijard CNY“ ([80]).

([75]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([76]) Glej „US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan“ (Komisija ZDA in Kitajske za pregled gospodarstva in varnosti: 13. petletni načrt), stran 12.
([77]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([78]) Glej časovni načrt pobude „Made in China 2025“, str. 142 in 152.
([79]) Glej pobudo „Made in China 2025“, poglavje 4: Strateška podpora in oskrba.
([80]) „Xiao Yaqing: to build a ‚going out‘ national new business card after the reorganization of the enterprise“ (Xiao Yaqing: oblikovanje nove nacionalne poslovne vizitke za naložbe po svetu po reorganizaciji družbe), vir: Sina Finance, avtor: Sina Finance, objavljeno: 29. avgusta 2016.

(211) Preiskava je pokazala, da je China National Building Material kitajsko podjetje v državni lasti, katerega 41,27-odstotni delež je v neposredni in posredni lasti skupine CNBM Group, ki pa je v celoti v lasti komisije SASAC. Družba CNBM ima 26,97-odstotni delež v družbi China Jushi Co., Ltd., ki je edini delničar družbe Jushi ([81]).

(212) CNBM Building je torej kitajsko podjetje v državni lasti, ki je v neposredni in posredni lasti skupine CNBM Group, ki pa je v celoti v lasti komisije SASAC. Komisija SASAC je ključni instrument, s katerim kitajska vlada na več načinov nadzira podjetja v državni lasti, da bi pri svojih dejavnostih poslovanja izvajala vladne politike in načrte, ne pa sledila tržni logiki ([82]). Brez poseganja v sklep o naravi družbe CNBM kot javnega organa v smislu člena 3 osnovne uredbe je mogoče na podlagi vseh navedenih dokazov skleniti, da družba CNBM in skupina Jushi pri proizvodnji in izvozu zadevnega izdelka večinoma izvajata industrijske in vladne politike, tudi v zvezi s pobudo „En pas, ena pot“ in politikami naložb po svetu.

(213) V tem kontekstu je družba CNBM prejela finančni prispevek vlade za izvajanje teh politik, med drugim za financiranje njenih naložb v Egiptu za proizvodnjo zadevnega izdelka. Zaradi nepopolnega sodelovanja družbe Jushi Egypt v zvezi s tem Komisija ni mogla ugotoviti dejanskega vira financiranja in podrobno utemeljiti, ali je ta finančni prispevek zagotovila komisija SASAC ali sklad Silk Road Fund (v nadaljnjem besedilu: sklad SRF) kot instrument za izvajanje strategije „En pas, ena pot“. Vendar je na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe sklenila, da se komisija SASAC ([83]) in tudi sklad SRF ([84]) štejeta za javna organa v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe, ko družbi CNBM zagotavljata finančni prispevek. Vsekakor bi se komisija SASAC in sklad SRF, tudi če se ne bi štela za javna organa, obravnavala kot organa, ki ju je vlada pooblastila za izvajanje vladnih politik in funkcij v skladu s členom 3(1)(iv) osnovne uredbe ([85]) ter jima dala navodila v zvezi s tem.

(214) Podobno je Komisija zaradi nesodelovanja na podlagi vseh navedenih dokazov o financiranju projektov zunaj Kitajske, tudi v Egiptu, v okviru pobude „En pas, ena pot“ in na podlagi ugotovitev v zadevi o pnevmatikah sklenila, da je družba CNBM prejela finančni prispevek v obliki nepovratnih sredstev, ta pa so bila nato uporabljena kot zaporedni kapitalski prispevki za povečanje kapitala, ki je bil družbi Jushi Egypt na voljo za njene dejavnosti v Egiptu.

(215) Ker družba CNBM ni zagotovila dodatnih dokazov, se je Komisija na podlagi javno dostopnih dokazov odločila, da bo zaporedna povečanja kapitala družbe Jushi Egypt izravnala kot državno podprte kapitalske injekcije, namenjene vzpostavitvi in razširitvi proizvodnih obratov družbe CNBM v Egiptu. Taka podpora bi se prav tako uvrstila v postavke, o katerih sta se Kitajska in Egipt dogovorila v sporazumu o sodelovanju za vzpostavitev območja SETC, pri čemer jo je mogoče pripisati Egiptu iz razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi 91, ter se torej lahko pripiše izdelkom, ki se izvažajo iz Egipta.

3.3.3.4 Ugodnost

(216) Komisija je nato analizirala, ali je bila s finančnim prispevkom kitajske vlade prek komisije SASAC in/ali sklada SRF družbi Jushi Egypt zagotovljena ugodnost. Zaradi nesodelovanja družbe Jushi Egypt je morala Komisija tudi v tem primeru oblikovati ugotovitve na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe.

(217) Glede na dokaze iz pododdelka zgoraj sta mandat in cilj komisije SASAC in sklada SRF izvajanje vladnih politik in načrtov, vključno z zagotavljanjem finančne podpore in financiranja spodbujanim sektorjem, tudi sektorju izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, da bi se izvajala strategija naložb po svetu. Komisija SASAC in sklad SRF pri zagotavljanju financiranja ne upoštevata tržnih načel in ravnanja, ampak izvajata zadevne vladne politike.

([81]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (zadnjič obiskano 20. novembra 2019).

([82]) Glej med drugim delovni dokument služb Komisije o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite, SWD(2017) 483 final/ 2, z dne 20. decembra 2017, na voljo na spletnem naslovu: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

([83]) Dokaz, ki utemeljuje sklep o naravi komisije SASAC kot javnega organa, je med drugim na voljo v oddelku 5 delovnega dokumenta služb Komisije SWD(2017) 483, glej prejšnjo opombo.

([84]) Dokaz, ki utemeljuje sklep o naravi sklada SRF kot javnega organa, je med drugim na voljo v zadevi o pnevmatikah, tj. Izvedbeni uredbi (EU) 2018/1690, zlasti v uvodnih izjavah 341 do 360 oddelka 3.7 navedene uredbe.

([85]) Glej tudi uvodno izjavo 358 uredbe o pnevmatikah.

Pomemben primer njunih dejavnosti, ki niso povezane s tržno perspektivo, je bil ugotovljen v zadevi o pnevmatikah, v kateri je sklad SRF zagotovil nepovratna sredstva matične družbe skupine za prevzem odvisne družbe v EU. Poleg tega je Komisija v zadevi o pnevmatikah ugotovila, da taki projekti sledijo podobnemu vzorcu ([86]). Zato je smiselno predvidevati, da bi družba CNBM kot pomembno centralno podjetje v državni lasti sledila enakemu vzorcu in prejela podobne subvencije.

(218) Komisija je ugotovila tudi, da je znesek zaporednih vzporednih povečanj kapitala družbe Jushi Egypt prek družbe China Jushi približno ustrezal znesku vrzeli v financiranju za naložbeni projekt v Egiptu, ki je ostala po preferenčnem financiranju. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 171 do 174, je bil obseg zaporednih povečanj kapitala, ki jih je družba CNBM zagotovila skupini Jushi Group in družbi China Jushi, bolj ali manj enak obsegu povečanj kapitala družbe Jushi Egypt, izvedenih prav z namenom, da se odpravi ta vrzel v financiranju. To je bilo v celoti v skladu z namenom delovanja in financiranja komisije SASAC in sklada SRF.

(219) Komisija je na podlagi dokazov iz dokumentacije in v skladu s členom 28 osnovne uredbe sklenila, da finančni prispevek, ki sta ga zagotovila komisija SASAC in/ali sklad SRF, pomeni ugodnost v smislu člena 3(2) osnovne uredbe.

3.3.3.5 Izračun višine subvencije

(220) Kot je pojasnjeno v oddelku 3.3.3.2, družba Jushi Egypt ni v celoti odgovorila na zahtevo za pojasnila. Zato ni bilo mogoče preveriti subvencij, prejetih na ravni matične družbe v povezavi s tujimi naložbami skupine v zvezi z zadevnim izdelkom, in določiti točnega zneska ugodnosti.

(221) Komisija je zato znesek subvencije, ki ga je s finančnim prispevkom v obliki nepovratnih sredstev dodelila komisija SASAC ali sklad SRF, določila na podlagi razpoložljivih dejstev v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Kot je pojasnjeno zgoraj, je Komisija odkrila, da se je v različnih družbah skupine na Kitajskem v enakem obsegu in v istem obdobju hkrati povečeval kapital, ki je bil nazadnje prenesen na družbo Jushi Egypt. Ker so bila ta sredstva, ki sta jih družbi CNBM dodelila komisija SASAC in/ali sklad SFR, namenjena naložbam v Egiptu v okviru pobude „En pas, ena pot“ in politike spodbujanja naložb po svetu, jih je družba CNBM preprosto usmerila vse do družbe Jushi Egypt, ne da bi zase obdržala kakršno koli ugodnost, saj to ne bi bilo v skladu z namenom dodelitve. To dodatno potrjuje dejstvo, da je znesek vrzeli v financiranju egiptovskih naložb v družbo Jushi Egypt na splošno ustrezal znesku povečanj kapitala.

(222) Da bi Komisija določila znesek sredstev, ki jih je družba CNBM prenesla na družbo Jushi Egypt v obliki kapitalskih injekcij, je sledila zaporednim povečanjem kapitala v zadevnih družbah, in sicer družbi Jushi Egypt, skupini Jushi Group in družbi China Jushi, v katerih je družba CNBM glavni delničar, ter ta povečanja analizirala.

(223) Komisija je pri sledenju sredstvom proučila ne le povečanja vplačanega kapitala, ampak tudi povečanja drugih lastniških instrumentov. Ugotovljena so bila znatna sredstva v obliki presežkov kapitala v vmesnih družbah China Jushi in skupini Jushi Group. V zvezi s prav tema vmesnima družbama je Komisija opazila, da so pri nekaterih povečanjih lastniškega kapitala sredstva, prenesena na ti družbi, presegala zneske, ki jih je družba pozneje prijavila kot vplačani kapital. Družba bi tako imela dostop do teh sredstev brez pričakovane spremembe njenega lastniškega deleža. Ob upoštevanju kapitalskih injekcij prek vplačanega kapitala in zneskov, ugotovljenih v okviru drugih vrst kapitalskih računov, kot je presežek kapitala, je Komisija ugotovila, da bi se lahko več kot 87 % lastniškega kapitala družbe Jushi Egypt pripisalo družbi CNBM. Skupni znesek ugodnosti, ki je bil prejemniku zagotovljen na podlagi tega pristopa, bi zato znašal 142,8 milijona USD.

(224) Vendar Komisija zaradi omejenega dostopa do podrobnejših informacij ni mogla določiti točnega izvora vseh teh sredstev, zato ni mogla z zadostno verjetnostjo skleniti, da je družba CNBM usmerila in prenesla vse zneske na drugih kapitalskih računih družbe Jushi Egypt.

(225) Zato je Komisija sprejela bolj preudaren pristop in se osredotočila izključno na gibanje zneskov vplačanega kapitala, ki se je ujemalo z zadostno verjetnostjo izvora iz družbe CNBM. Natančneje, Komisija je preprosto upoštevala povečanje vplačanega kapitala družbe CNBM v družbo China Jushi od leta 2011 in vzporedno gibanje povečanj kapitala v družbi Jushi Egypt od leta 2012. Na podlagi tega je menila, da je 51 % lastniškega kapitala družbe Jushi Egypt (ali 81,8 milijona USD) zagotovila družba CNBM s finančnim prispevkom, ki ga je prejela od komisije SASAC ali sklada SRF.

([86]) Glej Izvedbeno uredbo (EU) 2018/1690.

(226) Ko je bil določen celotni znesek nepovratnih sredstev, je Komisija v skladu s členoma 6 in 7 osnovne uredbe izračunala ugodnost, ki je bila družbi Jushi Egypt dodeljena v obdobju preiskave. Ugodnost, ki je bila z nepovratnimi sredstvi zagotovljena prek povečanj kapitala, bi bilo treba zaradi obdobja amortizacije lastniškega kapitala, ki se ne šteje za osnovno sredstvo in bi se zato zanj običajno uporabljale določbe o dodelitvi iz člena 7(4) osnovne uredbe, pripisati obdobju preiskave.

(227) Komisija zaradi nesodelovanja družbe Jushi Egypt pri odgovarjanju na zahtevo za pojasnila ni imela dodatnih informacij o morebitnem posebnem sporazumu s komisijo SASAC ali skladom SRF v zvezi z uporabo nepovratnih sredstev, povezanih s kapitalskimi naložbami. V zadevi o pnevmatikah je znesek nepovratnih sredstev amortizirala v sedemletnem obdobju, ker je bilo to v skladu s povprečnim trajanjem naložb sklada SRF in z drugim sočasnim posojilom, vzetim za zadevno transakcijo ([87]). Vendar se je Komisija zaradi nesodelovanja in neobstoja posebnega delničarskega sporazuma v tej zadevi odločila, da bo sprejela konservativen pristop in uporabila povprečno življenjsko dobo uporabe sredstev družbe Jushi Egypt, ob predpostavki, da se je financiranje uporabilo za zapolnitev vrzeli v naložbenem projektu v skladu s členom 7(3) v povezavi s členom 7(4) osnovne uredbe, ki določa, da se lahko uporabi drugo obdobje amortizacije, če okoliščine to upravičujejo. Na podlagi tega je Komisija uporabila dvanajstletno obdobje amortizacije.

(228) Vse ugotovljene subvencije so bile določene za celotni promet družbe. Znesek subvencije je bil nato dodeljen prometu zadevnega izdelka, prodanega v Evropsko unijo.

(229) Na tej podlagi je bil opredeljen 2,01-odstotni znesek subvencije.

3.3.3.6 Pripombe o podpori kapitalskim naložbam

(230) Proizvajalec izvoznik je po končnem razkritju trdil, da Komisija ni dokazala, da je kapital mogoče pripisati skupini CNBM, in natančneje, da ne izhaja iz dobička družbe China Jushi ali skupine Jushi Group. V zvezi s tem je tudi trdil, da Komisija ni pojasnila, zakaj je skupina CNBM družbi China Jushi vsako leto od leta 2010 zagotovila sredstva, ta pa so bila le v nekaterih letih od zadevnih let prenesena na skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt. Podobno je trdil, da Komisija ni dokazala, da je mogoče podporo kapitalskim naložbam pripisati kateremu koli javnemu organu, in da zato ne more pomeniti subvencije. Nazadnje, proizvajalec izvoznik je zahteval, da mora Komisija, če bo vztrajala pri svojem pristopu, razkriti, zakaj po njenem mnenju obstaja vzorec med podporo kapitalu, ki jo je družba CNBM namenila družbi China Jushi ter podporo skupine Jushi Group družbi Jushi Egypt.

(231) Prvič, Komisija je v zvezi z izvorom sredstev navedla, da ni družba predložila nobenih dodatnih dokazov za utemeljitev trditve. Kljub temu je Komisija dodatno analizirala zaključne račune zadevnih družb, da bi ugotovila, ali se je lastniški kapital povečal zaradi njihovih dobičkov. Izkazalo se je, da nobeno povečanje lastniškega kapitala ni izhajalo iz dobičkov ali računov zadržanega dobička. Komisija je ne glede na to ugotovila, da bi bilo nekatera povečanja lastniškega kapitala družbe China Jushi v letih 2012 in 2016 mogoče pripisati kapitalskim rezervam. Vendar družba ni predložila informacij o izvoru sredstev na računih kapitalske rezerve. Komisija je zato sklenila, da nerazdeljeni dobiček ali zadržani dobiček ni pripisljiv vir sredstev, ki so se od leta 2012 uporabljala za povečanje lastniškega kapitala družbe Jushi Egypt.

(232) Drugič, Komisija je v zvezi s trenutkom, ko so bila sredstva prenesena na skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt, navedla, da proizvajalec izvoznik ni predložil dodatnih dokazov za utemeljitev ali pojasnitev časovnega načrtovanja povečanj lastniškega kapitala družbe CNBM. Podobno je navedla, da so povečanja lastniškega kapitala poleg časovnih zamikov pri prenosih lastniškega kapitala z ene družbe na drugo odvisna tudi od različnih kapitalskih zahtev v družbi Jushi Egypt, povezanih z naložbami v analiziranem obdobju.

(233) Tretjič, Komisija je v zvezi s tem, ali je izvor sredstev, s katerimi se je povečal kapital, mogoče pripisati javnemu organu, v uvodni izjavi 215 navedla, da tudi če se komisija SASAC in sklad SRF ne bi štela za javna organa, bi se obravnavala kot organa, ki ju je vlada pooblastila za izvajanje vladnih politik in funkcij v skladu s členom 3(1)(iv) osnovne uredbe ali jima to naložila.

([87]) Glej zadevo v zvezi s pnevmatikami, uvodna izjava 418.

(234) Nazadnje, Komisija je v zvezi z razkritjem, da je podpora naložbam v kapital med družbo CNBM in družbo China Jushi povezana z enako podporo med skupino Jushi Group in družbo Jushi Egypt, navedla, da so bile te informacije predložene. V uvodnih izjavah 186 do 231 so podrobno pojasnjene ugotovitve in metodologija, po kateri se je izračunal znesek subvencije. Podobno je proizvajalec izvoznik v posebnem dokumentu o razkritju prejel popolne informacije o dokazih, ki so na voljo Komisiji, in njeni analizi kapitalske podpore, ki jo je družba CNBM zagotovila družbi China Jushi, skupina Jushi Group pa družbi Jushi Egypt.

(235) Na podlagi vseh navedenih argumentov je Komisija te trditve zavrnila.

(236) Proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da Komisija ni določila zneska ugodnosti in da mora dokazati, zakaj posamezne zagotovitve lastniškega kapitala niso v skladu z običajno naložbeno prakso.

(237) Komisija je opozorila, da je skupina, odgovorna za zadevo, med preiskavo od družbe CNBM zahtevala dostop do zadevnih informacij. Kot pa je pojasnjeno v oddelku 3.3.3.2, družba CNBM in skupina Jushi Group nista v celoti sodelovali v preiskavi, zato je morala Komisija ugotovitve oblikovati na podlagi razpoložljivih dejstev. Poleg tega je v uvodnih izjavah 218 do 221 opisano, kako se določi ugodnost. V osnovi je pojasnjeno, da komisija SASAC in sklad SRF pri zagotavljanju sredstev nista upoštevala tržnih načel, ampak sta izvajala zadevne vladne politike. Komisija je zato trditev zavrnila.

(238) Proizvajalec izvoznik je trdil še, da ni mogoče šteti, da vsa sredstva, ki jih je zagotovila družba CNBM, izhajajo iz javnih organov, saj družba CNBM kotira na borzi, sredstva pa pridobiva na več drugih načinov. Zato Komisija ne more skleniti, da celotna domnevna kapitalska podpora družbe CNBM družbi Jushi China pomeni subvencijo. Na podlagi tega je družba trdila, da ugodnost ne more biti višja od stopnje subvencije, ugotovljene za družbo CNBM na Kitajskem v preiskavi o uredbi o tkaninah iz steklenih vlaken ([88]), pomnožene z zneskom kapitalske podpore. Proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da Komisija ni izračunala ugodnosti, saj ni upoštevala, da je družba CNBM zagotovila podporo kapitalskim naložbam v zameno za delnice in torej dividende.

(239) Prvič, Komisija je opozorila, da družba ni predložila dodatnih dokazov za utemeljitev trditve. Podobno je Komisija spomnila, da družba CNBM in skupina Jushi Group nista v celoti sodelovali v preiskavi, zato je morala Komisija ugotovitve oblikovati na podlagi razpoložljivih dejstev. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da stopnja subvencije, ki je bila za družbo CNBM določena v oddelkih 3.4 in 3.8 uredbe o tkaninah iz steklenih vlaken, temelji na posojilih in nepovratnih sredstvih, razvidnih iz javno dostopnega revizijskega poročila družbe CNBM, zato je svoje ugotovitve zelo preudarno omejila le na nekatere subvencije v okviru določenih subvencijskih shem, ki jih je bilo mogoče preprosto opredeliti in ki niso povezane s subvencijsko shemo, obravnavano v tej preiskavi. Zato je bila Komisija kvečjemu pretirano previdna.

(240) Nazadnje je Komisija navedla, da ni analizirala, ali so bila sredstva družbe CNMB prenesena v zameno za delnice. Dejansko ni bil predložen noben dokaz, da je družba CNBM v zameno dejansko prejela delnice. Nasprotno je bilo pri preiskavi ugotovljeno, da je vlada družbi CNBM zagotovila finančne prispevke za izvajanje njenih politik in da so bili ti finančni prispevki zagotovljeni v obliki nepovratnih sredstev, ta pa so se nato uporabila kot kapitalski prispevki za financiranje poslovanja družbe Jushi Egypt.

(241) Na podlagi vseh navedenih argumentov je Komisija trditev zavrnila.

([88]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 z dne 12. junija 2020 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL L 189, 15.6.2020, str. 1).

3.4 **Zagotavljanje blaga za plačilo, nižje od primernega**

3.4.1 *Električna energija za plačilo, nižje od primernega*

(242) Ugotovljena ni bila nobena ugodnost zagotavljanja električne energije za plačilo, nižje od primernega, saj so cene električne energije v Egiptu določene na nacionalni ravni in proizvajalec izvoznik plačuje običajno ceno za industrijske uporabnike znotraj določenega območja napetosti.

(243) Ugotovljena ni bila nobena ugodnost zagotavljanja plina za plačilo, nižje od primernega. Cene plina so določene glede na posamezne industrijske sektorje, vendar proizvajalec izvoznik spada v rezidualno kategorijo industrijskih uporabnikov, ki ni upravičena do najnižje cene. Zato specifičnosti in ugodnosti ni.

3.4.2 *Zagotavljanje zemljišč za plačilo, nižje od primernega*

3.4.2.1 Nakup zemljišča s strani družbe Jushi Egypt

(a) Pravna podlaga

(244) Pravna podlaga za ta program so:

— zakon št. 83/2002 o ekonomskih conah posebne narave (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 83/2002),

— odlok predsednika Arabske republike Egipt o zakonu št. 27/2015 o spremembi nekaterih določb zakona o ekonomskih conah posebne narave, določenih v zakonu št. 83/2002 (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 27/2015),

— zakon št. 8/1997 o jamstvih in spodbudah za naložbe (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 8/1997),

— naložbeno pravo, kot je bilo uzakonjeno z zakonom št. 72/2017,

— osnutek resolucije predsednika vlade št. 2310 iz leta 2017 o določitvi izvršilnih predpisov o naložbenem pravu, določenem z zakonom št. 72/2017.

(b) Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev v zvezi z družbo TEDA Investment Co. Ltd. – uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z egiptovsko vlado

(245) Komisija je egiptovski vladi poslala zahtevo za pojasnila, namenjeno družbi Tianjin TEDA, in zaprosila za informacije, potrebne za oceno vključenosti egiptovske ali kitajske vlade v nadzor nad družbo. Po mnenju Komisije je bila zahteva za pojasnila potrebna glede na vlogo, ki jo ima zadevna družba pri razvoju in oblikovanju območja SETC, kakor je pojasnjeno v uvodni izjavi 34.

(246) Družba TEDA je v odgovoru na zahtevo za pojasnila predložila le podatke v zvezi z družbo Egypt TEDA Investment Co., Ltd., ki so bili že predloženi kot odgovor na prvotni vprašalnik.

(247) Vendar je Komisija ugotovila, da so bile predložene zelo omejene informacije o družbi Tianjin TEDA.

(248) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(249) Zato je Komisija egiptovsko vlado obvestila, da bo morala pri proučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja družb s sedežem na območju SETC morda uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Egiptovska vlada je ugovarjala in poudarila, da je v celoti sodelovala s Komisijo ter da ni mogla predložiti informacij o družbi, ki je zunaj njene pristojnosti.

(250) Vendar je Komisija menila, da predloženi podatki o družbi Tianjinu TEDA niso zadostni in da bi egiptovska vlada, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 16, lahko zagotovila informacije.

(251) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov uporabila člen 28 osnovne uredbe in v zvezi s to točko upoštevala razpoložljiva dejstva.

(c) Ugotovitve preiskave

(252) V skladu s členom 5 zakona št. 83/2002, kakor je bil spremenjen leta 2015, na območju Sueškega prekopa velja, da „je lastništvo nad zemljišči dodeljeno organu na območju“. Od leta 2015 nakup popolnega lastništva nad zemljiščem pri splošnem organu ni več mogoč. Splošni organ trenutno zagotavlja pravice do užitka zemljišča le egiptovski razvojni družbi Main Development Company (v nadaljnjem besedilu: družba MDC). Družba MDC potem za te pravice zbira ponudbe podrazvijalcev, kot je družba TEDA. Ti podrazvijalci pa oddajajo zemljišče družbam s sedežem na območju.

(253) Toda ko je družba Jushi Egypt leta 2011 začela graditi svoj obrat, je bilo pri egiptovskih organih še vedno mogoče pridobiti popolno lastništvo nad zemljiščem. Družba Jushi Egypt je takrat od družbe Egypt TEDA kupila parcelo. Družba TEDA pa je to parcelo leta 1998 prek svojega predhodnika, tj. skupnega podjetja Egipta in Kitajske, od upravne enote Suez kupila po zelo nizki ceni (manj kot 1 USD/m^2) in brez postopka zbiranja ponudb. Po prvotnem nakupu leta 1998 je družba TEDA vlagala v osnovno infrastrukturo, da bi nerazvito puščavsko zemljišče pripravila za industrijske projekte.

(254) Komisija je v zvezi s tem ugotavljala, ali sta bili družbi ECJV in TEDA javna organa v smislu člena 3 in člena 2(b) osnovne uredbe. Zaradi nesodelovanja egiptovske vlade se je morala Komisija opreti na razpoložljiva dejstva. Zato je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v teh subjektih. Analizirala je tudi, ali se je nadzor smiselno izvajal.

(255) Komisija je ugotovila, da sta bili družbi ECJV in TEDA povezana subjekta ter da sta bili obe v celoti v državni lasti. Kot je navedeno v uvodni izjavi 33, je družba Tianjin TEDA podjetje v državni lasti v okviru tianjinške občinske uprave, ki se je z egiptovsko upravo za sueški prekop, nacionalno banko Egipta in še štirimi egiptovskimi podjetji v državni lasti združila v družbo ECJV, namenjeno razvoju in gradnji ekonomske cone. Kitajska je imela v lasti 10 % delnic družbe ECJV, Egipt pa 90 % ([89]). Kot je navedeno v uvodni izjavi 36, je družba Tianjin TEDA oktobra 2008 s kitajsko-afriškim razvojnim skladom, tj. odvisno družbo Kitajske razvojne banke, ustanovila skupno podjetje China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (v nadaljnjem besedilu: družba China-Africa TEDA), kot glavno kitajsko naložbeno podjetje na območju sodelovanja. Družba China-Africa TEDA se je združila z družbo ECJV in tako ustvarila novo družbo, tj. družbo TEDA, za spodbujanje razvoja območja SETC v Egiptu. Tokrat je imela Kitajska v lasti 80 % delnic, Egipt (ki ga je zastopala družba ECJV) pa 20 %.

(256) Komisija je nadalje ugotovila obstoj formalnih indicev nadzora države nad navedenima vlagateljema. Ker sta oba subjekta v celoti v državni lasti, imata kitajska in egiptovska vlada uradno popoln nadzor nad njima. Ker ni bilo informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija ugotovila, da vodstvene delavce in nadzornike v zadevnih subjektih predvidoma imenuje država, ki ji tudi odgovarjajo, kot je to običajno za družbe v državni lasti v zadevnih državah.

(257) Prvotna dodelitev zemljišča družbi ECJV po nakupni ceni manj kot 1 USD/m^2 v skladu z veljavnim pravnim okvirom je torej zagotovo vključevala finančni prispevek egiptovske vlade ([90]). Poznejši prenos zemljišča med družbama ECJV in TEDA je bil dejansko transakcija med povezanima družbama na podlagi transferne cene z istimi akterji na obeh straneh transakcije.

(258) Nazadnje je Komisija v zvezi z zemljiščem, ki ga je družba Egypt TEDA prodala družbi Jushi Egypt, ugotovila, da je glavni delničar družbe Egypt TEDA, ki ima v lasti 75 % delnic, družba China Africa TEDA Investment Company, ki ima tudi večino sedežev v upravnem odboru družbe TEDA. Končni nadzornik družbe China Africa TEDA Investment Company je Kitajska razvojna banka, ki je bila že opredeljena kot javni organ. Poleg tega družba TEDA opisuje svojo vizijo in poslanstvo, kot je navedeno v nadaljevanju: „Vizija: postati naložbeni in operativni akter v mednarodnem industrijskem parku, ki podpira Kitajsko, začenši z Egiptom, pred očmi pa ima Afriko in celo cel svet. Poslanstvo: spodbujanje kitajskih podjetij k preboju v tujino in nato spodbujanje njihove internalizacije“ ([91]). Družba TEDA se v objavah obsežno sklicuje tudi na pozornost, motivacijo in podporo kitajskega ministrstva za trgovino in tianjinške občinske uprave pri izvajanju dejavnosti.

([89]) Poročilo razvojnega in raziskovalnega središča državnega sveta „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Izkušnja trajnostnega razvoja na območju gospodarskega in trgovinskega sodelovanja med Kitajsko in Egiptom v Suezu), 6. avgust 2019 (v nadaljnjem besedilu: poročilo državnega sveta).

([90]) Člen 38(bis A) zakona št. 83/2002, kakor je bil spremenjen leta 2015; člen 20(bis) in člen 28 zakona št. 8/1997.

([91]) Zbirno poročilo družbe TEDA za desetletno obdobje (2008–2018), str. 4.

(259) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov sklenila, da so subjekti pod državnim nadzorom, ki so družbi Jushi Egypt zagotovili zemljišče, javni organi v smislu člena 2(b) v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe. Ukrepe, ki jih je družba TEDA sprejela pod neposrednim nadzorom kitajske vlade ter v okviru tesnega sodelovanja med egiptovsko in kitajsko vlado, je dejansko mogoče pripisati egiptovski vladi, kot je že pojasnjeno v oddelku 3.2.3, kot del sklopa preferenčne podpore proizvajalcu izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken v Egiptu.

(260) Poleg tega je Komisija ugotovila, da tudi če se za subjekte pod državnim nadzorom na podlagi dokazov iz uvodnih izjav 219 do 224 ter dokazov v zvezi s tesnim sodelovanjem med kitajsko in egiptovsko vlado ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe kljub temu štelo, da sta jim kitajska in egiptovska vlada zaupali in ukazali, naj opravljajo funkcije, ki so navadno v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato vsekakor pripisalo egiptovski vladi.

(261) Egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki so po končnem razkritju navedli, da Komisija ne more skleniti, da ravnanje kitajskih javnih organov ali zasebnih organov, ki jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala opravljanje funkcij, pomeni subvencije v skladu z osnovno uredbo, saj tega ravnanja ni mogoče pripisati vladi države porekla ali izvoza.

(262) Kot pa je že navedeno v uvodnih izjavah 258 do 262, Komisija meni, da družba TEDA ni le kitajski javni organ, ampak javni organ pod skupnim nadzorom kitajske in egiptovske vlade, ter da je mogoče ukrepe pod neposrednim nadzorom kitajske vlade pripisati tudi egiptovski vladi zaradi tesnega sodelovanja med tema vladama. Komisija je v zvezi s tem navedla, da so med delničarji družbe TEDA tudi egiptovski javni organi v državni lasti, kot sta egiptovska uprava za sueški prekop in nacionalna banka Egipta, ki sta zastopani v upravnem odboru družbe TEDA. To kaže, da je egiptovska vlada lahko priznala in sprejela ukrepe družbe TEDA. Kot je navedeno v uvodni izjavi 263, je Komisija menila, da tudi če se družba TEDA ne bi štela za javni organ, bi ji kitajska in egiptovska vlada zaupali ali ukazali opravljanje funkcij.

(263) Družba Jushi Egypt je poleg zemljišča, ki ga je pridobila leta 2011, leta 2016 od egiptovske razvojne družbe kupila sosednjo parcelo. Ta egiptovska razvojna družba pa je to zemljišče kupila kot del iste parcele, ki je bila leta 1998 dodeljena skupnemu podjetju Egipta in Kitajske. Komisija je analizirala, ali je egiptovska vlada egiptovski razvojni družbi zaupala ali ukazala, naj družbi Jushi Egypt dodeli zemljišče po preferenčnih pogojih v smislu člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe.

(264) Komisija je v zvezi s tem ugotovila, da so pri prodaji družbi Jushi Egypt nedvomno sodelovali organi območja Sueškega prekopa. Egiptovska razvojna družba je dejansko morala prodati svojo parcelo, ker ni imela dovolj sredstev za razvoj zemljišča v skladu s klavzulami o industrijskem razvoju iz prvotne pogodbe o nakupu z egiptovsko vlado. V zvezi s tem člen 3 pogodbe o nakupu določa, da če „splošni organ posebne ekonomske cone Sueškega prekopa ne odobri pogodbe v šestih mesecih, ima pogodbenica B (Jushi Egypt) pravico to obravnavati kot kršitev pogodbe s strani pogodbenice A (razvojna družba), pri čemer se ta pogodba samodejno razveljavi“. Poleg tega v skladu s členom 7 „pogodbenica B splošnemu organu posebne ekonomske cone Sueškega prekopa predloži pisno vlogo za vzpostavitev industrijskega projekta v imenu pogodbenice A in pridobi odobritve […]. Splošni organ posebne ekonomske cone Sueškega prekopa se strinja, da bo v imenu pogodbenice B vpisal zemljišče v register, proučil in odobril končno pogodbo o prodaji zemljišča ter v imenu pogodbenice B pri notarju zaprosil za potrdilo o zemljišču.“

(265) Egiptovska vlada je torej uporabila zasebni organ kot posrednika za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer zasebni organ ni imel druge izbire, kot da proda zemljišče družbi Jushi Egypt, in sicer poceni in pod drugimi pogoji, ki jih je določila egiptovska vlada. Zato je Komisija sklenila, da je država egiptovski razvojni družbi zaupala ali ukazala v smislu prve alinee člena 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe, naj izvaja vladne politike, določene tudi v sporazumu o sodelovanju, in družbi Jushi Egypt zagotovi zemljišče po preferenčni ceni.

(266) Komisija je egiptovsko vlado pozvala, naj predloži statistične podatke o cenah zemljišč na območju Sueškega prekopa in razpisne postopke v zvezi z nakupnimi transakcijami razvojnih družb. Vendar egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih statističnih podatkov ali razpisnih postopkov v zvezi z obravnavanim obdobjem ali transakcijami. Predložila je lahko le informacije o razpisnih postopkih za dodelitev pravice do užitka druge parcele družbi TEDA v letu 2016.

(267) Egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki so po končnem razkritju trdili, da je Komisija na podlagi nepravilnih dejstev sklenila, da je egiptovska vlada družbi Wadi Degla zaupala ali ukazala opravljanje funkcij. Natančneje so trdili, da:

(1) Wadi Degla ni razvojna družba, ampak proizvajalec polietilenskih cevi in fitingov; in

(2) splošni organ ekonomske cone Sueškega prekopa ni sodeloval pri pogajanjih med družbama Jushi Egypt in Wadi Degla, ampak je le odobril prodajo zemljišča in jo overil.

(268) Kar zadeva prvo točko, družba Wadi Degla glede na informacije, ki so Komisiji na voljo na spletišču družbe ([92]), ni proizvajalec cevi in fittingov, ampak razvijalec nepremičnin s projekti na več lokacijah, tudi v mestu Ain Sokhna.

(269) Kar zadeva drugo točko, je Komisija priznala, da je družba Wadi Degla želela prodati svoje zemljišče med drugim zato, ker ga ni razvila v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi. Vendar bi ga lahko prodala tudi na prostem trgu in po boljši ceni. Preiskava je pokazala, da je vodstvo družbe Jushi ne le pojasnilo, zakaj je družba Wadi Degla želela prodati svoje zemljišče, ampak tudi jasno navedlo, da je splošni organ območja Sueškega prekopa sodeloval pri pogajanjih o prodajnih transakcijah, saj je pogodbo odobril predsednik območja Sueškega prekopa.

(a) Sklep

(270) Ugotovitve te preiskave kažejo, da cene za zagotavljanje in pridobivanje zemljišč na območju Sueškega prekopa določajo egiptovski organi in da je oblikovanje cen, ki se uporablja na tem območju, nepregledno. Zemljišče so pod preferenčnimi pogoji dodelili javni organi ali zasebni organi, ki jim je opravljanje funkcij zaupala ali naložila država.

(271) Če egiptovska vlada zagotovi zemljišča za plačilo, nižje od primernega, bi bilo treba torej to obravnavati kot subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(iii) in člena 3(2) osnovne uredbe v obliki zagotavljanja blaga, ki družbam prejemnicam prinaša ugodnosti.

(272) Program je specifičen v smislu člena 4(2)(a) osnovne uredbe, saj je zagotavljanje zemljišča družbam na območju SETC za plačilo, nižje od primernega, pridržano le za nekatere družbe na določenem geografskem območju.

(b) Izračun višine subvencije

(273) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna na podlagi ugodnosti za prejemnike, ki je bila ugotovljena za obdobje preiskave. Ugodnost za prejemnike se izračuna z upoštevanjem razlike med zneskom, ki ga je proizvajalec izvoznik dejansko plačal za zemljišče, in zneskom, ki bi moral biti običajno plačan na podlagi referenčne vrednosti, ki temelji na trgu. Izračun ugodnosti za nakup zemljišča s strani družbe Jushi Egypt je opisan v nadaljevanju.

(274) Egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih informacij ali statističnih podatkov o nakupnih cenah zemljišč. Predložila je le informacije o transakcijah v zvezi s pravico do užitka zemljišč. Odbor strokovnjakov je leta 2016 izvedel vrednotenje nepremičnin, da bi pripravil načrt oblikovanja cen za pravico do užitka zemljišč na območju Sueškega prekopa. Na podlagi te študije je bila določena povprečna letna vrednost pravice do užitka zemljišča v širši ekonomski coni Sueškega prekopa. Po drugi strani pa je leta 2016 družba TEDA z družbo MDC podpisala pogodbo o pravici do užitka zemljišča, da bi obstoječe območje SETC razširila za 6 km^2. Komisija je povprečno letno vrednost

([92]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (nazadnje obiskano 15. maja 2020).

pravice do užitka zemljišča na območju Sueškega prekopa pomnožila s trajanjem pogodbe o pravici do užitka zemljišča, sklenjene z družbo TEDA za razširitev cone za 6 km². Komisija je menila, da je rezultat predstavljal skupno nakupno vrednost nerazvitega zemljišča za razvojno družbo.

(275) Da bi se upoštevali stroški razvojne družbe za razvoj zemljišča, je Komisija potem na podlagi javno razpoložljivih informacij izračunala stroške naložb družbe TEDA na m². Glede na te informacije ([93]) je bila za razširjeno območje v velikosti 6 km² predvidena naložba v višini 230 milijonov USD. Dodan je bil tudi dobiček za razvojno družbo.

(276) Dobljena cena za m² razvitega zemljišča se je uporabila za območje, ki ga je kupila družba Jushi Egypt, in primerjala z nakupno ceno, ki jo je navedena družba dejansko plačala. V izračunu cene parcele, kupljene leta 2011, je bila nakupna cena iz leta 2016 popravljena za upoštevanje inflacije in sprememb BDP. Te spremembe so bile izračunane na podlagi stopenj inflacije in spreminjanja BDP na prebivalca pri sedanjih cenah v ameriških dolarjih za Egipt, kot jih je Mednarodni denarni sklad objavil za leto 2016. Za parcelo, kupljeno leta 2016, je bilo označeno, da je treba upoštevati prikladnost geografske lokacije za kupca (poleg obstoječih objektov družbe Jushi Egypt).

(277) V skladu s členom 7(3) osnovne uredbe o dodelitvi zneskov subvencij za sredstva, ki se ne amortizirajo, je bil znesek subvencije dodeljen obdobju preiskave tako, da se je razpoložljiva ustrezna posojilna obrestna mera Egipta v obdobju preiskave, kot jo je objavila Svetovna banka ([94]), uporabila za brezobrestno posojilo.

(278) Družba Jushi Egypt je po končnem razkritju trdila, da je Komisija naredila več napak pri določitvi referenčne vrednosti za prodajo zemljišča, in sicer:

(1) vrednost pravice do užitka zemljišča med trajanjem te pravice ni primerljiva s popolnim lastništvom nad zemljiščem, saj se pravica do užitka zemljišča po naravi razlikuje od popolnega lastništva;

(2) hipotetično vrednotenje zemljišča, ki ga je izvedel splošni organ ekonomske cone Sueškega prekopa, ni primerljiva referenčna vrednost, saj je to hipotetična cena, po kateri splošni organ ekonomske cone Sueškega prekopa ni prodal nobene parcele;

(3) celotna vrednost pravice do užitka parcele ni letna najemnina za to pravico, pomnožena s celotnim trajanjem pravice, ampak letna najemnina za pravico, deljena s povprečno donosnostjo naložb. Vrednost začetnega letnega zneska pravice do užitka zemljišča se bo namreč vsako leto zmanjšala zaradi inflacije. Zato mora Komisija letno ceno na kvadratni meter, izraženo v ameriških dolarjih, deliti s povprečnim dobičkom, ki ga družba TEDA pričakuje za zemljišče;

(4) stroški naložb v višini 230 milijonov USD, ki jih je napovedala družba TEDA Egypt, vključujejo ceno pravice do užitka zemljišča ter naložbe v gradnjo stanovanjskih območij, območje storitev in tovarne. Parcele, ki jih je kupila družba Jushi Egypt, niso vključevale ničesar od navedenega, saj je družba kupila prazno zemljišče;

(5) Komisija mora pri pretvorbi referenčne vrednosti iz ameriških dolarjev v egiptovske funte uporabiti menjalni tečaj, ki se je uporabljal v času prodaj.

(279) Kar zadeva prvo točko, je Komisija priznala, da se popolno lastništvo razlikuje od pravice do užitka zemljišča, ker pa egiptovska vlada ni mogla predložiti nobenih informacij ali statističnih podatkov o nakupnih cenah zemljišč, je Komisija menila, da so to najboljše razpoložljive informacije za določitev referenčne vrednosti.

(280) Kar zadeva drugo točko, je Komisija opozorila, da je zadevno vrednotenje temeljilo na neodvisni študiji, ki jo je izvedla egiptovska vlada in pri kateri je bila ugotovljena stvarna vrednost zemljišča, tj. cena, po kateri bi se moralo zemljišče običajno prodati. Dejstvo, da egiptovska vlada parcel dejansko ni prodala po tej ceni, ne vpliva na njihovo stvarno vrednost.

([93]) Spletišče „Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province“ (javna služba za prodor na svetovni trg v okviru ministrstva za trgovino province Guangdong), http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (nazadnje obiskano 2. januarja 2020), ter predstavitev območja gospodarskega in trgovinskega sodelovanja v Suezu družbe China-Egypt TEDA na spletišču http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (nazadnje obiskano 2. januarja 2020).

([94]) Poročilo Svetovne banke „Doing Business 2020“ (poslovanje leta 2020), Egipt, Arabska republika.

(281) Kar zadeva tretjo točko, je Komisija štela, da je vrednost pravice do užitka zemljišča po navadi določena kot odstotni delež tržne vrednosti temeljnega sredstva (tj. vrednosti popolnega lastništva) in odvisno od trajanja pravice do užitka zemljišča, tj. dlje kot pravica traja, bliže je njena vrednost vrednosti popolnega lastništva. Ker je popolno lastništvo zemljišča po definiciji časovno neomejeno, bi torej referenčna vrednost, ki jo je Komisija izračunala tako, da je letno vrednost pravice pomnožila s 50 leti, vedno bila nižja od dejanske vrednosti popolnega lastništva. Poleg tega je Komisija navedla, da je bilo treba v konkretnem primeru pogodbe o pravici do užitka zemljišča, ki jo je družba TEDA podpisala leta 2016, celotni znesek pravice plačati kot pavšalni znesek na datum začetka veljavnosti pravice do užitka zemljišča. Ker v praksi dejanskih letnih najemnin ni bilo, je trditev neveljavna.

(282) Kar zadeva četrto točko, je Komisija navedla, da je družba Jushi Egypt res kupila zemljišče, na katerem ni bilo stavb. Vendar je to zemljišče že imelo dostop do vseh potrebnih komunalnih storitev, cest, čiščenja odpadnih voda, javne razsvetljave, varovanja in drugih storitvenih zmogljivosti, ki jih je zagotavljala družba TEDA. Cene parcele na razvitem območju z dobrimi povezavami ni mogoče primerjati s ceno gole parcele v puščavi. Poleg tega prihodki razvijalcev nepremičnin, kot je družba TEDA, navadno izhajajo iz prodaje zemljišča ter oddajanja v najem stavb in infrastrukture v coni. Če se v tržni ceni zemljišča ne bi upoštevali stroški za razvoj, sploh ne bi bilo spodbude za razvijalce, da zagotovijo naložbe.

(283) Kar zadeva zadnjo točko, je Komisija navedla, da je ceno iz leta 2016 prilagodila realnemu gibanju BDP za Egipt od leta 2011. To pomeni, da se je inflacija, ki jo je povzročila devalvacija egiptovskega funta v primerjavi z ameriškim dolarjem, že upoštevala v prilagoditvi glede na BDP. Zato bi nadaljnje prilagoditve zaradi sprememb menjalnih tečajev povzročile dvojno štetje.

(284) Trditve družbe so bile na podlagi navedenih argumentov zavrnjene.

(285) Vse ugotovljene subvencije so bile določene za celotni promet družbe. Znesek subvencije je bil nato dodeljen prometu zadevnega izdelka, prodanega v Evropsko unijo.

(286) Znesek subvencije, ugotovljen v zvezi z zagotovitvijo zemljišča za plačilo, nižje od primernega, je znašal 2,02 %.

3.5 **Opuščeni prihodek**

3.5.1 *Prihodki, opuščeni prek programov neposrednih oprostitev davka in znižanja davka*

(287) Egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik sta po začasnem in končnem razkritju opozorila, da posebno davčno pravilo iz leta 2016 za obravnavanje negativnih tečajnih razlik kot davčne izgube ne more pomeniti subvencije, saj ne zagotavlja ugodnosti in ni specifično. Prvič, ker je bilo to davčno pravilo sprejeto za nadomestitev izgube, ki jo je povzročila vlada, ni zagotovljena nobena ugodnost. Drugič, to davčno obravnavo so lahko uporabili vsi subjekti, na katere je izguba, ki jo je povzročila vlada, vplivala podobno, zato se ta shema ne more šteti za specifično.

(288) Komisija je v svojih začasnih ugotovitvah priznala, da se je ta zakonodaja na splošno uporabljala za vse družbe v Egiptu in je bila namenjena izravnavi negativnih učinkov devalvacije egiptovske valute. Vendar je Komisija navedla tudi, da so imele družbe, ki so predvsem izvozno usmerjene in skoraj v celoti poslujejo v tuji valuti, kot je ameriški dolar ali euro, od te zakonodaje nesorazmerne koristi. Te družbe zaradi devalvacije egiptovskega funta v bistvu niso utrpele večje dejanske škode, saj so negativne tečajne razlike, ki so jih utrpele v okviru svojih nakupov/obveznosti v ameriških dolarjih, lahko izravnale s pozitivnimi tečajnimi razlikami pri svojih prodajah v ameriških dolarjih. Z zakonodajo je bila namesto izravnave izgube, ki jo je povzročila vlada, ustvarjena davčna ugodnost, ki se je uporabljala posebej za to vrsto družb. Komisija je zato to trditev zavrnila.

(289) Skladno s tem se potrdijo uvodne izjave 93 do 102 začasne uredbe.

3.5.2 *Prihodki, opuščeni prek programov posrednih oprostitev davkov in uvoznih tarif*

3.5.2.1 Oprostitve plačila davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) in znižanja uvoznih tarif za uporabo uvožene opreme

(a) Ugotovitve preiskave

(290) Po končnem razkritju sta egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik opozorila na različna vprašanja. Prvič, sedanji opuščeni prihodek v zvezi z davčno obravnavo, ki se uporablja za družbo Jushi Egypt v ekonomski coni Sueškega prekopa, ni posledica tega, da ta družba v preteklosti (ko ni bila v ekonomski coni Sueškega prekopa) ni vedno pravočasno prejela vračila DDV od egiptovske vlade.

(291) Drugič, Komisija je primerjala izpodbijano davčno obravnavo s hipotetično davčno obravnavo, ekstrapolirano iz položaja družbe Jushi Egypt, preden je vstopila v ekonomsko cono Sueškega prekopa, namesto da bi izpodbijano davčno obravnavo primerjala z egiptovskimi pravili o DDV o uvozu opreme in surovin.

(292) Tretjič, Komisija med preveritvenim obiskom egiptovski vladi ni postavila nobenega vprašanja ali razpravljala z njo o upravljanju DDV v Egiptu.

(293) Četrtič, egiptovska vlada je spomnila, da člen 27 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih določa posebno in različno obravnavo držav v razvoju, ki so članice STO. Tako Komisija ne bi smela kaznovati egiptovske vlade, ker ni vedno imela sredstev za pravočasno vračilo dolgovanega zneska dobropisa DDV.

(294) Petič, egiptovska vlada je spomnila, da je primerjalno merilo za subvencijo, ki ga je opredelila Komisija, položaj družb pred njihovim prihodom v ekonomsko cono Sueškega prekopa. Družbam, ki niso v ekonomski coni Sueškega prekopa, egiptovska vlada na koncu povrne del plačanega DDV, čeprav ne pravočasno in ne v celoti. Zato celotni znesek DDV, ki se običajno plača, ne more pomeniti ugodnosti, saj bi morala egiptovska vlada del tega DDV, ki ga je treba plačati, družbi Jushi Egypt vrniti. Poleg tega bi bil celotni znesek DDV, ki se navadno plačuje, delno izravnan z višjim DDV, ki ga prejema družba Jushi Egypt, ker se njen kreditni saldo DDV zdaj znižuje. Nazadnje, egiptovska vlada je v začetku leta 2020 poravnala dolgovane zneske za DDV na uvoz družbe Jushi Egypt za obdobje 2017–2018 in jih izravnala z dobropisom DDV družbe Jushi Egypt. Zato ugodnosti ne obstajajo več.

(295) Nazadnje, ker je Komisija pravilno menila, da se za vhodne materiale za izvožene izdelke ne bi smele plačevati uvozne dajatve, bi morala enako utemeljitev uporabiti v zvezi z DDV na vhodne materiale za izvožene izdelke. Iz tega sledi, da mora Komisija za izračun ugodnosti znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati v obdobju preiskave, dodeliti le količinam materialov, uporabljenim za proizvodnjo blaga, prodanega na domačem trgu.

(296) Komisija želi v odgovor na te trditve pojasniti, da njen cilj ni kaznovati egiptovsko vlado zaradi pomanjkanja sredstev ali kritizirati sistem DDV v Egiptu kot tak. Hkrati je Komisija opozorila, da člen 27 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih za trditev egiptovske vlade v zvezi s tem ni pomemben. Najpomembnejša določba, ki se uporablja v postopkih v zvezi z izravnalnimi dajatvami, je odstavek 10 člena 27, ki obravnava le nekatere prage *de minimis*, medtem ko se v drugih določbah člena 27 večinoma obravnavajo izvozne subvencije držav v razvoju. V tej zadevi se egiptovska vlada sklicuje na člen 27, da bi upravičila neizplačila dobropisov DDV davčnim zavezancem, za kar ta določba ni pomembna.

(297) Kar zadeva trditev v zvezi z zahtevami za pojasnila o sistemu DDV, je Komisija zahtevala informacije o delovanju sistema DDV v Egiptu od začetka preiskave, in sicer v vprašalniku. Poleg tega so bila med preveritvenim obiskom zastavljena splošna vprašanja o znesku davkov, pobranih od proizvajalcev izvoznikov. Komisija je zato menila, da je med preiskavo prejela dovolj informacij o okviru DDV kot takem.

(298) Vendar je opozorila, da je obravnava družb na območju Sueškega prekopa za namene DDV drugačna. Dejansko družbam na območju Sueškega prekopa DDV ni treba plačevati vnaprej (v nadaljnjem besedilu: scenarij 1). Nasprotno morajo davčni zavezanci v primerljivem položaju, tj. družbe, ki niso na območju Sueškega prekopa, DDV plačevati vnaprej (v nadaljnjem besedilu: scenarij 2). Vprašanje, ali ta DDV nazadnje zapade v plačilo ali ga je treba vrniti, v zadevnem trenutku ni pomembno. Pomembno je, da egiptovska vlada v scenariju 1 najprej ne bo pobrala prihodkov, medtem ko jih v vseh primerih v scenariju 2 bo.

(299) V skladu z ustreznim normativnim okvirom v Egiptu, veljavnim na datum poravnave, bi končni znesek poravnave v scenariju 1 morale plačati družbe, v scenariju 2 pa bi se del prihodkov, ki jih je pobrala egiptovska vlada, vrnil družbam (če je treba DDV vrniti). Če bi bil ta postopek poravnave hiter in zanesljiv, bi bila ugodnost iz scenarija 1, tj. da ni potrebno vnaprejšnje plačilo, enaka ugodnosti denarnega toka za celoten čas, potreben za vračilo. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da je zakonski rok za tako poravnavo šest mesecev od datuma nastanka dobropisa.

(300) Vendar je Komisija ugotovila, da sta se v praksi poravnava in z njo povezano vračilo za družbe, ki v Egiptu poslujejo po scenariju 2, v najboljšem primeru izvedla z zelo velikimi zamudami in da merila za pridobitev vračila niso bila jasna. Komisija je v zvezi s tem opozorila, da egiptovska vlada temu dejstvu kot takemu ni oporekala. Ugodnost denarnega toka za družbe na območju Sueškega prekopa tako izhaja iz dejstva, da egiptovska vlada od družb na območju Sueškega prekopa do končne poravnave, katere datum je negotov, sploh ne pobere prihodkov iz DDV (scenarij 1) v nasprotju z družbami zunaj navedenega območja, od katerih se prihodki poberejo takoj, povrnejo pa precej pozneje, pri čemer je datum vračila negotov (scenarij 2). Zato imajo družbe na območju Sueškega prekopa korist od preferencialne obravnave DDV v primerjavi z družbami zunaj navedenega območja. Znesek, ki ga egiptovska vlada ne pobere od družb na območju Sueškega prekopa, je enak opuščenemu ali neizterjanemu prihodku v smislu člena 3(1)(a)(ii) osnovne uredbe.

(301) Za dodatno ponazoritev tega je Komisija poleg ustreznega okvira DDV v Egiptu proučila položaj proizvajalcev izvoznikov pred prihodom na območje Sueškega prekopa in po njem. Dejansko je bil njihov položaj pred prihodom na območje Sueškega prekopa primerljiv z družbami zunaj navedenega območja v obdobju preiskave v skladu s scenarijem 2. V zvezi s tem egiptovska vlada ni oporekala dejstvu, da se je družbi Jushi Egypt pred prihodom na območje Sueškega prekopa nabral zelo velik dobropis DDV in da mu ga egiptovska vlada ni mogla povrniti. Dobropis DDV družbe Jushi Egypt, ki je bil ustvarjen, preden je prišla na območje Sueškega prekopa, tako kaže, da stanje, opisano v prejšnji uvodni izjavi, ustreza resničnosti, kar zadeva družbe zunaj območja Sueškega prekopa v obdobju preiskave.

(302) Kar zadeva peto točko, ki so jo izpostavili egiptovska vlada in proizvajalci izvozniki, končni namembni kraj blaga, za katero se uporablja DDV, in dejstvo, da bi lahko družba Jushi Egypt nekatere obveznosti iz DDV sčasoma izravnala s prvotnim dobropisom DDV, ne spreminjata ugotovitev Komisije, saj ne vplivata na prvotno razliko v obravnavi med družbami na zadevnem območju in zunaj njega, poleg tega pa te izravnave v nobenem primeru niso povezane s proaktivnim povračilom egiptovske vlade, ampak z zavezanostjo te družbe k plačilu DDV.

(303) Komisija je ugotovila, da je bil novi zakon o DDV v Egiptu sprejet šele tik pred obdobjem preiskave in da izvedbena zakonodaja v obdobju preiskave še ni v celoti veljala. Glede na to prehodno fazo je Komisija razumela argument egiptovske vlade, da se lahko obdobje poravnave za povračilo DDV precej zavleče, saj je Egipt država v razvoju z nezadostnim številom članov administrativnega osebja, pristojnih za novi sistem, in z morebitnimi proračunski primanjkljaji, ki otežujejo izdajo povračil DDV v predpisanih rokih. Zato se je Komisija ob upoštevanju teh izjemnih in – upati je – začasnih okoliščin v Egiptu odločila, da bo pri izračunu ugodnosti zaradi oprostitve plačila DDV upoštevala samo ugodnost denarnega toka za proizvajalca izvoznika. Metodologija izračuna za izračun ugodnosti, kakor je opisana v uvodni izjavi 258, je bila ustrezno prilagojena.

(304) Pritožnik je po končnem razkritju trdil, da je Komisija ugotovila, da so se vračila DDV in davka za družbe zunaj območja Sueškega prekopa „v najboljšem primeru izvedla z zelo velikimi zamudami“, merila za vračilo pa niso bila jasna, čemur egiptovska vlada ni nasprotovala. Glede na njegovo razumevanje vsako zahtevo za vračilo, naslovljeno na egiptovske organe, oceni vladni odbor, ki je posebej ustanovljen za pregled zahtevkov za vračilo in ki o zahtevi tudi odloči. V takih okoliščinah in glede na opozorilo egiptovske vlade, da je Egipt država v razvoju in da njegovi sistemi še zdaleč niso popolni, je smiselno sklepati, da je postopek vračila zelo birokratski in samovoljen ter da vračilo v razumnem času ali sploh vračilo prejmejo samo družbe s potrebnimi političnimi zvezami. Po mnenju pritožnika v odprtem spisu ni dokazov, da „običajne“ družbe, tj. družbe brez političnih zvez, sploh (ali v razumnem času) prejmejo vračilo DDV in uvoznih dajatev. Dejstvo, da je družba Jushi Egypt leta 2020 končno prejela vračilo uvoznih dajatev in DDV, plačanih pred njeno vključitvijo na območje Sueškega prekopa, ni tak dokaz, ampak podpira sklep, da družbam prejetje vračila omogočijo le politične zveze. Povedano drugače, Komisija bi morala oprostitev plačila za območje Sueškega prekopa in vračilo, ki ga je družba Jushi Egypt prejela za obdobja, preden je bila na območju Sueškega prekopa, obravnavati kot subvencije v obliki opuščenega prihodka.

(305) Komisija je v zvezi s tem ponovila, da se je odločila, da bo pri izračunu ugodnosti zaradi oprostitve plačila DDV upoštevala samo ugodnost denarnega toka za proizvajalca izvoznika, saj je bil novi zakon o DDV v Egiptu sprejet šele tik pred obdobjem preiskave, izvedbena zakonodaja pa v obdobju preiskave še ni v celoti veljala. Glede na to prehodno fazo je Komisija razumela argument egiptovske vlade, da se lahko obdobje poravnave za povračilo DDV precej zavleče, saj je Egipt država v razvoju z nezadostnim številom članov administrativnega osebja, pristojnih za novi sistem, in z morebitnimi proračunski primanjkljaji, ki otežujejo izdajo povračil DDV v predpisanih rokih. Trditev je bila zato zavrnjena.

(306) Ob upoštevanju navedenih premislekov in ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje ugotovitve iz uvodnih izjav 53 do 66 začasne uredbe.

(b) Izračun višine subvencije

(307) Kar zadeva opuščeni prihodek v obliki dejanske oprostitve plačila DDV, je bila ugodnost prvotno izračunana na podlagi celotnega zneska DDV, ki v obdobju preiskave ni bil plačan za nakup uvožene opreme (v OP), čeprav ga je bilo po navadi treba plačati. Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi 256, se je Komisija na podlagi pripombe k začasnemu razkritju odločila, da bo pri izračunu ugodnosti zaradi oprostitve plačila DDV upoštevala samo ugodnost denarnega toka za proizvajalce izvoznike. Metodologija izračuna za izračun ugodnosti je bila ustrezno prilagojena. Zato se je ugodnost denarnega toka zaradi zadržanega DDV štela za enako povprečni obrestni meri za pologe v Egiptu v obdobju preiskave (12,03 %), ki se je uporabila za zneske DDV, zadržane za blago, kupljeno od leta 2017.

(308) Prilagojeni znesek subvencije, določen v zvezi s to vrsto subvencij v zvezi s stroji v obdobju preiskave za proizvajalce izvoznike, je znašal 0,02 % za oprostitve plačila DDV in 0,17 % za oprostitve plačila uvoznih tarif.

3.5.2.2 Oprostitve plačila DDV in oprostitve plačila uvoznih tarif za uvožene vhodne materiale, ki se uporabljajo za izvožene končne izdelke

(a) Ugotovitve preiskave

(309) Po začasnem razkritju sta egiptovska vlada in proizvajalec izvoznik trdila, da je družba Jushi Egypt polog za carinske dajatve plačala v začetku leta 2019. Predložila sta tudi dodatne dokaze, po katerih so zdaj vse carinske dajatve za leti 2017 in 2018 poravnane in plačane. Poleg tega sta trdila, da četudi zneski, dolgovani za carinske dajatve, v letu 2020 ne bi bili poravnani, Komisija od države v razvoju, kot je Egipt, ne bi mogla zahtevati popolne davčne uprave. V zvezi s tem je egiptovska vlada pokazala posebno skrbnost pri vzpostavljanju sistema povračila dajatev za družbo Jushi Egypt, saj je v nekaj mesecih po prihodu družbe Jushi Egypt v ekonomsko cono Sueškega prekopa že pripravila in spremljala poročila o porabi. Tri leta pozneje je egiptovska vlada izterjala vse carinske dajatve in DDV, ki jih je dolgovala družba Jushi Egypt. Zato je egiptovska vlada trdila, da je imela vzpostavljen ustrezen sistem povračila dajatev, tako da ni prihajalo do presežnih odpustov.

(310) Poleg tega ima egiptovska vlada po svojih navedbah v skladu s členom 377 egiptovskega civilnega zakonika in odločbo računskega sodišča št. 915/43 pet let časa, da izterja uvozne dajatve. Zato do izteka tega obdobja ni mogel obstajati opuščeni prihodek egiptovske vlade, saj je bila ta še vedno upravičena do izterjave dolgovanih carin in jih je tudi pravočasno izterjala.

(311) Nazadnje, družba Jushi Egypt je trdila, da se prodaja družbi Hengshi Egypt, ki od družbe Jushi Egypt kupuje izdelke iz neskončnih steklenih vlaken in ima sedež ravno tako na območju Sueškega prekopa, v skladu z egiptovskim pravom obravnava enako kot izvoz, kar zadeva uvozne dajatve na surovine, saj ima družba Hengshi Egypt sedež v ekonomski coni Sueškega prekopa. Poleg tega družba Hengshi Egypt sploh ni imela domače prodaje, saj je izvozila vso svojo proizvodnjo. Zato družbi Jushi Egypt, če ne bi bila oproščena uvoznih dajatev na surovine, še vedno ne bi bilo treba plačati uvoznih dajatev na surovine za domačo prodajo družbi Hengshi Egypt.

(312) Komisija je pregledala dokaze o plačilu carinskih dajatev in ugotovila, da je egiptovska vlada zaradi preiskave Komisije konec leta 2019 začela preverjanje v prostorih proizvajalca izvoznika. Na podlagi tega preverjanja je egiptovska vlada od zadevne družbe zahtevala vračilo določenega zneska carinskih dajatev na uvožene materiale, ki so se nanašale na leta 2017, 2018 in 2019. Na podlagi predloženih dokazov in ker teh novih dokazov zaradi omejitev potovanja, povezanih s pandemijo COVID-19, ni bilo mogoče preveriti na kraju samem, je Komisija sprejela zahtevek in odtegnila znesek carinskih dajatev, plačanih na uvožene materiale, ki so se nanašale na obdobje preiskave v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe.

(313) Vendar je Komisija menila, da se zaradi teh poravnav niso pojavili dvomi o ugotovitvah o subvencijski shemi kot taki. V zvezi s tem je Komisija opozorila, da so izterjavo carinskih dajatev sprožile njene preiskovalne dejavnosti in ne okvir spremljanja in preverjanja egiptovske vlade za pobiranje carinskih dajatev. Egiptovska vlada ni izpodbijala dejstva, da v obdobju preiskave tak okvir ni bil vzpostavljen. V zvezi z začasnim neobstojem spremljanja in preverjanja je Komisija opozorila, da je družba Jushi Egypt na območje Sueškega prekopa sicer prišla leta 2017, vendar pa se je zadnja zakonodajna sprememba okvira za pobiranje carinskih dajatev zgodila že leta 2015, ko je bila odgovornost za pobiranje carinskih dajatev prenesena na splošni organ območja Sueškega prekopa. Poleg tega je podrobno poročilo carinskega organa, ki ga je egiptovska vlada predložila kot Prilogo I k svojim pripombam k začasnemu razkritju, potrdilo, da je splošna zakonodaja za pobiranje carinskih dajatev veljala že od leta 2006. Egiptovska vlada je imela tako na voljo dovolj časa za vzpostavitev delujočega sistema za pobiranje carinskih dajatev.

(314) V zvezi s prodajo družbe Jushi Egypt družbi Hengshi Egypt je Komisija opozorila, da se za prodajo vhodnih materialov med družbami na posebnem območju nikoli niso pobirali nobeni davki, kar kaže, da je bilo območje Sueškega prekopa posebno območje z več posebnimi značilnostmi, po katerih se razlikuje od drugih območij.

(315) Zato dejstvo, da družba Hengshi Egypt samo izvaža, v tem smislu ni pomembno in ne spreminja sklepov Komisije. Trditve egiptovske vlade in proizvajalca izvoznika v zvezi z veljavnostjo ugotovitev Komisije na splošno in konkretneje o prodaji družbi Hengshi Egypt so bile tako zavrnjene.

(316) Pritožnik je po končnem razkritju trdil, da ne gre za primer, ko vlada zaradi protisubvencijske preiskave ukine shemo z vnaprej določenimi subvencijami, shema pa nato ni več na voljo. Po njegovem mnenju je egiptovska vlada od družbe Jushi Egypt enostavno pobirala sredstva, da bi ji zagotovila ugodnost med preiskavo EU, pri tem pa ni vzpostavila ustreznega okvira za pobiranje. Ker pravni okvir ni vzpostavljen, ni mogoče zagotoviti, da bo egiptovska vlada prihodnje dajatve in DDV od družbe Jushi Egypt pobirala po lastni presoji ali celo, da egiptovska vlada pobranih sredstev ne bo vrnila družbi Jushi Egypt, takoj ko bo preiskava Komisije zaključena. Drugače rečeno, ukrepi egiptovske vlade v okviru sporazuma o sodelovanju med Kitajsko in Egiptom enostavno kažejo ustaljeni in stalni vzorec ugodnosti *ad hoc*, dodeljenih družbi Jushi Egypt, in nikakor ne upravičujejo drugačnega vrednotenja ugodnosti, ki jo je prejela družba Jushi Egypt.

(317) Komisija je v zvezi s tem ponovila, da je pregledala dokaze o plačilu carinskih dajatev, na podlagi predloženih dokazov in ker teh novih dokazov zaradi omejitev potovanja, povezanih s pandemijo COVID-19, ni bilo mogoče preveriti na kraju samem, pa je sprejela trditev in odštela znesek carinskih dajatev, plačanih na uvožene materiale, ki so se nanašale na obdobje preiskave, v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe. Poleg tega dejansko ne drži, da pravni okvir ni vzpostavljen, kar dokazuje pravna podlaga, opisana v uvodni izjavi 70 začasne uredbe. Prav tako se zakonodaja trenutno izvaja, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 78 do 82 začasne uredbe. Nazadnje, trditve, da bo egiptovska vlada pobrana sredstva vrnila družbi Jushi Egypt, niso bile podprte z dokazi. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(318) Družba Jushi Egypt je po končnem razkritju ponovila iste pripombe glede izračuna oprostitve plačila DDV in uvozne dajatve, pri čemer je ignorirala dejanske informacije in pojasnila, ki jih je razkrila Komisija. Ker so bile predložene pripombe že obravnavane, dodatno pojasnilo ni bilo potrebno.

(319) Ob upoštevanju navedenih premislekov in ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje ugotovitve iz uvodnih izjav 69 do 86 začasne uredbe.

(b) Izračun višine subvencije

(320) Komisija je po začasnem razkritju prilagodila metodologijo izračuna za izračun ugodnosti zaradi dejanske oprostitve plačila DDV, kot je navedeno v uvodni izjavi 256. Zaradi tega se je ugodnost denarnega toka zaradi zadržanega DDV štela za enako povprečni obrestni meri za pologe v Egiptu v obdobju preiskave (12,03 %), ki se je uporabila za zneske DDV, zadržane za materiale, kupljene od leta 2017, in je bila izračunana sorazmerno za zneske DDV, ki so bili v obdobju preiskave zadržani. Ker informacije o količini materialov, kupljeni pred obdobjem preiskave, niso bile na voljo, je Komisija menila, da bi bila ta količina enaka količinam, ugotovljenim v obdobju preiskave, prilagojena z razliko v stroških blaga, prodanega med obema obdobjema.

(321) Znesek subvencije, določen v zvezi s to vrsto subvencij v zvezi z materiali v obdobju preiskave za proizvajalce izvoznike, je znašal 1,08 % za oprostitve plačila DDV in 0,24 % za oprostitve plačila uvoznih tarif.

3.6 **Sklep o subvencioniranju**

(322) Dokončne stopnje subvencije v zvezi z opisanim sklopom ukrepov, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Preglednica 1

Dokončne stopnje subvencije

Družba	Dokončna stopnja subvencije
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Vse druge družbe	13,1 %

4. **ŠKODA**

4.1 **Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije**

(323) Ker pripomb glede opredelitve pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 106 do 109 začasne uredbe.

4.2 **Potrošnja Unije**

(324) Ker pripomb glede potrošnje Unije ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 110 do 112 začasne uredbe.

4.3 **Uvoz iz Egipta in nelojalno nižanje prodajnih cen**

(325) Komisija je od egiptovskega proizvajalca izvoznika, tj. družbe Jushi Egypt, po začasnem razkritju prejela pripombe glede nelojalnega nižanja prodajnih cen.

(326) Družba Jushi Egypt je opozorila, da je Komisija pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen od prodajne cene njenih povezanih prodajnih družb neodvisni stranki v Uniji odštela prodajne stroške in razumni znesek dobička.

(327) Družba Jushi Egypt je navedla, da po njenem mnenju ta metodologija ni v skladu s sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-301/16, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia proti Evropski komisiji, točka 187 (v nadaljnjem besedilu: zadeva Jindal Saw) ([95]).

(328) Komisija se ni strinjala s pomenom, ki ga je družba Jushi Egypt v tej zadevi pripisala sodbi v zadevi Jindal Saw. V zadevi Jindal Saw je Splošno sodišče menilo, da je Komisija storila napako, ker je prodajne stroške povezanih uvoznikov družbe Jindal v Uniji odštela od prodaj prvemu neodvisnemu kupcu, prodajni stroški povezanih prodajnih subjektov industrije Unije pa niso bili odšteti od prodajnih cen industrije Unije prvi neodvisni stranki.

(329) Sodišče je zato menilo, da se obe ceni nista simetrično primerjali na isti ravni trgovanja v položaju, ko so proizvajalci izvozniki v Unijo večinoma prodajali prek povezanih prodajnih subjektov, v primerjavi s tem, kako so proizvajalci Unije prodajali zadevni izdelek.

(330) Komisija je opozorila, da primerjava med to zadevo in zadevo Jindal Saw ni relevantna, saj je zadevna konfiguracija izvoza drugačna. Prodaja skupine Jushi Group je predvsem neposredna prodaja iz Egipta prvi neodvisni stranki v Uniji, v zadevi Jindal Saw pa se je skoraj ves izvoz navedenega proizvajalca izvoznika izvedel prek povezanih subjektov s sedežem v EU.

(331) V tej zadevi dva od treh vzorčenih proizvajalcev Unije nimata povezanih prodajnih družb, tretji pa ima centraliziran sistem prodaje in izdajanja računov, pri čemer se izdelki pošiljajo neposredno iz proizvodnih obratov. Komisija je zato menila, da v tej zadevi ni bilo asimetrije s prodajnimi kanali proizvajalca izvoznika, zato se zadeva Jindal Saw ne uporablja. Poleg tega uporaba cen povezanih prodajnih subjektov skupine Jushi Group ne bi bistveno vplivala na analizo cenovnega učinka ([96]).

(332) Poleg tega se Komisija sklicuje tudi na uvodno izjavo 157 začasne uredbe, v kateri je obravnavan sklep, da je v obdobju preiskave prišlo do jasnega znižanja cen. Zato je ta trditev v vsakem primeru nepomembna, saj bi ta ugotovitev glede znižanja cen že sama po sebi zadoščala za prikaz škodljivih cenovnih učinkov subvencioniranega uvoza v skladu s členom 8(2) osnovne uredbe.

(333) Komisija je zato potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 122 in 123 začasne uredbe, da je uvoz iz Egipta v obdobju preiskave pomembno nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije, in opozorila, da ta trditev zaradi ugotovitve o znižanju cen iz uvodne izjave 157 začasne uredbe v vsakem primeru ni relevantna.

(334) Družba Jushi Egypt je po končnem razkritju ponovila iste pripombe glede izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen, pri čemer je ignorirala dejanske informacije in pojasnila, ki jih je razkrila Komisija. Ker so bile predložene pripombe že obravnavane, dodatno pojasnilo ni bilo potrebno.

4.4 **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.4.1 *Splošne pripombe*

(335) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila uvodne izjave 124 do 129 začasne uredbe.

([95]) Zadeva T-301/16, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia SpA proti Evropski komisiji, EU:T:2019:234, točka 187.

([96]) Primerjava med cenami industrije Unije in prodajnimi cenami proizvajalca izvoznika, in sicer neposrednimi in prek povezanih subjektov, neodvisnim strankam v Uniji kaže, da so zadnjenavedene cene znatno nižje od cen industrije Unije (14,89 %). Zato ne glede na to, kako bi bile cene primerjane, cene subvencioniranega uvoza ostajajo bistveno nižje od cen industrije Unije, kar kaže, da trditev te stranke nima pravnega pomena, poleg tega pa v tej zadevi nima niti praktičnega učinka.

4.4.2 *Makroekonomski kazalniki*

4.4.2.1 Proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(336) Ker pripomb glede proizvodnje, proizvodne zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 131 in 132 začasne uredbe.

4.4.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

(337) Ker pripomb glede obsega prodaje in tržnega deleža ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodne izjave 134 začasne uredbe.

4.4.2.3 Zaposlenost in produktivnost

(338) Ker pripomb glede zaposlenosti in produktivnosti ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodne izjave 136 začasne uredbe.

4.4.2.4 Višina subvencioniranja, proti kateremu se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga

(339) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 138 in 139 začasne uredbe.

4.4.3 *Mikroekonomski kazalniki*

(340) Družba Jushi Egypt je po končnem razkritju podala pripombe na izračun mikroekonomskih kazalnikov, določenih v začasni uredbi, in zahtevala več informacij o tem, kako so bili izračunani.

(341) Komisija se je v odgovoru družbi Jushi Egypt sklicevala na uvodno izjavo 126 začasne uredbe, v kateri je bilo jasno navedeno, da mikroekonomski kazalniki temeljijo na preverjenih in združenih podatkih vzorčenih proizvajalcev Unije.

(342) Cilj združevanja podatkov je bil zagotoviti, da se vzorec ne obravnava kot trije ločeni podatkovni viri z gibanji za posamezne družbe, ki jih je treba pojasniti, ampak kot en podatkovni vir. Združevanje je Komisiji omogočilo, da celotni vzorec šteje za reprezentativen za industrijo Unije in na podlagi podatkov sklepa o uspešnosti vseh proizvajalcev.

4.4.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(343) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 141 in 142 začasne uredbe.

4.4.3.2 Stroški dela

(344) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 144 začasne uredbe.

4.4.3.3 Zaloge

(345) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 146 začasne uredbe.

4.4.3.4 Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(346) Ker pripomb glede dobičkonosnosti, denarnega toka, naložb, donosnosti naložb in zmožnosti zbiranja kapitala ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 149 do 153 začasne uredbe.

4.4.4 *Sklep o škodi*

(347) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe o škodi iz uvodnih izjav 154 do 161 začasne uredbe.

5. **VZROČNA POVEZAVA**

5.1 **Učinki subvencioniranega uvoza iz Egipta**

(348) V začasni uredbi je Komisija začasno sklenila, da subvencionirani uvoz iz Egipta povzroča znatno škodo industriji Unije.

(349) Komisija je sklenila, da sta se zaradi povečanja uvoza v obdobju preiskave ter nelojalnega nižanja prodajnih cen in zniževanja cen industrije Unije, ki ju je povzročal subvencionirani uvoz, zmanjšala tržni delež in dobičkonosnost industrije Unije.

(350) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 164 začasne uredbe.

5.2 **Drugi znani dejavniki**

5.2.1 *Uvoz iz tretjih držav*

(351) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 167 do 171 začasne uredbe.

5.2.2 *Izvoz industrije Unije*

(352) Komisija ni prejela pripomb glede izvoza industrije Unije.

(353) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 174 začasne uredbe.

5.3 **Sklep o vzročni povezavi**

(354) Komisija je potrdila svoje sklepe o vzročni zvezi iz uvodnih izjav 175 in 176 začasne uredbe.

6. **INTERES UNIJE**

6.1 **Interes industrije Unije**

(355) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 185 in 186 začasne uredbe.

6.2 **Interes nepovezanih uvoznikov**

(356) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 192 začasne uredbe.

6.3 **Interes uporabnikov**

(357) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 207 začasne uredbe.

6.4 **Učinki subvencij, ki izkrivljajo trgovino, in ponovna vzpostavitev učinkovite konkurence**

(358) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 209 začasne uredbe.

6.5 **Sklep o interesu Unije**

(359) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 210 do 213 začasne uredbe.

7. **RETROAKTIVNI OBRAČUN IZRAVNALNIH DAJATEV NA REGISTRIRANI UVOZ**

(360) Kot je navedeno v uvodni izjavi 220 začasne uredbe, je Komisija v skladu z zahtevami iz člena 24(5a) osnovne uredbe z objavo Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/199 ([97]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o registraciji) uvedla obvezno registracijo uvoza neskončnih steklenih vlaken v obdobju pred razkritjem.

(361) Kot je določeno v uvodni izjavi 222 začasne uredbe, mora Komisija odločiti, ali se protisubvencijski ukrepi retroaktivno poberejo na uvoz v tritedenskem obdobju registracije, glede na to, da je bil registriran uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken iz Egipta.

(362) Merila za to, ali je mogoče pobrati dajatve za tri tedne pred razkritjem, so določena v členu 16(4) osnovne uredbe. V členu je navedeno, da se lahko dajatve poberejo le, če:

(a) je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5);

(b) je dala Komisija zadevnim uvoznikom priložnost za predstavitev njihovih stališč;

(c) obstajajo kritične okoliščine, v katerih se zadevnemu subvencioniranemu izdelku povzroča škoda, ki jo je težko odpraviti, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko na podlagi določb te uredbe uvedejo izravnalni ukrepi, in

(d) se meni, da je treba za preprečitev ponovitve takšne škode retroaktivno obračunati izravnalne dajatve za ta uvoz.

(363) Komisija meni, da je uredba o registraciji skladna z merilom (a), in sicer da je bil uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta evidentiran v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe.

(364) Komisija meni, da so uvozniki dobili priložnost za predstavitev stališč v skladu z merilom (b) z objavo začasne uredbe in uredbe o registraciji.

(365) Komisija je po končnem razkritju prejela pripombe evropskih uporabnikov in distributerjev izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, v katerih so ti navedli, da po njihovem mnenju taka priložnost za predstavitev pripomb ne temelji na odločitvi Komisije o registraciji, ampak na predlogu Komisije za pobiranje dajatev.

(366) Komisija se strinja, da je treba merilo (b) iz člena 16(4) razlagati tako, da se da v tej fazi stranem priložnost za predstavitev njihovih pripomb o retroaktivnem pobiranju dajatev na uvoz, registriran v obdobju pred razkritjem, vendar opozarja, da je popolno analizo, ki upravičuje retroaktivno pobiranje, z vsemi najnovejšimi razpoložljivimi podatki razkrila v oddelku 7 dokončnega razkritja. S tem je Komisija vsem stranem, vključno s temi uporabniki in distributerji, omogočila predstavitev njihovih pripomb, kakor je določeno s to določbo, kar kažejo tudi argumenti in protiargumenti, podrobno navedeni v uvodnih izjavah 322 do 326. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(367) Za namene preskusa iz merila (c) člena 16(4) osnovne uredbe je Komisija najprej analizirala statistične podatke o uvozu izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken iz Egipta, pridobljene iz podatkovne zbirke Surveillance 2. Namen te analize je bil ugotoviti, ali je bila za obdobje registracije opredeljena „velika količina“ uvoza pod pogoji iz merila (c). Najnovejši razpoložljivi podatki so navedeni v preglednici 2.

([97]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/199 z dne 13. februarja 2020 o obvezni registraciji uvoza izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta (UL L 42, 14.2.2020, str. 10).

Preglednica 2

Uvoz izdelkov iz brezkončnih steklenih vlaken iz Egipta

	Tone na teden	Tone na mesec	Uvozna cena (EUR na tono)
Obdobje preiskave (od aprila 2018 do marca 2019)	2 805	12 156	904
Obdobje po preiskavi (od aprila 2019 do januarja 2020)	2 598	11 358	882
Obdobje registracije (od 14. februarja do 6. marca 2020)	3 858	15 432	813

Vir: podatkovna zbirka Surveillance 2, podatki pridobljeni 26. marca 2020.

(368) V treh tednih pred razkritjem je bilo iz Egipta uvoženih 11 574 ton izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken. Glede na to, da je to nestandardno obdobje in samo po sebi ni primerljivo z drugimi obdobji, je bila primerjava izvedena po tednih (21 dni deljeno s 3) in mesecih (ob upoštevanju, da ima en mesec povprečno 4 tedne). Opozoriti je treba, da obdobje pred razkritjem zajema 21 koledarskih dni, podatkovna zbirka Surveillance 2 pa vsebuje le 15 podatkovnih točk, zaradi česar so dnevni izračuni nepraktični.

(369) Iz preglednice 2 je razvidno, da so bile količine uvoza zadevnega izdelka velike. Tritedensko obdobje pred uvedbo začasnih ukrepov kaže močno povečanje v primerjavi z uvozom v obdobju preiskave ter tudi v obdobju med aprilom 2019 in januarjem 2020, torej od konca obdobja preiskave do registracije.

(370) Komisija je zato sklenila, da je bil uvoz v treh tednih pred razkritjem v povprečju bistveno večji od uvoza v obdobju preiskave. Ta ugotovitev podpira sklep, da se lahko uvoz v tritedenskem obdobju pred razkritjem na podlagi merila (c) šteje za velik.

(371) Iz preglednice 2 je razvidno tudi, da se je uvoz v velikih količinah po koncu obdobja preiskave nadaljeval.

(372) Komisija se je seznanila tudi s podatki o dnevnem uvozu iz podatkovne zbirke Surveillance 2.

(373) Podatki kažejo, da je bilo na en dan v tritedenskem obdobju pred razkritjem iz Egipta uvoženih nekaj več kot 3 000 ton izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, kar znatno presega povprečen tedenski uvoz v obdobju preiskave.

(374) To še dodatno podpira sklep, da se lahko uvoz v tritedenskem obdobju pred razkritjem na podlagi merila (c) šteje za velik.

(375) Naslednja faza preskusa na podlagi merila (c) je, ali je ta uvoz, ki se zdaj šteje za velik, lahko povzročil „škodo, ki jo je težko odpraviti“.

(376) Komisija je najprej ugotovila, da je uvoz v obdobju preiskave nelojalno nižal prodajne cene in znižal cene industrije Unije. Obseg in cene uvoza zadevnega izdelka so negativno vplivali na prodane količine, cene, zaračunane na trgu Unije, in tržni delež industrije Unije. To je znatno škodovalo celotnemu poslovanju in finančnemu položaju industrije Unije. Zato je bilo ugotovljeno, da je škodo, ki jo je industrija Unije utrpela v obdobju preiskave, povzročil uvoz zadevnega izdelka.

(377) Kot je razvidno iz preglednice 2, se je po koncu obdobja preiskave in zlasti v treh tednih pred razkritjem uvozna cena izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken iz Egipta še naprej zniževala. Komisija je zato menila, da je bil uvoz v obdobju pred razkritjem opravljen v povečanem obsegu in celo po nižjih cenah kot v obdobju preiskave, kar je povzročilo dodatno škodo industriji Unije, ki jo bo razen s pobiranjem navedenih dajatev težko odpraviti.

(378) Komisija je ugotovila tudi, da je glede na količine izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken iz Egipta, uvožene v Unijo v treh tednih pred uvedbo začasnih dajatev, mogoče šteti tudi, da so uvozniki kopičili zaloge egiptovskih izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, saj so 14. februarja vedeli, da bodo začasni ukrepi uvedeni 6. marca.

(379) Komisija je zato menila, da je uvoz v tritedenskem obdobju pred razkritjem povzročil škodo industriji Unije, ki jo je v smislu količine in cene težko odpraviti.

(380) Komisija je zato sklenila, da je merilo (c) izpolnjeno in da bi bilo treba za ta uvoz za preprečitev ponovitve škode retroaktivno pobrati dajatve na podlagi merila (d).

(381) Komisija je po končnem razkritju prejela pripombe uvoznikov in distributerjev izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, ki so izpodbijali več vidikov ocene Komisije.

(382) Prvič, navedeni uvozniki in distributerji so nasprotovali temu, da bi se lahko uvoz v tritedenskem obdobju pred razkritjem štel za velik. V pripombah so navedli, da bi morala Komisija kot velik uvoz razumeti „uvoz, ki bi se moral nenadoma in močno povečati," poleg tega pa bi morala primerjati različne podatke s tritedenskim obdobjem pred razkritjem, vključno s primerjavo največjega mesečnega uvoza z največjim uvozom v drugih časovnih obdobjih. Na tej podlagi je v pripombah navedeno, da takega povečanja ni bilo.

(383) Drugič, trdili so tudi, da Komisija ni opredelila „škode, ki jo je težko odpraviti", in predlagali svojo opredelitev škode, ki naj bi bila „trajna in nepopravljiva škoda za industrijo Unije".

(384) Tretjič, uvozniki in distributerji so opozorili, da je povečanje uvoza v tritedenskem obdobju pred razkritjem enako 0,4 % letne potrošnje Unije. Glede na to, da je obdobje registracije tako kratko, je to pričakovano, zato se ne upošteva v analizi, ali je škoda povzročena ali ne.

(385) Četrtič, trdili so tudi, da so se uvozne cene po koncu obdobja preiskave znižale, ker je industrija Unije nižala cene, da bi obdržala tržni delež.

(386) Petič, navedeni uvozniki in distributerji se niso strinjali z ugotovitvijo Komisije, da se je glede na količine izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken iz Egipta, uvožene v Unijo v treh tednih pred uvedbo začasnih dajatev, zdelo, da so uvozniki kopičili zaloge egiptovskih izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken, saj so bili 14. februarja obveščeni, da bodo začasni ukrepi uvedeni 6. marca.

(387) Navedli so, da ni bilo tako, ker je bil uvoz decembra in januarja precej manjši, zato naj bi uvoz tik pred uvedbo začasnih dajatev nadomestil prejšnji manjši uvoz.

(388) Komisija bi morala glede na njihove argumente proučiti, ali je treba pobrati dajatve na registrirani uvoz, kot je določeno v členu 16(4)(d), ali ne.

(389) Komisijo so pozvali, naj glede na to, da je registracija v obdobju pred razkritjem dejansko obvezna, razmisli o tem, da pobiranje dajatev na navedeni registrirani uvoz ne bi smelo biti prav tako dejansko obvezno, saj se v tem primeru za uvoznike in distributerje izgubi ugodnost obdobja pred razkritjem.

(390) Te pripombe so obravnavane v nadaljevanju.

(391) Komisija se v zvezi s prvo trditvijo ne strinja z razlago izraza velik uvoz, ki so jo podale navedene strani in je pravno neutemeljena. V osnovni uredbi ni navedeno povečanje uvoza, kaj šele določen pogoj, da bi se moral uvoz, da bi bil velik, „nenadoma in močno povečati". Kot je razvidno iz preglednice 2, je Komisija že na zelo razčlenjeni ravni primerjala povprečne količine, uvožene iz Egipta na mesec in na teden, da bi ugotovila, ali je bil uvoz velik ali ne.

(392) Vsi podatki potrjujejo, da je bil ta uvoz velik in se je povečeval, kot je jasno obrazloženo v uvodnih izjavah 315 do 317. Komisija ne vidi razloga za to, da bi njena metodologija temeljila na primerjavi med največjimi količinami z drugimi največjimi količinami. Vsekakor dejstvo, da je lahko prišlo do nekaterih nihanj, kakor so jih selektivno izpostavile te strani, nikakor ne vpliva na sklep, da je bil v teh okoliščinah izpolnjen zahtevani standard velikega uvoza.

(393) Poleg tega vprašanje, ali naj bi se z velikim uvozom v tritedenskem obdobju pred razkritjem „nadomestil“ manjši uvoz decembra 2019 in januarja 2020 ali ne, kakor so tudi trdile te strani, ni pomembno, saj osnovna uredba ne vsebuje razlikovanja glede na motiv za tako velik uvoz.

(394) Komisija je zato ohranila sklep, da je šlo v tritedenskem obdobju pred razkritjem za velike količine uvoženega izdelka na podlagi člena 16(4)(c) osnovne uredbe. To ugotovitev potrjujejo tudi razlogi, opisani v uvodnih izjavah 402 do 405.

(395) V zvezi z drugo trditvijo so te strani znova predlagale opredelitev, ki ne ustreza tistemu, kar je zapisano v osnovni uredbi. Nato so svoje argumente utemeljile na tem nepravilnem standardu. Natančneje, izraza „škoda, ki jo je težko odpraviti“, kot je navedeno v osnovni uredbi, ni mogoče poljubno razlagati tako, da pomeni „trajna in nepopravljiva škoda“. Ta trditev je torej brez pravne podlage. Vsekakor je Komisija v uvodni izjavi 376 v povezavi z analizo različnih elementov ocene škode pojasnila, kako se je v tej zadevi štelo, da je ta zahteva izpolnjena.

(396) Poleg tega je tretja trditev v zvezi s tržnim deležem uvoza, v kateri se dvomi o njegovem potencialu za povzročitev škode industriji Unije v tako kratkem obdobju, zavajajoča.

(397) Prvič, podatek glede 0,4 %, ki so ga zadevne strani navedle kot tržni delež uvoza v obdobju registracije, je popolnoma špekulativen, saj v spisu ni nobenih informacij o potrošnji EU po obdobju preiskave. Tudi če bi se zaradi argumentacije štelo, da se potrošnja EU po obdobju preiskave ni spremenila, kot so predlagale te strani, kar je ponovno špekulativno, bi uvoz v tritedenskem obdobju pred razkritjem pomenil 1,12 % potrošnje EU zgolj v tem tritedenskem obdobju. Ta stopnja tržnega deleža se običajno ne šteje za zanemarljivo in lahko v celotnem letu povzroči škodo. Vsekakor niti absolutna raven uvoza sama po sebi, kot je navedena v preglednici 2 in ki je preverjen podatek, zagotovo ni zanemarljiva.

(398) Zato je trditev, da obsega uvoza, ki je enak 1,12-odstotnemu tržnemu deležu v obdobju le treh tednov, ni mogoče šteti za velikega in da ta obseg ne bi zadostoval za povzročitev škode industriji Unije, v jasnem nasprotju z osnovno uredbo in ustaljeno prakso Komisije v zvezi z zanemarljivim uvozom.

(399) Drugič, Komisija znova poudarja svoje ugotovitve iz uvodne izjave 376 in se sklicuje na vse elemente, ki dokazujejo, kako je ta veliki uvoz iz Egipta povzročil škodo, ki jo je težko odpraviti. Ta analiza je celovita in temelji na oceni vseh ustreznih dokazov.

(400) Komisija je na podlagi te ocene sklenila, da so uvožene količine, zlasti ob upoštevanju velike količine, uvožene v tem kratkem obdobju, absolutno in relativno dovolj pomembne, da se lahko štejejo za velike v smislu člena 16(4)(c) osnovne uredbe, zato lahko povzročijo škodo, ki jo je težko odpraviti.

(401) V zvezi s četrto trditvijo glede nižanja cen industrije Unije, da bi ohranila tržni delež, je Komisija ugotovila, da je industriji Unije škodo povzročil uvoz iz Egipta, ki je industriji Unije odvzel tržni delež in jo prisilil v znižanje cen, da bi lahko konkurirala, kar je storila tudi na račun svoje dobičkonosnosti. Zato Komisija ne more sprejeti utemeljitve, da so se uvozne cene znižale kot odgovor na znižanje cen proizvajalcev Unije, ko pa je dejansko ugotovila, da je bil vzrok za znižanje cen na trgu Unije subvencionirani uvoz. Na podlagi tega je bilo treba to trditev zavrniti.

(402) Nazadnje, v zvezi s peto trditvijo Komisiji velikega uvoza v obdobju pred razkritjem ni treba postaviti v kontekst, zato dejstvo, da naj bi se z uvoženimi količinami tik pred uvedbo začasnih dajatev nadomestil manjši uvoz decembra in januarja, ni pomembno.

(403) Komisija se prav tako ne strinja s trditvijo teh strani, da je registracija v obdobju pred razkritjem dejansko obvezna in da pobiranje dajatev na navedeni registrirani uvoz ne bi smelo biti prav tako dejansko obvezno, in z njihovim posledičnim sklepom, da to pomeni izgubo ugodnosti obdobja pred razkritjem za uvoznike in distributerje. Prvič, registracija v obdobju pred razkritjem ni „dejansko“ obvezna, ampak zanjo veljajo strogi pogoji iz člena 16(4) na podlagi vseh podatkov in dokazov, ki so na voljo v času pred razkritjem. To je bilo potrjeno v praksi, ko v obdobju pred razkritjem ni bilo registracije, ko ti pogoji niso bili izpolnjeni ([98]).

(404) Drugič, Komisija se dobro zaveda, da retroaktivno pobiranje dajatev, registriranih v obdobju pred razkritjem, prav tako ni obvezno, ampak je odvisno izključno od izpolnitve vseh ustreznih pogojev iz člena 16(4) osnovne uredbe na podlagi najnovejših podatkov, ki so na voljo v dokončni fazi. Tudi to je mogoče potrditi v praksi ([99])..

(405) Tretjič, Komisija se sklicuje na uvodno izjavo 4 uredbe o posodobitvi ([100]), s katero je bila osnovna uredba nazadnje spremenjena ter v kateri sta utemeljena obdobje pred razkritjem in njegova registracija. V zadevni uvodni izjavi je neposredno navedeno, da bi morala Komisija za omejitev „tveganj[a] večjega porasta uvoza v obdobju predhodnega razkritja, […], kjer je mogoče, opraviti registracijo uvozov“ ter pri tem upoštevati, „da je potrebna prospektivna analiza povezanih tveganj in verjetnosti, da bi te okoliščine spodkopale popravljalne učinke ukrepov“.

(406) Tudi v primeru, da registracija v tem obdobju pred razkritjem ni mogoča, ker na primer ustrezni pravni pogoji niso izpolnjeni, bi morala Komisija v skladu z isto uvodno izjavo in petim pododstavkom člena 15(1) osnovne uredbe naknadno upoštevati dodatno škodo, ki jo je industriji Unije povzročila nadaljnja znatna rast uvoza v tem obdobju.

(407) Zato je pogoj za retroaktivno pobiranje dajatev v teh okoliščinah, ki še zdaleč ni samodejno, velik uvoz v obdobju pred razkritjem ali dodatna škoda, ki jo povzroči tako povečanje, če ni registracije, pa tudi drugi pogoji iz člena 16(4) osnovne uredbe.

(408) V nasprotju s trditvami teh strani sta bili utemeljitev in ugodnost predhodnega razkritja za uvoznike in distributerje, uvedeni z uredbo o posodobitvi, izboljšanje preglednosti in predvidljivosti za strani, ki jih preiskave zadevajo, zlasti uvoznike ([101]). Predhodno razkritje zato zagotovo ni bilo mišljeno kot instrument, s katerim bi lahko močno povečali uvoz v obdobju pred razkritjem, da bi izkoristili zadnjo priložnost pred uvedbo dajatev, kot navajajo. Zato je bila tudi ta trditev zavrnjena.

(409) Na podlagi vsega navedenega Komisija ne vidi nobenih dokazov, ki bi spremenili sklep, da bi bilo treba na registrirani uvoz obračunati dajatve.

([98]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1693 z dne 9. oktobra 2019 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz jeklenih koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 259, 10.10.2019, str. 15), uvodna izjava 4.

([99]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1688 z dne 8. oktobra 2019 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (UL L 258, 9.10.2019, str. 21), uvodne izjave 285 do 288.

([100]) Uredba (EU) 2018/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 143, 7.6.2018, str. 1).

([101]) Uredba (EU) 2018/825, uvodna izjava 4.

(410) V skladu s členom 16(3) osnovne uredbe bi bilo treba stopnjo dajatve, ki jo je treba pobrati retroaktivno, določiti na ravni začasnih dajatev, uvedenih z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/379, ker je dokončna izravnalna dajatev, uvedena s to uredbo, višja od začasne dajatve.

8. **DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI**

(411) Glede na sklepe o subvencioniranju, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije bi bilo treba uvesti dokončne izravnalne dajatve, da bi se odpravila znatna škoda, ki jo je industriji Unije povzročil subvencionirani izvoz iz Egipta.

8.1 **Raven izravnalnih ukrepov**

(412) V tretjem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je določeno, da znesek izravnalne dajatve ne preseže ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(413) V četrtem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je nato navedeno: „Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi znesek ukrepov v skladu s tretjim pododstavkom, je znesek izravnalne dajatve nižji, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.“

(414) Komisija ni prejela takih informacij, zato bo raven izravnalnih ukrepov določena ob upoštevanju tretjega pododstavka člena 15(1).

(415) Ker bodo dokončni ukrepi v tej zadevi temeljili na znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, stopnja škode ni bila določena.

8.2 **Dokončni ukrepi**

(416) Dokončne izravnalne ukrepe za uvoz izdelkov iz neskončnih steklenih vlaken s poreklom iz Egipta bi bilo treba uvesti v skladu s pravili iz člena 15(1) osnovne uredbe, ki določa, da dokončna dajatev ustreza ugotovljenemu skupnemu znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(417) Na podlagi navedenega so stopnje dokončnih izravnalnih dajatev, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Izravnalna dajatev
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Vse druge družbe	13,1 %

(418) Stopnje izravnalnih dajatev za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato izražajo položaj, ki je bil glede navedenih družb ugotovljen med navedeno preiskavo. Navedene stopnje dajatev (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Egipta, ki ga proizvajajo navedene družbe. Za uvožene zadevne izdelke, ki jih proizvaja katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, se navedene stopnje ne morejo uporabljati, ampak zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(419) Družba lahko zahteva nadaljnjo uporabo navedenih stopenj dajatev za posamezne družbe kljub poznejši spremembi svojega imena ali imena enega od svojih subjektov. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo. Vsebovati mora vse ustrezne informacije, s katerimi lahko družba dokaže, da sprememba ne vpliva na njeno upravičenost do stopnje dajatve za posamezno družbo, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do uživanja koristi stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.

(420) Če bi razvoj po obdobju preiskave privedel do trajne spremembe okoliščin, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi v skladu s členom 19 osnovne uredbe.

(421) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([102]) se obresti, ki jih je treba plačati, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, izračunajo z obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljeno v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

8.3 **Dokončno pobiranje začasnih dajatev**

(422) V skladu s členom 16(2) osnovne uredbe Komisija odloči, kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere.

(423) Glede na ugotovitve v tej zadevi bi bilo treba dokončno pobrati zneske, zavarovane z začasno izravnalno dajatvijo, ki je bila uvedena z začasno uredbo.

(424) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega na podlagi člena 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ([103]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz rezanih niti iz steklenih vlaken dolžine 50 mm ali manj, rovingov iz steklenih vlaken, razen tistih, ki so impregnirani in premazani ter katerih izguba pri sežigu znaša več kot 3 % (kot je določeno v standardu ISO 1887), in rogoznic iz steklenih vlaken, razen rogoznic iz steklene volne, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (oznake TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 in 7019 12 00 39), s poreklom iz Egipta.

2. Stopnja dokončne izravnalne dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe, je:

Družba	Stopnja dokončne izravnalne dajatve	Dodatna oznaka TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Vse druge družbe	13,1 %	C999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe o carinah.

Člen 2

1. Obračuna se dokončna izravnalna dajatev na uvoz rezanih niti iz steklenih vlaken dolžine največ 50 mm, rovingov iz steklenih vlaken, razen tistih, ki so impregnirani in premazani ter katerih izguba pri sežigu znaša več kot 3 % (kot je določeno v standardu ISO 1887), in rogoznic iz steklenih vlaken, razen rogoznic iz steklene volne, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (oznake TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 in 7019 12 00 39), s poreklom iz Egipta, ki so bili registrirani na podlagi Izvedbene uredbe (EU) 2020/199.

([102]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([103]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

2. Stopnje dokončne izravnalne dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna stopnja dajatve, ki se uporablja za registrirani uvoz	Dodatna oznaka TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Vse druge družbe	8,7 %	C999

Člen 3

Zneski, zavarovani z začasno izravnalno dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/379, se dokončno poberejo.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. junija 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN